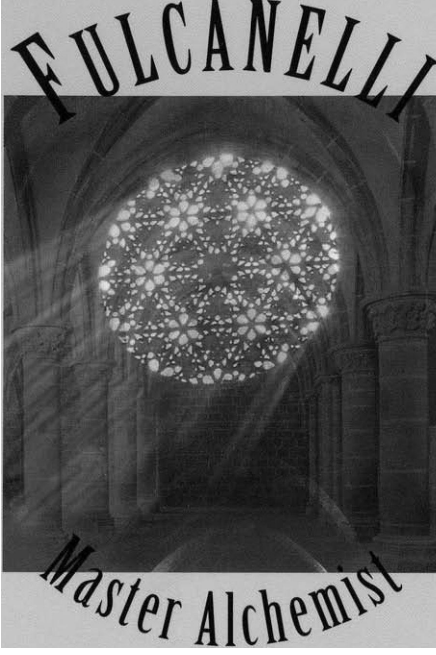

Le Mystère t/es CithédrâLes

**Fransızcadan Mary Sworder
tarafından çevrilmiştir.**

Fulcanelli: Usta Simyacı

SPHINX BİLİMİ KORUYOR VE KONTROL EDER

FULCANELLI:

Usta Kimyager

Le Mystere des Cathédrales :

Büyük Eserin Hermetik Sembollerinin Ezoterik Yorumu

Katedral İnşaatına Dair Hermetik Bir Çalışma

Fransızcadan Mary Sworder tarafından çevrilmiştir.

Önsöz ile Eugene Canseliet, FCH Walter Lang tarafından Giriş Amerikan Baskısına Önsöz Roy E. Thompson, Jr.

Yaşam Kardeşliği Las Vegas, Nevada, ABD

FULKANELLI

Le Mystère des Cathédrales et l'interprétation ésotérique des symboles hermétiques du grand œuvre

İçindekiler

İÇİNDEKİLER

Çizimlerin Listesi

(aşağıdaki içerikler)

Birinci Baskı

5'e Önsöz

İkinci Baskı

8'e Önsöz

American Edition'a Önsöz

(aşağıdaki sayfa 18)

Giriş

19

Le Mystere des Cathédrales

33

Paris

67

121

—

137

—

163'ün Döngüsel Haçı

Sonuç

173

dizin

179

ÇİZİMLER LİSTESİ

Sfenks Bilimi korur ve kontrol eder (*Frontispiece*)

I İtiraf Hanımefendimiz. Aziz Victor Mahzenlerinin Kara Bakiresi, Marsilya (58. sayfaya bakan).

II Simya. Notre-Dame, Paris'teki Büyük Sundurma'daki kısma (sayfa 70'e bakan).

n Notre-Dame, Paris. Simyacı (72. sayfaya bakmaktadır).

IV Notre Dame, Paris. Eski Meşe'nin eteğindeki gizemli Çeşme (74. sayfaya bakan).

V Notre-Dame, Paris - Yargı Sundurması. Simyacı, Athenor'u dış etkilere karşı korur (sayfa 78'e bakar).

VI Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. The Crow-Putrefaction (sayfa 79'a bakan).

v u Notre-Dame, Paris—Merkezi Sundurma. Felsefi Merkür (bakan sayfa 82).

v Notre-Dame, Paris — Central Porch. Salamander-Kalsinasyon (sayfa 83'e bakın).

IX Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Evrensel Çözücünün Hazırlanması (sayfa 84'e bakın).

X Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Evrim — Büyük Çalışma'nın renkleri ve süreçleri (sayfa 85'e bakın).

xi Notre-Dame, Paris—Merkezi Sundurma. Dört Element ve iki Doğa (sayfa 88'e dönük).

xn Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Athenor ve Taş (89. sayfaya bakan).

xni Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Kükürt ve Cıvanın Birleşimi (sayfa 90'a bakan).

xiv Notre-Dame, Paris — Merkezi Sundurma. Çözücüyü yapmak için gerekli Malzemeler (sayfa 92'ye bakın).

XV Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Sabit Gövde (sayfa 94'e bakan).

xvi Notre-Dame, Paris — Merkezi Sundurma. Sabit ve Uçucunun Birliği (sayfa 95'e dönük).

xvn Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Felsefi Kükürt (sayfa 96'ya bakın). xviii Notre-Dame, Paris — Central Porch. Birlikte yaşama (plaka XVII'nin ön yüzü).

xix Notre-Dame, Paris — Central Sundurma. Taşın Kökeni ve Sonucu (bakan plaka XVIII).

XX Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Ağırlık Bilgisi (sayfa 97'ye bakmaktadır).

xxi Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Kraliçe Merkür'ü tekmeliyor, Servus Fugitvus (sayfa 98'e dönük).

xxii Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Satürn'ün Hükümdarlığı (sayfa 99'a dönük). xxiii Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Bilgenin Konusu (100. sayfaya bakmaktadır).

xxiv Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Sığınak Girişi (sayfa 101'e bakan).

xxv Notre-Dame, Paris - Merkezi Sundurma. Çözülme. İki Doğanın Savaşı (sayfa 102'ye dönük).

XXVI Notre-Dame, Paris - Bakire Portalı. Gezegenel Metaller (sayfa 104'e bakın).

xxvii Notre-Dame, Paris - Porta] Bakire. Köpek ve Güvercinler (sayfa 105'e dönük).

Çizimler listesi

xxvin Notre-Dame, Paris - Bakire Portalı. 'Solve et Coagula' (sayfa 106'ya bakın).

XXIX Notre-Dame, Paris - Bakire Portalı. Yıldızların Hamamı. Evrensel Ruhun Yoğunlaştırılması (sayfa 107'ye bakan).

XXX Notre Dame, Paris. (Aziz Anne Sundurması — Aziz Marcellus Sütunu) Büyük İşin Felsefi Merkür'ü (karşı sayfa 112).

xxxi Sembolik Arması (XIII. Yüzyıl) (sayfa 120'ye bakan).

XXXII Sainte-Chapelle, Paris - Güney Vitray pencereler. Masumların Katliamı (sayfa 121'e bakın).

xxxm Amiens Katedrali - Kurtarıcının Sundurması. Tekerleğin Ateşi (sayfa 124'e bakar).

xxxiv Amiens Katedrali - Kurtarıcının Sundurması. Philosophic Coction (karşı sayfa 126).

xxxv Amiens Katedrali - Merkezi Sundurma. Horoz ve Tilki (127. sayfaya bakmaktadır).

xxxvi Amiens Katedrali - St. Firmin Sundurması. İlk Önemlidir (sayfa 132'ye bakmaktadır).

xxxvn Amiens Katedrali - Bakire Annenin Sundurması. Filozofların Çiy (133. sayfaya bakan).

xxxvii Amiens Katedrali - Bakire Annenin Sundurması. Yedi Işınlı Yıldız (136. sayfaya bakan).

XXXIX Jacques Coeur'un Evi — Cephe. Tarak Kabuğu (karşı sayfa 140).

XL Jacques Coeur'un Evi - Hazine Odası. Tristan ve Isolde Grubu (karşı sayfa 141).

XLI Lallemant Konağı — Köşebent. The Vessel of the Great Work (sayfa 144'e bakmaktadır).

XLii Lallemant Konağı. Aziz Christopher Efsanesi (145. sayfaya bakmaktadır).

Lallemant Konağı'nın XLIII Şapeli. Altın Post (sayfa 152'ye bakan).

Lallemant Konağı'nın XLiv Şapeli. Pillar'ın başkenti. Sağ taraf (bakan sayfa 156).

XLV Lallemant Konağı — Şapel Tavanı (Ayrıntı) (bakan sayfa 158).

Lallemant Konağı'nın XLV1 Şapeli. Credence Gizemi (sayfa 159).

XLVH Hendaye. (Bass-Pyrenees) Cyclic Cross (bakan sayfa 168).

Hendaye'nin XLVin Döngüsel Haçı. Kaidenin Dört Tarafı (bakan sayfa 169). XLIX Arles - St. Trophime Kilisesi. Sundurmanın Tympanumu (XIIth Century) (sayfa 173'e bakan).

Birinci Baskıya Önsöz

bir an önce gitmesi gerektiğine ağıt yakıyordu. Çok sayıda arkadaşı, ondan gizemli *Verbum dimissum'un* (*kayıp Söz*) çözümünü elde etmeyi uman o meçhul kardeşler, onun kaybının yasını tutmak için bana katılacaklar.

Bilginin zirvesine ulaşmışken, Kader'in emirlerine uymayı reddedebilir miydi? Hiç kimse kendi ülkesinde peygamber değildir. Belki de bu eski söz, bir filozofun yalnız ve çalışkan yaşamında Vahiy'in parlaması tarafından üretilen sarsıntının okült nedenini verir . Bu ilahi alevin etkisi altında eski insan tamamen tükenir. İsim, aile, anavatan, tüm yanılsamalar, tüm hatalar, tüm kibirler toz olur. Ve şairlerin anka kuşu gibi küllerinden yeni bir kişilik doğuyor. En azından felsefi Gelenek böyle olurdu.

Ustam bunu biliyordu. İşaret tamamlandığında, ölümcül saat vurduğunda ortadan kayboldu. O halde kim kendini Yasanın üstüne koymaya cesaret edebilir? Bana gelince, acılı ama kaçınılmaz bir ayrılığın ıstırabına rağmen, bugün Üstad'ı dünyanın saygısından kaçmaya zorlayan o neşeli olayı yaşasaydım, kendimden farklı davranmazdım.

Fulcanelli artık yok. Ama en azından bu teselliye sahibiz, düşüncesinin sıcak ve canlı, sonsuza dek bu sayfalarda yer alması.

Onun sayesinde Gotik katedral sırrını açığa çıkardı. Ve atalarımızın, temellerinin *ilk taşını* , İsa'nın Kilisesi'ni üzerine inşa ettiği altından daha değerli olan o göz kamaştırıcı mücevheri nasıl şekillendirdiğini öğrenmemiz şaşırtıcı ve duyguludur . Tüm Hakikat, tüm Felsefe ve tüm Din, bu *eşsiz ve kutsal Taş üzerindedir*. Pek çok insan, küstahlıkla şişirilmiş, kendilerinin bunu biçimlendirebileceklerine inanırlar; oysa seçilmişler, yeterince basit, bilgili ve görevi tamamlamak için becerikli olanlar ne kadar enderdir!

Ama bunun pek önemi yok. Ortaçağın harikalarının Mısır piramitleri, Yunanistan tapınakları, Roma yeraltı mezarları ve Bizans bazilikaları ile aynı pozitif gerçeği, aynı bilimsel temeli taşıdığını bilmek bizim için yeterlidir.

Bu, Fulcanelli'nin kitabının genel temasıdır.

Hermetikçiler -en azından bu isme layık olanlar- burada başka şeyler keşfedecekler. Fikirlerin çatışmasından, denir ki, ışık

Birinci Baskıya Önsöz

dışarı fırlar; burada, Kitap ile Bina'nın karşılaşmasından, Ruh'un salıverildiğini ve Harf'in öldüğünü anlayacaklardır. Fulcanelli onlar adına ilk çabayı gösterdi; sonuncusu yapmak hermetikçilere kalmış. Kalan yol kısa ama onu tanımak ve nereye gittiğini bilmeden seyahat etmemek esastır.

Daha fazla bir şey gerekli mi?

Bunu kendim keşfettiğimden değil, yazar tarafından on yıldan fazla bir süre önce bana güvence verildiğinden, *büyük arcanum'un anahtarının* mevcut çalışmayı gösteren şekillerden birinde oldukça açık bir şekilde verildiğini biliyorum. Ve bu anahtar, oldukça basit bir şekilde, zanaatkâra ilk eserden itibaren gösterilen *bir renkten ibarettir*. Bildiğim kadarıyla hiçbir Filozof bu temel noktanın önemini vurgulamamıştır. Bunu ifşa ederken Fulcanelli'nin son isteklerine uyuyorum ve vicdanım rahat.

Ve şimdi, Heliopolis'in Kardeşleri adına ve kendi adıma, ustamın eserinin resmini emanet ettiği sanatçıya içtenlikle teşekkür etme iznim var. Çünkü *Le Mystère des Cathédrales'in* ezoterikliğini orijinal levhalardan oluşan muhteşem bir pelerin içine sarabilmesi gerçekten de sanatçı Julien Champagne'nin samimi ve titiz yeteneği sayesinde .

E. CANSEL

FCH

Ekim 1925

İKİNCİ BASKIYA ÖNSÖZ

Le Mystère des Cathédrales 1922'de yazıldığında, Fulcanelli henüz Tanrı'nın *Armağanı'nı almamıştı*, ancak yüce Aydınlanma'ya o kadar yakındı ki, beklemeyi ve her zaman gözlemlediği anonimliği korumayı gerekli gördü - dahası, belki de, gizlilik kuralına katı bir saygıdan ziyade doğal eğilimden. Kesinlikle söylemeliyiz ki, başka bir çağın bu adamı, tuhaf görünüşü, eski moda davranışları ve olağandışı uğraşlarıyla, aylakların, meraklıların ve budalaların istemsiz olarak dikkatini çekti. - Bununla birlikte, ortak varlığının tamamen ortadan kaybolmasıyla biraz sonra çekeceği dikkat çok daha büyüktü.

İkinci Baskıya Önsöz

Gerçekten de, ilk yazılarının derlendiği andan itibaren, Üstün, gerçek kimliğini arka planda tutmak ve toplum tarafından kendisine verilen etiketin açık bir şekilde takma adla değiştirilmesi gerektiğinde ısrar etmek için mutlak ve sarsılmaz kararlılığını ifade etti - zaten aşına olduğumuz takma ad. onun davası—Geleneğin gerektirdiği. Bu ünlü isim, en uzak geleceğe bile o kadar sıkı bir şekilde güvence altına alınmıştır ki, herhangi bir koruyucu adın, hatta en parlak veya en saygın olanın bile onun yerine geçmesi kesinlikle imkansızdır.

Hiç değilse, böylesine kaliteli bir eserin yazarının, uzun süredir üzerinde kafa yordığı yerinde ve zorlayıcı sebepler olmadıkça, bu eseri dünyaya geldiği anda terk etmeyeceğini anlamalı. Bu nedenler, çok farklı bir düzlemde, en yüce yazarlar bile basılı sözcükten gelen şöhrete duyarlı olduklarından, merak

etmekten kendimizi alamadığımız bir vazgeçişe yol açtı. Fulcanelli vakasının, sonsuz derecede üstün bir etik koddan türediği için, günümüzde Harfler alanında benzersiz olduğu söylenmelidir. Buna itaat ederek, yeni Adept kaderini, kendisi gibi, tayin edilen zamanda büyük otoyolda umut ve merhamet fenerleri gibi görünen yüce seleflerinin kaderine uydurur. Ebedi, evrensel ve bölünmez Gerçeğin, manevi ve bilimsel olan ikili yönü içinde sürekli olarak yeniden doğrulanabilmesi için nihai dereceye taşınan mükemmel bir evlatlık görevi. Fulcanelli, eski zamanların çoğu Adept'i gibi, *eski benliğinin yıpranmış kabuğunu üzerinden atarken*, yolda imzasının hayali izinden başka bir şey bırakmadı - aristokrat doğası kartvizitinde fazlasıyla gösterilen bir imza.

Geçmişin simya kitaplarını bilen herkes, ustadan öğrenciye sözlü eğitimin hepsinden daha değerli olduğunu temel bir öncül olarak kabul edecektir. Fulcanelli, benimkini ondan aldığım gibi, kendi inisiyasyonunu bu şekilde aldı, ancak Cyliani'nin 1915'in yeni baskısının çıktığı o hafta labirentin büyük kapısını benim için ardına kadar açmış olduğunu söylemeyi kendime borçluyum. küçük eseri yayınlandı.

Douze Clefs de la Philosophie'ye yazdığım önsözde, Basil Valentine'in *Ustamın başlatıcısı* olduğunu kasten tekrarladım , çünkü bu bana sıfatı değiştirme fırsatı verdi;

10

İkinci Baskıya Önsöz

yani, daha önce *Demeures Philosophales'e Önsözümde kullandığım gerçek başlatıcının yerine ilk başlatıcıyı* -doğruluk adına- değiştirmek için. Biraz sonra alıntılacağım, çarpıcı etkisini yazarın sıcak coşkusuna ve hararetle ifadesine borçlu olan çok dokunaklı mektubu o zamanlar bilmiyordum. Hem yazar hem de alıcı anonim kalır, çünkü imza kazınmıştır ve herhangi bir üst yazı yoktur. Alıcı kuşkusuz Fulcanelli'nin ustasıydı ve Fulcanelli bu açıklayıcı mektubu kendi kağıtları arasında bırakmıştı. Kıvrımlarında, uzun süredir cebinde saklanan, ancak onu sürekli yanan devasa sobanın ince, yağlı tozundan korumayan iki çapraz kahverengi Un var. Böylece, *Le Mystère des Cathédrales*'in yazarı, uzun yıllar boyunca, *gerçek başlatıcısının* zaferinin yazılı kanıtını bir tılsım olarak sakladı, artık hiçbir şey yayınlamama engel olmadı; özellikle de bize Büyük Çalışma'nın gerçekleştiği yüce seviye hakkında güçlü ve doğru bir fikir sağladığı için. Bu tuhaf mektubun uzunluğuna kimsenin itiraz edeceğini sanmıyorum ve onu tek bir kelimeyle kısaltmak kesinlikle yazık olur:

'Eski arkadaşım,

Bu sefer gerçekten *Tanrı'nın Hediyesine sahip oldunuz*; bu büyük bir nimet ve ilk defa bu iyiliğin ne kadar nadir olduğunu anlıyorum. Gerçekten de, anlaşılmaz basitliği derinliğinde, ne kadar incelikli ve iyi eğitilmiş olursa olsun, gizemin yalnızca aklın gücüyle bulunamayacağına inanıyorum. Sonunda *Hazine Hazinesine sahipsin*. Sizi onun katılımcısı yapan İlahi Işığa şükre delim. Ayrıca Hakikate olan sarsılmaz inancınız,

gayretinizin sürekliliği, fedakarlıktaki azminiz ve ayrıca unutmayalım ki... *hayır işlerinizi fazlasıyla hak ettiniz.*

'Karım bana iyi haberi verdiğinde, şaşkınlık ve sevinçle afalladım ve o kadar mutlu oldum ki kendimi zar zor tutabildim. O kadar ki dedim kendi kendime; Umalım ki, bu sarhoşluk saatinin bedelini korkunç bir sonuçla ödemek zorunda kalmayız. Ancak, sadece kısaca bilgilendirilmeme rağmen

İkinci Baskıya Önsöz

11

Konuyla ilgili olarak, anladığıma inanıyordum ve kesinliğimde beni doğrulayan şey , *ateşin ancak Çalışma tamamlandığı zaman söndüğü ve tüm renklendirme kütlesinin, süzme işleminden süzme işlemine kadar tamamen doymuş ve güneş gibi parlak olur.*

Tam olarak hakkınız olan ve tamamen size özel olan bu yüksek ve okült bilgiyle 'bizi ilişkilendirme noktasına kadar cömertliğinizi genişlettiniz'. Biz, herkesten çok, onun değerini takdir edebiliriz ve bunun için size sonsuza dek minnettar olma yeteneğine herkesten daha çok biz sahip olabiliriz. En güzel sözlerin, en anlamlı itirazların, bu tek sözün dokunaklı basitliği kadar değerli olmadığını *biliyorsunuz* : iyisiniz ve Tanrı sizi bu büyük erdem için gerçek krallığın tacı ile taçlandırdı. Asadan ve onun sağladığı paha biçilmez bağıştan soylu bir şekilde yararlanacağınızı biliyor. Sizi uzun zamandır başı dertte olan arkadaşlarınızın mavi mantosu olarak tanıyoruz. Bu hayırsever pelerin aniden büyüdü ve asil omuzlarınız şimdi gökyüzünün tüm masmavi ve büyük güneşi tarafından kaplandı. Arkadaşlarınızın ve hatta düşmanlarınızın neşe ve tesellisi için bu büyük ve nadir iyi talihten uzun süre yararlanın, çünkü talihsizlik her şeyi iptal eder. Bundan böyle tüm mucizeleri yaratan sihirli yüzüğün emrinde olacaksınız.

'Karım, duyarlıların açıklanamaz sezgisine sahip, gerçekten garip bir rüya gördü. Gökkuşağının tüm renkleriyle sarılı bir adam gördü ve güneşe yükseldi. Açıklama için fazla beklemedik. Ne bir mucize! Argümanlarla dolu ve teorik olarak çok kesin olan mektubuma ne güzel ve muzaffer bir cevap; ama yine de *Hakikatten, Gerçekten* ne kadar uzak . Ah! *Sabah yıldızını* selamlayan kişinin , bu sahte ışıktan büyülenip uçuruma atıldığı için görme yetisini ve aklını sonsuza dek yitirdiği söylenebilir. . . . Sizin durumunuzda olduğu gibi, büyük bir kader darbesi onu beklenmedik bir şekilde uçurumun kenarından çekmedikçe.

12

İkinci Baskıya Önsöz

Seni görmek için can atıyorum, eski dostum, bana son ıstırap ve zafer saatlerinden bahsettiğini duymayı. Ama emin olun ki duyduğumuz büyük sevinci ve kalbimizin derinliklerindeki tüm minnettarlığı kelimelerle

asla ifade edemeyeceğim. Aleluya!

'Sevgilerimi ve tebriklerimi gönderiyorum'

'Yaşınız....

tek ve tek cıva ile yapmayı bilen kişi , en mükemmel şeyi bulmuştur - yani ışığı almıştır ve Hakimliği tamamlamıştır.'

problemin ana fikirlerine zaten aşına olan dikkatli okuyucuyu şaşırtmış olabilir. Bu, samimi ve bilge muhabirin haykırdığı zamandı: 'Ah! *Sabah yıldızını* selamlayan kişinin , onların sahte ışıklarından büyülediği ve uçuruma atıldığı için görüşünü ve aklını sonsuza dek kaybettiği söylenebilir.'

Bu ifade, yirmi yıl önce *Altın Post üzerine yaptığım bir çalışmada* ¹ , yani yıldızın Çalışma'nın büyük işareti olduğu; felsefi meseleye damgasını vurduğunu; simyacıya aptalların ışığını değil, bilgelerin ışığını bulduğunu öğrettiği; bilgeliğin tacı olduğunu; ve buna *sabah yıldızı* denir mi?

sonsuz derecede daha ihtiyatlı bir şekilde parladığı *kimyasal gökyüzünde* keşfedilmeden önce , öncelikle *sanatın* veya *cıvanın aynasında* hayran olunduğunu kısaca belirttiğimi belirtmiş olabilirim . Okuyucuya karşı olan hayırseverlik görevim ile gizliliği koruma ihtiyacı arasında bir paradoks erdemi yaratmış olabilirdim ve o zaman, o bilgili konuşmalardan birinden sonra, gizemli harikalar yaratarak, çok eski bir deftere yazılmış bazı satırları kopyalayabilirdim. Fulcanelli tarafından. Soğuk, tatlı kahve eşliğinde yapılan bu konuşmalar, paha biçilmez bilgiye açgözlü olduğum, çalışkan ve çalışkan ergenliğimin neşe kaynağıydı:

Yıldızımız tek ve yine de çift. Gerçek damgasını görüntüsünden nasıl ayırt edeceğinizi bilin ve parladığını göreceksiniz.

¹ Bkz. *Alchimie*, s. 137. JJ tarafından yayınlandı. Pauvert, Paris.

İkinci Baskıya Önsöz

13

gün ışığında gecenin karanlığından daha yoğun.

(*Douze Clefs*) tarafından yapılan daha az kategorik ve ciddi olmayan ifadeyi doğrular ve tamamlar :

'Tanrılar insana, onu büyük Bilgelige götürmek için iki yıldız verdi: onları gözlemleyin. Ah dostum! ve nurlarını kararlılıkla takip edin, çünkü o Hikmet'tir.'

Cimiez'deki Fransiskan manastırındaki küçük simya tablolarından birinde gösterilen ve yıldızın gece parlamasının doğasında var olan kurtarıcı erdemi ifade eden Latince yazıtın eşlik ettiği iki yıldız değil mi? :

'Cum luce selam; ışıkla, kurtuluşla.'

Her halükarda, en ufak bir felsefi anlayışınız varsa ve yukarıda sözü edilen şüphesiz Üstatların sözleri üzerinde derin düşünme zahmetine giriyorsanız, Cyliani'nin tapınağın kapısını açmak için kullandığı anahtara sahip olacaksınız. Ama anlamadıysanız, Fulcanelli'nin sözlerini tekrar okuyun ve başka hiçbir kitabın bu kadar kesin olarak veremeyeceği bir öğretiyi başka yerde aramayın.

O halde, olası görünmese de gerçekte yalnızca bir yıldız olan iki yıldız vardır. Aynı anda hem *annemiz (mère)* hem de *hermetik deniz (mer) olan mistik Bakire'nin üzerinde parlayan yıldız* , anlayışı duyurur ve yalnızca, Tanrı'nın mucizevi gelişinden önce gelen ötekinin yansımasıdır. Oğul. Göksel Bakire'ye *sabah yıldızı stella matutina* da denilse de; onda ilahi bir işaretin görkemini görmek mümkün olsa da; bu nimet kaynağının tanınması sanatçının yüreğine neşe getirse de; yine de *Hikmet aynasında* yansıyan basit bir görüntüden başka bir şey değildir . Önemine ve yazarlar tarafından kendisine verilen alana rağmen, bu görünen ancak elle tutulamayan yıldız, ilahi Çocuğun doğumunda taçlandıran diğerine tanıklık ediyor. Aziz Chrysostom'un bize söylediği gibi, Magi'yi Beytüllahim'deki mağaraya götüren yıldız, dağılmadan önce Kurtarıcı'nın başında durdu ve onu parlak bir ihtişamla çevreledi.

Bu noktayı vurgulayacağım, ancak bunun için bana çok az kişinin teşekkür edeceğinden eminim: ışığ *hermetik gökyüzünün kutbunda büyük bir parlaklık olmadan parlayan bir gece yıldızı ile gerçekten ilgileniyoruz*. Bu.

14

İkinci Baskıya Önsöz

bu nedenle, Moravia'lı *Vinceslas Lavinius*'un sözünü ettiği ve *Jacobus Tollius*'un üzerinde uzun uzun durduğu bu dünyevi *gökyüzü hakkında, görünüşe aldanmadan, önemli olan:*

'Bu *Gökyüzünün ne olduğunu, simya gökyüzünün ifşa edildiği* aşağıdaki küçük tefsirimden anlayacaksınız. İçin:

'Bu gökyüzü uçsuz bucaksız ve tarlaları mor ışıkla kaplıyor,

'Kişinin içinde yıldızları ve güneşi tanıdığı yer.'

Gök ve yerin, orijinal kozmik Kaos'ta karıştırılırsalar da, ne özde ne de özde farklılık gösterdiğini, nitelik,

nicelik ve erdem olarak farklılaştığını iyi düşünmek esastır. Kaotik, hareketsiz ve kısır olan simyasal dünya, yine de felsefi gökyüzünü içermiyor mu? O zaman, Doğanın ve ilahi Büyük Eser'in taklitçisi olan sanatçının, gizli ateşin ve evrensel ruhun yardımıyla, kendi *küçük dünyasında* aydınlık, berrak, kristalimsi parçaları karanlık, kaba olandan ayırması imkansız mıydı? ve yoğun kısımlar? Ayrıca, ışığın karanlıktan çıkarılmasından ve *Süleyman'ın Büyük Günlerinin* ilkinin çalışmasının tamamlanmasından oluşan bu ayrım yapılmalıdır . Bu süreç sayesinde, *felsefi dünyanın ne olduğunu ve Üstatların bilgelerin göğüne* ne ad verdiklerini bilebiliriz.

Entrée ouverte au Palais fermé du Roi adlı eserinde Çalışma'nın pratiği üzerinde en geniş şekilde yer alan Philalethes, hermetik yıldızdan bahseder ve onun görünümünün kozmik büyüsunü çıkarır.

'Dünyanın mucizesidir, üstün erdemlerin aşağılarda bir araya gelmesidir. Bu yüzden Yüce Allah onu olağanüstü bir işaretle işaretlemiştir. Bilge Adamlar onu doğuda gördüler, hayrete düştüler ve dünyaya en saf bir Kralın doğduğunu hemen anladılar.

"Size gelince, onun yıldızını görür görmez, onu sevimli Çocuğu göreceğiniz Beşiğe kadar takip edin."

Sonra Adept çalışma şeklini ortaya koyuyor:

'Ateşli ejderimizden dört parça alınsın,

İkinci Baskıya Önsöz

15

karnında sihirli çelik ve mıknaş taşımızdan dokuz parça; bunları, çıkarılması gereken bir pisliğin yüzeceği maden suyu şeklinde Vulkan'ı yakarak karıştırın. Kabuğu atın, içeri alın, ateşle ve tuzla üç kez temizleyin, eğer Satürn kendi görüntüsünü Mars'ın aynasında görmüşse bu çok kolay olacaktır.'

Sonunda Philalethes şunları ekler:

'Ve Her Şeye Gücü Yeten, Çalışma'nın üzerine kraliyet mührünü basar ve onu özel olarak onunla süsler.'

Yıldız, gerçekten Büyük Çalışma'nın emeğine özgü bir işaret değildir. Bir takım simyasal kombinasyonlarda, özel prosedürlerde ve nispeten az öneme sahip spagyric operasyonlarında karşılanabilir. Bununla birlikte, sabitlendiği cisimlerin kısmi veya tam dönüşümünü göstererek her zaman aynı anlama sahiptir. Johann Friedrich Helvetius'un çevirdiğim Altın Buzağı'ndan (*Vitulus Aureus*) bir alıntıda bize tipik bir örnek verilmiştir :

"La Hay'lı bir kuyumcu (adı Grillus), deneyimli bir simya öğrencisi, ama bu bilimin doğasına göre çok

fakir bir adam, birkaç yıl önce ¹en büyük arkadaşıma, yani boyacı Johann Kaspar Knottner'a sordu. bezlerden, sıradan bir şekilde hazırlanmayan bazı tuz ruhları için. Knottner, bu özel tuzun metaller için kullanılıp kullanılmayacağını sorduğunda, Gril metaller için cevap verdi. Daha sonra bu tuzu, konserve veya yiyecek için kullanılan cam bir kaba koyduğu bir kurşunun üzerine döktü. Şimdi, iki haftalık bir sürenin ardından, çok becerikli bir sanatçı tarafından pusulayla çizilmiş gibi, çok tuhaf ve göz alıcı gümüşü bir Yıldız süzülerek belirdi, bunun üzerine Gril, büyük bir sevinçle dolup, bize, muhtemelen Basil'de (Sevgililer Günü) okuduğu Filozofların görünür yıldızı. Ben, kendim ve diğer birçok onurlu insan, tuzun ruhları üzerinde yüzen bu yıldıza aşırı şaşkınlıkla baktık, altta ise kurşun kül rengi ve şişmiş olarak kaldı.

16

İkinci Baskıya Önsöz

sünger gibi. Ancak, yedi veya dokuz günlük bir aradan sonra, Temmuz havasının büyük ısısı tarafından emilen tuz ruhlarının bu nemi ortadan kayboldu ve yıldız dibe indi ve bu süngerimsi ve topraklı kurşun üzerinde dinlendi. Bu sonuç az sayıda tanıdığı hayrete düşürdü. Sonunda Gril, aynı kül rengi kurşunun, yıldızın kendisine yapıştığı kısmını test etti ve bir libre kurşundan on iki ons test edilmiş gümüş ve bu iki onstan ayrıca iki ons mükemmel altın elde etti.'

Bu Helvetius'un hikayesi. Felsefi olarak ele alınan cisimlerin tüm içsel değişimlerinde yıldızın işaretinin varlığını göstermek için alıntı yapıyorum. Bununla birlikte, Helvetius'un ününe, görgü tanıklarının dürüstlüğüne ve belki de benim sürekli hakikat endişeme dayanarak bazı hevesli okuyucular tarafından üstlenilebilecek, sonuçsuz ve hayal kırıklığı yaratan herhangi bir çalışmanın nedeni olmak istemem. . Bu nedenle, işlemi tekrarlamak isteyenlerin, bu hesapta iki temel veri parçasının eksik olduğuna dikkat çekiyorum: hidroklorik asidin tam kimyasal bileşimi ve metal üzerinde yapılan ön işlemler. . Sıradan kurşunun, ne olursa olsun, soğukta muriatik asidin etkisine maruz kalarak asla pomza taşı görünümünü almayacağını söylediğimde hiçbir kimyager bana karşı çıkamaz. Bu nedenle, metalin genleşmesine neden olmak, ondan en kaba safsızlıkları ve bozulabilir öğelerini ayırmak için birkaç hazırlık işlemi gereklidir, böylece gerekli fermentasyon yoluyla nihai olarak o şişme durumuna getirmek için gereklidir. belirli özelliklerinde derin bir değişime doğru çok belirgin bir eğilim gösteren yumuşak süngerimsi bir yapıya sahip olmaya zorlar.

Örneğin Blaise de Vigenère ve Naxagoras, uzun bir ön pişirme sürecinin uygunluğu hakkında uzun uzun konuştular. Çünkü sıradan kurşunun öldüğü doğruysa -çünkü indirgenmiştir ve Basil Valentine'in dediği gibi, büyük bir alev biraz ateşi yakacaktır- yine de aynı metalin sabırla ateşli bir maddeyi beslediği, yeniden canlandırılacak; yavaş yavaş kaybettiği etkinliğini geri kazanacak ve atıl bir kimyasal kütle olmaktan çıkıp yaşayan bir felsefi beden haline gelecektir.

¹*Vitulus Aureus*'un eşsiz ilk baskısının yılı .

Okuyucu, Öğreti'nin tek bir noktasında bu kadar çok zaman harcadığıma, hatta bu önsözün büyük bir bölümünü ona ayırdığıma şaşırabilir ve böyle yaparak, Öğreti'nin olağan yazma amacını aşmış olabileceğimden korkuyorum. Bu tür. Ancak, bizi doğrudan Fulcanelli'nin metnine götüren bu konuyu genişletmenin benim için ne kadar mantıklı olduğu açık olmalı. Gerçekten de, en başından beri, Üstadım, dini yapılarda gizlenen büyük sırrın somut çözümünü kesinlikle ilan eden yıldızın, bu mineral Teofani'nin birincil rolü üzerinde durmuştur. Bu *Mystère des Cathédrales*, 1926 basımından sonra, sadece 300 kopyadan oluşan ikinci bir baskıda çıkardığımız, Julien Champagne'ın üç çizimi ve Fulcanelli'nin orijinal notlarıyla zenginleştirilmiş, sadece toplanmış olan eserin tam adıdır. en küçük ekleme veya değişiklik olmadan oldukları gibi. Sonuncusu, Üstün'ün uzun süredir üzerinde durduğu ve benim *Demeures Philosophales* ile bağlantılı olarak birkaç söz söyleyeceğim çok can sıkıcı bir soruya atıfta bulunuyor .

Ancak, *Le Mystère des Cathédrales*'in herhangi bir gerekçeye ihtiyacı varsa, bu kitabın Eght'e ilkeleri ve uygulaması tamamen kaybolmuş fonetik *kabala*yı geri kazandırdığını belirtmek yeterli olacaktır. *Deux Logis Alchi miques*'te Plessis-Bourre'un insan atı olan centaur ile ilgili olarak verdiğim bu ayrıntılı ve kesin açıklama ve onun kısa tedavisinden sonra , bu *anadilin* asla Yahudi Kabala'sıyla karıştırılmaması gerekir . Hiç konuşulmasa da, *fonetik kabala*, bu *güçlü deyim* kolayca anlaşılır ve -en azından Cyrano de Bergerac'a göre- Doğa'nın *içgüdü*sü ya da *sesidir*. Buna karşılık, Yahudi *Kabalası* yer değiştirmeler, tersine çevirmeler, ikameler ve hesaplamalarla doludur, bunlar ne kadar karışık olursa olsunlar keyfidir. Bu nedenle, onları bilgili bir şekilde kullanmak için iki *kabala* ve *kabala* kelimesini ayırt etmek önemlidir . Kabala, xaSàXXvjc'den veya Latince *caballus*'tan türemiştir , bir *at-*, *kabala* , *gelenek* anlamına gelen İbranice *Kabala*'dan gelir . *Son olarak*, modern kullanımda analogi yoluyla geliştirilen *zümre*, *el işi* veya *entrika* gibi mecazi anlamlar , *kabala ismi* için garanti edilebilecek tek anlamı korumak için göz ardı edilmelidir. Bu, Fulcanelli'nin kendisinin çok ustaca bir şekilde onayladığı şeydir.

B

Eşcinsel Bilimin, *Tanrıların Dilinin* , *Kuşların Dilinin* kayıp anahtarını yeniden keşfetmek . Bu, Aziz Patrick'in tuhaf dekanı Jonathan Swift'in tamamen aşına olduğu ve çok fazla bilgi ve ustalıkla kullandığı dildir.

Savignies, Ağustos 1957.

ÖNSÖZ

AMERİKAN BASKIYA

Le Mystère des Cathédrales'inin ilk kopyasını 1972'de Brotherhood of Life kitapçısından satın aldım. O zamandan beri kelimeler, sembolizm ve hermetik simya üzerine bu kesin çalışmayı defalarca okudum ve yeniden okudum. Bu harika kitaba girişimi ışık arayışındaki işaretlerden biri olarak görüyorum.

Bu muhteşem eseri ilk kez okuma ayrıcalığına sahip olan sizler için... kelime ve harf evreninde eşsiz ve asla unutulmayacak bir deneyimin eşiğindesiniz. ben

American Edition'a Önsöz

42 ve 43. sayfalara özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum. Bana göre , bu paragraflar, kelimelerin 'Kabuğu' tarafından şimdiye kadar gizlenmiş olan 'Geleneksel Kabala' üzerine en iyi okült gözlemlerden bazılarını içermektedir.

Le Mystère des Cathédrales'in henüz basılmamış en iyi baskılarından birini elinizde tutuyorsunuz, herkes için. 49 ince plakadan kolay referans için metne göre konumlandırılmıştır. Fulcanelli'nin yorumlarını incelerken, o sayfadaki metni gösteren levhayı aramanıza gerek kalmayacak .

Tüm Argonot dostlarına... *Le Mystère des Cathédrales* kesinlikle hepimizin aradığı 'Altın Post'un önemli bir parçasıdır... Simyasal Ejderha'ya karşı dikkatli olun ve Tanrı adımlarınızı yönlendirsin.

ROY E. THOMPSON, JR.

Albuquerque, New Mexico, 1984

WALTER LANG TARAFINDAN GİRİŞ

İKİ EVREN: bilim evreni ve simya evreni.

Bilim adamı için simya, aydınlanmış materyalist yöntemin haklı olarak bir kenara atmaya terk ettiği ortaçağ saçmalığının bir farragosudur.

Simyacı için bilimsel evren, çok daha büyük bir bütünün soyutlanmasından başka bir şey değildir.

Bilimin arkasında, diyor simyacı, Bilim var. Her çağda göz ardı edilebilir bir kaç kişi dışında hepsi şüphe götürmez, fenomen teknolojisinden daha üstün bir numen teknolojisi vardır, bir süpernovanın bir mum alevinden üstün olması gibi.

giriş

Simyacıya göre, evrenin tüm fenomenleri, sıradan duyularla erişilemeyen tek bir asal enerjinin kombinasyonlarıdır. Toplam kozmik spektrumun sadece küçük bir kesiti duyular tarafından "bükülür" ve böylece elle tutulur hale getirilir. Bilim, bu ufacık soyutlamayı tüm kaygısı olarak tanımlamıştır ve bu nedenle, durmadan kendi ürettiği bir özetin içine dönmeye, daha az ve daha az hakkında giderek daha fazla öğrenmeye mahkûmdur.

Simyacılar halk tarafından en iyi ihtimalle aldanmış ve en kötü ihtimalle dengesiz olarak kabul edildiğinden, simyanın yalnızca bilim değil aynı zamanda Bilim, yalnızca bir din değil, aynı zamanda Rehigion olduğu iddiası gülünç olarak hemen reddedilebilir.

Bilimsel bakış açısı tutarlı olmakla başlar. İnsanın belli duyuları vardır ve araç dediği duyularının uzantılarını geliştirmiştir. O kadar donanımlı ki, etrafındaki evreni ve bazen de kendi içindeki evreni araştırır.

Başka tür bir evren için duyusal bir kanıt olmadığına göre, neden birini içeri sürükleyelim? Karşılaşılan gerçekleri açıklamak için gereksiz hipotezlere sürüklenmek, Occam'ın Usturası ilkesine ve dolayısıyla bilimsel sağduyuya bir hakarettir.

Herhangi bir disiplinin kendi endişelerini tanımlamaya hakkı olduğu ölçüde, bu tamamen meşrudur. Bu kadar savunulamaz olan şey, bilimin olası bir evreni, gerçek evreni seçmesi ve onun haritasını çıkarmada fevkalade başarılı olması nedeniyle, *başka hiçbir evrenin var olamayacağını ima etmektir*. Adil olmak gerekirse, bilim bunu tam olarak söylemiyor, ancak imanın kabul edildiğini görmekten çok mutlu.

Durum gerçekten de Platon'un bir basamak yukarı mağara alegorisidir. Platon'un mağarasında, gölge adamlar görünüşte mantıklı bir dünyada yaşarlar. Onlara göre, daha sağlam ve gerçek görüşe sahip insanların yaşadığı bir dünya, içinde yaşadıkları gölge dünyasını açıklamak için gereksiz bir hipotezdir. Gölge adamlar aslında şöyle der: 'Bahsettiğin bu üstün dünya hakkında hiçbir şey bilmiyoruz ve bilmek istemiyoruz. Kendi görev tanımlarımız var ve onları tatmin edici buluyoruz. Lütfen git.'

Modern materyalist bilimin simyaya karşı tutumu tam da budur: Ölçtüğümüz ve bildiğimiz evrene ilişkin olarak, sizin varsayılan evreniniz saçmadır. Bu nedenle, fikirlerinizin yanıltıcı olduğunu tam bir güvenle iddia etmekte tereddüt etmiyoruz.'

giriş

Aslında: 'Dava yok, davacının avukatını kötüye kullanma.'

Ama durum yok mu? Binlerce yıldır, tüm kültürlerin en iyi zekalarından bazıları simya fikirleriyle meşgul. Yalnızca istatistiksel olasılığa dayalı olarak, tamamen *hayali bir* felsefenin durmadan nesiller boyu insanları cezbetmesi olası görünüyor mu?

Çıkamaz, neredeyse tesadüfi bir faktör nedeniyle olması gerekenden daha kötü. Bilimin işittiği kadarıyla simya, altın yapmakla ilgilenir ve böyle bir faaliyet, insan saflığı, açgözlülük ve genel olarak bilimsizlikle o kadar bağlantılıdır ki, sıradan felsefe, bu kadar bariz bir şekilde çocuksu herhangi bir şeye karışmaktan muaf tutulmak için yalvarır.

Simya altın yapmakla mı ilgili? Yalnızca belirli bir durumda, toplam bir durum içinde. Simyacılar altınla, tıpkı Mesmer'in hipnotizmayla ilgilendiği şekilde ilgilenirler. Yirminci yüzyıl 'Mesmerizm'in tek bir yönünü aldı, onu bile budandı ve fragmanı kendi bencil amaçları için kullandı. Mesmerizm'i araştırdığını, gülünç iddialarını ortaya koyduğunu ve geriye kalanları 'bilimsel' hale getirdiğini ilan etti.

Goethe'nin bu süreç için bir sözü var:

Wer olacak Lebendiges beschreiben und erkennen,

Böyle bir şey var.

Dann hat er, zwar, Teile in der Hand'de ölür,

Fehlt leider nur das geistige Band.

Gerçekten bilim, ruhu bütünden uzaklaştırır ve ayrı parçaları gururla sergiler. Öldü, hepsi öldü.

Simya altın yapmak değilse nedir? Wilmshurst, onu "insan ruhunun şu andaki duyulara dalmış durumundan, orijinal olarak yaratıldığı ilahi durumun mükemmelliğine ve asaletine yeniden doğuşunun kesin bilimi" olarak tanımlamıştır.

Bununla birlikte, hemen, altın yapımında olduğu gibi, ruh yapmanın da yine yalnızca belirli bir durum olduğunu açıkça ima eden ikinci bir tanım sunmaya devam eder. Çıkarım yoluyla, genel bir simya teorisi ortaya atılabilir. *Simya, tam bir enerji dönüşümü bilimidir.*

giriş

Bir Mutlak'ın birincil kaynaklı bir maddeyi fenomenal bir evrene farklılaştırma eylemi, simyada bir işlemdir. Enerjiden galaktik maddenin yaratılması ve maddeden enerjinin yaratılması simyadır. Tanrı bir simyacıdır.

Radyoaktivitenin serbest bırakılmasıyla radyumun kurşuna bozunması simyadır. Doğa bir simyacıdır.

Bir nükleer bombanın patlaması simyadır. Bilim adamı artık bir simyacıdır.

Tüm bu tür enerji dönüşümleri büyük tehlikelerle doludur ve Hermetizm'i her zaman çevreleyen gizlilik, diğerlerinin yanı sıra bu yönle ilgilidir.

Nükleer enerji şüphesiz binlerce yıl önce öngörülmüştü. Çinli simyacıların öğrencilerine duvardaki bir sineğin bile bir operasyona tanık olmasına izin verilmemesi gerektiğini söylediği söyleniyor. 'Vay canına,' dediler, 'eğer ordu bir gün Büyük Sır'ı öğrenirse.'

Ordu *büyük* sırrı öğrendi - ya da en azından bunun belirli bir yönünü - ve gerçekten de dünyanın vay haline, çünkü nükleer bilimin kibirli simyasında Goethe'nin *geistiges Bandına* yer yok.

Fakat Batı teknolojisinin konunun tek bir yönünü ortaya çıkarması bu kadar uzun sürdüyse, nasıl oldu da Tunç Çağı Mısır'ı ve Pisagor Yunanistan'ı tüm bilimi bildiğine göre nasıl oldu? Burada en ihtiyatlı spekülasyon bile çok çirkin görünüyor olmalı.

başlangıçta ve daha sonra faktörlerin mekanik sonucu olarak izleyeceğini veya en azından *gelebileceğini* varsaymakla yetinmektedir - ya da çok yakın zamana kadar öyleydi. Sunmak. Belki süreç olanaksızdı ama mümkündü.

Bununla birlikte, son zamanlardaki değerlendirme, içsel doğası gereği, şansın böyle bir olasılığı açıkça *dışladığını gösteriyor gibi görünmektedir*.

Evrimin gerçekleşmesi için her adımda daha az organizasyondan daha fazla organizasyona geçiş gerekir. Mekanistik görüş, bu örgütlenme artışının, bu olumsuz entropinin, 'olumlu' varyasyonların mekanik sağlamaştırılmasından aşamalı olarak kurulabileceğini ileri sürer. son çalışma

giriş

Matematik teorisini biyolojiye uygulamak, bu kovada gerçekten de çok büyük bir delik olduğunu gösteriyor.

Sırada bir artış tesadüfen ortaya çıksa bile, bir sonraki benzer kaza tarafından üzerine inşa edilecekse, bu tesadüfi değişim hayatta kalmalıdır. Ancak hayatta kalması hiçbir şekilde garanti edilmez. Gerçekten de , *başarısıyla orantılı olarak* çöküşe açık görünüyor .

İlkel yaşam formları durumunda ve kesinlikle daha yüksek yaşam formlarında bile, her aşamada mevcut olan olası kombinasyonların sayısı çok büyüktür - o kadar büyük ki, *entropinin her zaman aksi yönde ortaya çıkması* pahasına artması gerekir. ¹

İstatistiksel olarak, evrim gerçekleşemezdi. Gösterildiği gibi, bunu yalnızca olasılığa karşı değil, aslında kapalı bir sistemde mevcut olan olasılıklara karşı yapmış olmalıdır. Sonuç kaçınılmaz görünüyor: evrim süreci kapalı bir sistem değildi.

Uzatma olarak, evrim ve onun mevcut nihai ürünü olan insan, içinde meydana geldiği sistemin (biyosfer) dışındaki güçler tarafından icat edilmiş olmalıdır. Enerji seviyelerinin bilinçli manipülasyonunu içeren böyle bir işlem, simyada bir işlem olarak alınabilir.

Bu büyük işi başaran 'sanatçı'nın tek bir Zeka mı yoksa bir Zekalar konsorsiyumu mu olduğu önemsiz görünüyor: ancak yarı tanrıların mitleri ve klasik gelenekleri son derece düşündürücüdür.

İnsanın, Yüksek Güçler tarafından özenle tasarlanmış bir simyasal işlemin sonucu olduğu kabul edilebilir bir önermeyse, en azından ona bilince ek olarak, onu üreten dönüşüm tekniğine dair bir içgörü verilmiş olması mümkün değil mi? Açık²

24

giriş

Bu varsayıma göre, modern insan, kendi bilinçaltında, istisnai bireylerin kurtarabileceği ve bir simya teknolojisinde bir araya getirebileceği parça parça verilere sahip olabilir. Kaçınılmaz olarak, bu tür adamlar, aynı büyük sıçramayı yapan diğer insanlardan haberdar olacaklardı ve bu tür gruplar, simya okulları yaratmak için birleşeceklerdi.

Başka teoriler var. İnsan geleneklerinin en gizemlilerinden biri, Adem'imizin insanlığının dünyanın ilk insan ırkı olmadığını öne sürüyor. Bazı çok gelişmiş simyacılar, otuzu aşan bir dizi önceki beşeri bilime işaret ettiler. Eğer bu, gezegenimizin gerçek ama tamamen kuşku duyulmayan tarihiyse, hayal gücünün bile

²Herhangi bir "rastlantısal" evrim teorisinin doğasında var olan güçlükler, aralarında Profesör HE Blum (*Form and Structure in Science*, 1964 ve *Nature* Vol. 206, 1965) ve Maurice Vernet (*The Great) gibi bir dizi seçkin uzman tarafından belirtilmiştir. Teilhard de Chardin'in Yanılsaması). İnsanın rastgele artışların bir araya gelmesiyle -yani mekanik evrimle- ortaya çıkışına karşı olan matematiksel ve felsefi argümanlar, JG Bennett tarafından The Dramatic Universe'de (Londra 1966) büyük bir güçle geliştirilmiştir . Bu argümanlar, insanın yüksek (ama sınırlı) Zekaların eseri olarak görüldüğü birleşik teorisine katkıda bulunur.*

görselleştirmeye bile yetmediği bir varoluş süresinde seçici olarak pek çok bilgi birikmiş olabilir.

Birbirini izleyen her kıyamette, yalnızca bir sonraki insanlığı kurmak için gerekli germ plazmasını değil, aynı zamanda birikmiş bilginin bütününe içeren bir araç, bir psikolojik mikro noktayı da içine alan bir gemi çıkacaktı.

Bu varsayıma göre, simya tekniği, varlığından bile şüphelenmediğimiz atalardan bir aktarım olarak bize ulaşmış olurdu.

Üçüncü bir olasılık ise, bir güneş laboratuvarında insanı yaratan Usta Simyacıların bir başka dönüşüme daha ilgi duymalarıdır: insanın gezegensel ruha simyalaştırılması. Onların işi henüz bitmemiş olabilir. Bu varsayıma göre, zaman zaman bir güneş imbikinde daha fazla işlenmek üzere uygun malzemeden izole edilmiş hurdalar seçilecektir.

Bu durumda adi metal, istisnai insanlardan oluşacak ve onlar yeni başlayan bilinçli enerji seviyesinde olacakları için, kendi dönüşümlerinde işbirliği yapacaklardı.

Simyanın insanlık tarihi boyunca varlığının açıklaması bu olasılıklardan herhangi biri ya da bunların birleşimi olsa da, simyanın bildiğimiz insan hikayesinin başlangıcında var olduğu açıktır.

Mısır Ölüler Kitabı'nın malzemesinin, yaklaşık beş bin yıl önce Birinci Hanedan'da Semti tarafından bir araya getirildiği zaman zaten eski olduğu söyleniyordu.

Belki de termodinamiğin ikinci yasası nedeniyle (bu, dinamikte olduğu kadar biyoloji ve psikolojide de geçerli olabilir)

giriş

25

Mısır simyasının evrimsel mayasını içermeye başladı. Belki de yozlaşma mekanizması, başladığı irade düzeyindeki bir değişimdi. Böylece, evrimsel bir teknik, giderek artan bir şekilde, devrimci amaçlara hizmet edecektir. Simya, Tanrı-yönelimli, sihir haline gelir, kendini adanmış olur. Musa'nın sövdüğü, ölmekte olan Mısır böyle olurdu.

Ancak her zaman olduğu gibi, tekniğin bilgisi sıkıştırıldı; bir meşale yakıldı; bir gemi fırlatıldı. Mısır tamamen putperestliğe batmadan önce Büyük Sır iletildi.

Simya tohumları etrafa saçıldı. Bazıları iyi bir yere düştü ve gelişti; bazıları taşlık zemine düşüp öldü.

Mısır, en çok Yunanistan ve İsrail'de, belki de Çin'de ekmiş gibi görünüyor.

Fikir ne kadar tuhaf olursa olsun, Yunanistan şansını olduğundan daha az değerlendirmiş görünüyor. Yunanistan Olan Zafer, Olabilecek Zaferin zavallı bir gölgesi olabilirdi.

, insan kültürleri topluluğunda suçlu bir çocuk ve yozlaşmış bir yetişkin olduğunu kanıtladı . Simya bitkisi Yunanistan'da sadece kısa bir süre çiçek açtı ve Roma'ya savrulan tohumlar hiç filizlenmedi.

Mısır'dan İsrail'e aktarım, başlangıçta büyük vaatlerden biriydi, ancak söz yine gerçekleşmedi. İsrail'deki bitkinin solmasının Dağılımdan mı kaynaklandığı yoksa Dağılımın Yahudilerin simya miraslarını yönetemeyişinin bir sonucu mu olduğu bilinmiyor. Yahudi Büyükleri, her halükarda, miraslarının tam olarak gerçekleşmesini sağlayacak koşulları bulamıyorlardı.

Bir ölçüde hayatta kalmasını sağlamak için tehlikeli bir şekilde uzlaşmak zorunda kaldılar. Bir kısmını Zohar'da dışsallaştırdılar ve küçük bir inisiye edilmiş iç çemberi sürdürdüler. Büyük ölçüde tükenmiş olan bu çember, Avrupa'da Krakov gibi izole ceplerde, bu yüzyılın otuzlu yıllarına kadar hayatta kalmış olabilir.

Yunanistan, yaşamı boyunca Roma'da başarısız bir şekilde ekerken, aynı zamanda ölümünden sonra ve Arabistan'da başarılı bir şekilde ekti. Burada simyasal enerji, İslam'ın ezoterik okulları ve dünyada dışsallaştırılmış Cabir gibi istisnai bireyler aracılığıyla kanalize edildi.

26

giriş

sekizinci ila on ikinci yüzyılların Müslüman sanatı ve biliminin gerçek patlaması.

İslam'ın yayılma dalgası, iki akımın birleştiği İspanya'ya ulaştı. Sevilla ve Granada'da Mısır yayını taşıyan inisiye Yahudiler vardı. Yunan aktarımını taşıyan Arap inisiyelerle tanıştılar ve ikincisi belki de tüm evrimsel operasyonların yönlendirildiği kalıcı bir güç merkezinden güçlendirildi.

Bazı 'civa boncuklarının' Muhammed aracılığıyla yeniden birleştiği doğruysa, İspanya'da iki tane daha bir araya geldi. Bu birleşmeden, miras aldığımız ve yedi yüzyılda milyonda bir insanın kökeninden şüphe duymadığımız tüm Batı uygarlığının çok büyük bir kısmı doğdu.

İspanya'da yeniden birleşen civa boncuklarından akan akım, Avrupa üzerinde muazzam bir görünmez güç alanına aktı. Bu numenal yapının doğası asla görülemez ve daha yüksek bir boyuttaki işlevleri hayal bile edilemez. Batı uygarlığının büyük bir bölümünü oluşturan bir dizi kültür bileşeninde ortak yaşama dışsallaştı .

Bu faktörlerin rastgele bir seçimi, Hristiyan hacını (Cluniacs tarafından Compostella'lı St. James'e

kurulan forma dayalı olarak); Haçlı seferleri; Hanedanlık armaları; şövalyelik emirleri (cheval-ry; simyasal 'uçucu'nun bir glifi olarak attan mı?); kale mimarisi; Gotik katedraller; aydınlatma ve nakış; Troubadours, Albigenes, Cathars ve Minnesanger, Courtly Romances; Arthur Quest Theme (Hristiyanlık öncesi Kelt Kâse Görevini yeniden birleştirir); Katoliklikte Bakire Kültü; Albertus Magnus ve St. Thomas Aquinas'ın teolojik felsefesi; Bacon'ın kozmolojisi; Aziz Francis, Haçlı Aziz John ve Aziz Teresa'nın adanmışlık sistemleri; Gezici Oyuncular, Soyтары, harlequinades ve Gizemli Oyunlar; özel dans; şahincilik ve bazı top oyunları; Özgür duvarcılık ve Gül Haççılık; bahçecilik (İspanyol Bahçeleri); Oyun kağıtları; Kuşların Dili kavramı; Zanaat Loncaları; okçuluk; immünoloji (Paracelsus) ve homeopati ve sibernetik (Raymond Lully) gibi bazı ilaçlar.

giriş

27

AU, yukarıda belirtilenler, görünmez bir düzeyde büyük bir simyasal işlemin dışsallaştırılmış biçimleri idi. Bununla birlikte, *kimyasal simyanın* sadece bir yönü, daha sonra bu kelimeyle tanımlanan terminolojiyi kullandı.

Avrupa'da yüzlerce yıldır simya, birçok düzeyde gerçek bir dönüşüm bilimi olarak varlığını sürdürdü. Bir düzeyde, insan ruhlarının nihai dönüşümü ile ilgiliydi.

Belki de Hristiyanlık, bütünsel vahiylerinin bilgelik bileşenini reddettiği için - bu kararda Konstantin'in muhtemelen çok önemli olduğu bir karardı - bütünlükle ilgili olan simya, kılık değiştirmiş olarak işlemek zorunda kaldı. Tam da ortodoks din, bilgelik bileşeninde kusurlu olduğu için, onu içeren herhangi bir kiplik, *ipso facto*, sapkınlıktı.

1200 ile 1656 yılları arasında sayıları dört bin olarak tahmin edilen gerçek Hristiyan simyacılar, geçmişte benzer koşullarda hizmet etmiş olan bir kimyasal kodu yeniden benimsediler. Belli bir doğa ilkesi (Hermes'e atfedilen kodekste 'yukarıda olduğu gibi, aşağıda da' ifade edilmiştir), simyasal sürecin gizli düzeyinde tam bir bütünlük içinde daha düşük bir disiplinin terminolojisiyle temsil edilebilmesini sağlamıştır. Bu alt disiplin -metalik kimya- Avrupa'nın ortak yaşamının şimdiye kadar simya kelimesiyle anladığı tek şeydi.

Jung'un simyadaki çalışması modern psikolojiye sızmaya başladığından beri, simya 'zihinsel' veya en azından fiziksel olmayan bir süreç olarak modaya uygun bir kabul haline geldi. Yirminci yüzyılın 'indirgemeci' tutumlarının tipik bir örneği, simyanın şimdi açıklandığına dair mevcut inançtır. Bu, psikolojinin ve belki de ESP'nin erken ve kaba bir incelemesinden başka bir şey değildir. Bilimin her şey için bir etiket sağlamadaki başarısı karşısında gözleri kamaştıran çok az kişi, Hennes'in "yukarıda nasılsa, aşağıda da öyledir" özdeyişinin, fiziksel düzeyde eşit derecede geçerli olmak için zihinsel düzeyde geçerli bir süreci

gerektirip gerektirmediğini sorgulama zahmetine girmedi.

Bir etiket yapıştırıldı ve bu nedenle gizem artık yok. Görünen o ki, hiç kimse Jungcu "psikolojik yorum" ile Helvetius ve Cosmopolite (Alexander Seton?) gibi somut sarı yirmi iki ayar altın yapan adamların belgelenmiş tarihsel kayıtları arasında herhangi bir çelişki fark etmiyor. O

28

giriş

yukarıda olan aşağıda olan gibidir' asla yazılmamış olabilir.

Simya'nın tüm Avrupa kaydı boyunca, onun gerçek uygulayıcıları, aslında her yaştan Çalışma'daki 'sanatçılar' için geçerli olabilecek belirli yükümlülükler altında görünüyorlar. Görünüşe göre arkalarında Ariadne ağında bir kılavuz olarak kullanabilecekleri bir ip bırakmaları gerekiyor. Sağlanan göstergeler kodda olmalı ve kod kendi kendini iptal ediyor olmalıdır; yani, birinci sırta sahip olmayan bir araştırmacının ikincisini keşfetmesi şaşmaz bir şekilde engellenmelidir. 'Ona sahip olana. . .' simya metinlerini inceleme girişiminden daha iyi bir örnek olamaz.

Araştırmacının ilk sırrı bildiği göz önüne alındığında, arama ve bitmeyen emek koddan sıyrılabilir, bir sonraki adım takip eder, ancak araştırmacının bir sonraki adımı çözebilmesi için kendi kişisel uygulamasında ilerleme kaydetmesi gerekecektir. Böylece sır kendini korur.

Çalışması sırasında simyacı, bazı tanıdık efsanelerin tamamen yeni, pratik ve şüphe edilmeyen bir anlamı olduğunu anlayabilir. İbrahim'in neyi ve neden feda etmesi gerektiğini aniden keşfedebilir; doğudaki yıldızın gerçekte ne haber verdiği; Haç neyi sembolize edebilir; ve Tapınağın peçesinin neden yırtıldığını.

The Great Work'ün kesinlikle simyasal yönü Avrupa'da yaklaşık üç yüzyıldır hareketsizdir, ancak nadir ve istisnai bireyler hala labirentte yollarını bulurlar -belki de Avrupa dışındaki bir kaynakla temas kurarak- ve şu ya da bu derecelere ulaşırlar. Magnum Opus'u.

Dış dünyanın bilgisine bu tür çok az örnek gelir, ancak genel kuralın bir istisnası, Fulcanelli olarak bilinen modern simyacının durumudur.

Yirmili yılların başında, Fransız bir simya öğrencisi olan Eugene Canseliet, şimdi Fulcanelli olarak bilinen adamın yanında çalışıyordu. Bir gün Canseliet'i bir el yazması yayınlama göreviyle görevlendirdi ve sonra ortadan kayboldu.

El yazması şimdi ünlü *Mystère des Cathédrales idi* ve yayınlanması Avrupa'daki ezoterik çevrelerde bir

sansasyon yarattı.

giriş

29

Dahili kanıtlara göre yazar, Magnum Opus'u ya tamamlamış ya da tamamlamanın eşiğinde olan bir adamdı. Neyin dahil olduğunu bilenler arasında böyle bir kişiye ilgi muazzamdı.

Neredeyse yarım yüzyıldır, kaybolan Üstadın izini sürmek için özenli araştırmalar yapılıyor. Özel kişilerin izini sürmek için tekrarlanan girişimleri - ve en az bir kez uluslararası bir İstihbarat teşkilatı tarafından - hepsi boş bir sessizlik duvarı ile sonuçlandı.

Çoğuna göre, sonuç kaçınılmaz görünüyordu: Fulcanelli, eğer var olduysa, ölmüş olmalıydı.

Bir adam daha iyisini biliyordu - Fulcanelli'nin eski öğrencisi Canseliet. Aradan yıllar geçtikten sonra, Canseliet simyacidan bir mesaj aldı ve onunla önceden ayarlanmış bir randevuda buluştu. Fulcanelli için yeniden birleşme kısa sürdü ve bir kez daha teması kesti ve nerede olduğuna dair bir iz bırakmadan bir kez daha ortadan kayboldu.

Yeniden birleşmenin bir koşulu çok dikkat çekiciydi - ve simyasal anlamda en yüksek öneme sahip. *Fulcanelli gençleşmişti*. Canseliet, şimdiki yazara şunları söyledi: 'Usta' (Canseliet onunla çalıştığı zaman) 'zaten çok yaşlı bir adamdı ama seksen yılını hafife aldı. Otuz yıl sonra, bahsettiğim gibi onu tekrar görecektim ve elli yaşında bir adam gibi görünüyordu. Yani, benden daha yaşlı görünmüyordu'.

Gizemli usta simyacının bir başka olası görünüşü, Fransız araştırmacı Jacques Bergier tarafından rapor edilmiştir.

Daha sonra Naziler tarafından öldürülecek olan ünlü fizikçi André Helbronner'ın asistanı olarak çalışırken, Bergier'e bir gün etkileyici bir kişi yaklaştı ve Bergier'den Helbronner'a garip ve oldukça bilgili bir uyarı iletmesini istedi. Bu, ortodoks biliminin nükleer enerjiyi manipüle etmenin eşiğinde olduğu anlamına geliyordu.

Yabancı, aynı uçurumun geçmişte insanlık tarafından feci sonuçlarla aşıldığı konusunda uyarmanın görevi olduğunu söyledi. İnsan doğasını bildiğinden, böyle bir uyarının bir etkisi olacağına dair hiçbir umudu yoktu ama bunu vermek onun göreviydi. Gizemli yabancı daha sonra gitti. Bergier, bugüne kadar Fulcanelli'nin huzurunda olduğuna ikna olmuştur.

30

giriş

Fulcanelli'nin eski Fransız Kraliyet Ailesi Valois'in bir üyesi olduğunu kanıtlamak için incelemeler yazılmıştır; ressam Julien Champagne olduğunu; onun şu ya da bu okültist olduğunu.

Çok az kişi Fulcanelli'nin bir efsane olduğu ve böyle bir kişinin hiç var olmadığı sonucuna varmıştı. *Mystère des Cathédrales*'in varlığı göz önüne alındığında bu teoriyi sürdürmek biraz zor . Bu eser, simya pratiğinde çok ileri gitmiş bir adamın eseri olarak yetkili bir şekilde kabul edilmektedir .

Mit teorisi, Canseliet'nin tanıklığına karşı da savunulamaz. Eylül 1922'de, Sarcelles'teki bir laboratuvarında ve ressam Julien Champagne ve kimyager Gaston Sauvage'ın huzurunda, Canseliet, öğretmeni tarafından kendisine verilen bir dakikalık bir Projeksiyon Tozu miktarını kullanarak 100 gram altının simyasal bir dönüşümünü yaptı. . Dolayısıyla, şu anda hayatta olan bir Avrupalı var ki, *yalnızca* Fulcanelli'nin varlığına değil, aynı zamanda modern bilimin saçma bir mit olarak gördüğü bir olayın gerçek doğasına da kişisel olarak tanıklık ediyor. Efsaneye göre bu dönüşüm bir gaz fabrikasında gerçekleşti. Hesap, tamamen fiziksel bir olayın mümkün olan en açık ifadesi gibi görünüyor. Ancak Simyacı, açıklamaları en açık görüldüğünde, kamuflaj faktörünün en yüksek olduğu konusunda tekrar tekrar uyarıyor. Dikkatli bir okuyucu burada kesinlikle bir gaz fabrikasının ağır bir mineralden uçucu bir maddenin üretildiği bir yer olduğunu düşünecek ve simyanın "inceliği brütten ayırma" süreci olduğunu hatırlayacaktır.

Canseliet, bir başkası tarafından kendisine ödünç verilen enerjiyle simyasal bir işlem yapmasına izin verilerek, tarih boyunca aynı deneyimi kaydetmiş olan, ayrıcalıklı ve belki de şaşkın insanlardan oluşan dikkate değer bir gruba katılır. Bunlar arasında (deneyimi Spinoza tarafından araştırılan) Johann Schweitzer, 1602'de Fribourg'dan Profesör Dienheim ve ertesi yıl Saksonya'dan Christian II Elector sayılabilir.

Ancak tüm pratik amaçlar için Fulcanelli, sanki hiç var olmamış gibi ortadan kayboldu. Geriye sadece simya literatürüne yaptığı katkılar kaldı, *Mystère des Cathédrales*.

Uzun zamandır Gotik katedrallerin bazı gizli bilgilerin gizli ders kitapları olduğuna inanılıyordu; bu gargoylelerin arkasında

giriş

31

ve glifler, gül pencereler ve uçan payandalar, neredeyse açıkça sergilenen güçlü bir sır yatıyordu.

Bu artık bir teori değil. *Mystère des Cathédrales* okurunun ilk sırdan şüphelenmeye bile başladığı göz önüne alındığında , Fulcanelli'nin mirası hemen inanılmaz bir gerçeğin açıklanması olarak görülür: Gotik

katedraller yedi yüz yıldır Avrupa insanına sunmuştur. kendi olası evriminde bir eğitim kursu.

Bir konuda şüphe duymanın imkansız olduğu görülüyor. *Mystère des Cathédrales*'i yazan bilinmeyen kişi BİLİYORDU. Fulcanelli otorite sahibi biri olarak konuşuyor. Fulcanelli, Notre Dame'daki bir glifi veya Amiens'teki bir heykeli işaret ederek ve bilinmeyen bir heykeltıraşın çalışmasını eski veya modern bir metinle ilişkilendirerek, *kendisinin de içinden geçtiği bir sürecin adımlarını gösteriyor*.

Hermes'ten Geber'e ve Yunan ve Arap sanatçılardan Lully, Paracelsus ve Flamel'e kadar gerçekten BİLEN herkes gibi, Fulcanelli de eşit ölçüde maskeler ve ifşalar yapar ve kendisinden önceki herkes gibi , pratiğin *ilk adımında tamamen sessizdir*.

Ancak belirli kelimelerin altını tekrar tekrar çizme yönteminde ve belki de gül pencerelerdeki bazı tuhaf cümlelerde, cesaret ettiği kadar açık bir şekilde, insanın keşfedebileceği en güçlü sırrı önerir.

"İşte," dedi Boehme, "eğer bir Magus ve layık olursan sana bunu yeterince açık bir şekilde gösterecek, yoksa yine kör kalacaksın."

Le Mystere des Cathédrales

Erken çocukluğumun en güçlü izlenimi -yedi yaşındaydım- hâlâ canlı bir şekilde aklımda kalan bir izlenim, gotik bir katedralin görüntüsünün genç kalbimde uyandırdığı duyguydu. Ben hemen buna bayıldım. Bir vecd halindeydim, hayretler içindeydim, harikaların çekiciliğinden, böylesi bir ihtişamın büyüünden, böylesine enginlikten , bu insan çalışmasından daha tanrısal olanın ifade ettiği böylesi bir sarhoşluktan kendimi alamamıştım.

O zamandan beri vizyon değişti, ancak orijinal izlenim kaldı. Ve gelenek, ilk temasımın kendiliğinden ve hareketli karakterini değiştirmişse, hiçbir zaman bir

36

Le Mystere des Cathédrales

Kapanışlarımıza dikilmiş ve yontulmuş taştan sayfalarını göğe yükselten o güzel resimli kitaplarla karşılaştığımızda, bir tür kendinden geçme duygusuna karşı savunma yapıyoruz.

Hayranlığımı hangi dilde, hangi yolla ifade edebilirdim ? O sessiz başyapıtlara, sözü olmayan, sesi olmayan ustalara minnetimi nasıl gösterebilirdim? Bana takdir etmeyi, tanımayı ve keşfetmeyi öğrettikleri her şey için kalbimi dolduran minnettarlığı nasıl gösterebilirim?

Sözsüz ve sessiz? Ne diyorum ben! O taş kitapların yontulmuş harfleri varsa -cümleleri kabartma, düşünceleri sivri kemerler içinde- yine de sayfalarından esen ölümsüz ruhla konuşurlar. Küçük kardeşlerinden daha netler - el yazmaları ve basılı kitaplar. Yalnızca tek bir mutlak anlamda tercüme edilebilir olmaları bakımından onlara göre daha avantajlıdır. Anlatımda basit, yorumda naif ve pitoresktir; inceliklerden, imalardan, edebi belirsizliklerden arınmış bir duygu.

L'in büyük bir doğrulukla söylediği gibi, bu yeni sanatın konuştuğu taşların dili, aynı zamanda açık ve yücedir, hem en mütevazı hem de en kültürlü kalbe hitap eder.' Ne hareketli bir dil, bu taşların gotiği! Gerçekten de o kadar etkileyici bir dil ki, Orlando, de Lassus veya Palestrina'nın şarkıları, Handel veya Frescobaldi'nin org müziği, Beethoven veya Cherubini'nin orkestra eserleri veya tüm bunlardan daha da önemlisi, basit ve şiddetli Gregoryen ilahisi, belki de oradaki tek gerçek ilahi, katedralin kendisinin zaten uyandırdığı duygulara katkıda bulunmaktan başka bir şey yapmayın. Gotik mimariyi sevmeyenlerin vay haline, ya da en azından kalpsizler olarak onlara acıyalım.

Geleneğin, Bilimin ve Sanatın mabedi olan gotik katedral, yalnızca Hristiyanlığın görkemine adanmış bir eser olarak değil, fikirlerin, eğilimlerin ve popüler inançların geniş bir somutlaşması olarak görülmelidir; atalarımızın dini, dünyevi, felsefi veya sosyal düşüncelerine her girdiğimizde korkmadan başvurabileceğimiz mükemmel bir bütün.

¹ JF Coifs, *La Filiation généalogique de toutes les Ecoles gothiques*. Paris, Baudry, 1884.

Le Mystere des Cathédrales

37

Cesur kubbeleme, formun asaleti, oranların ihtişamı ve uygulamanın güzelliği, bir katedrali eşsiz bir uyum içinde orijinal bir eser haline getirmek için birleşir; ama öyle görünüyor ki, hiçbiri tamamen dini riayet ile ilgili değil.

Yüksek vitray pencerelerden gelen hayaletimsi, rengarenk ışıktaki sükunet ve sessizlik birleşip duaya davet olarak bizi meditasyona yatkın hale getiriyorsa; ziynet ise, yapı ve süsleme, olağanüstü güçleriyle, daha az düzenleyici duyuları, daha dünyevi ve açıkçası, neredeyse pagan bir ruhu serbest bırakır ve yansıtır. Güçlü bir imandan doğan hararetli ilhamın yanı sıra, orada halkın büyük kalbinin bin bir meşguliyeti, vicdanının, iradesinin beyanı, düşüncesinin en karmaşık, soyut yansımasıdır. , temel ve otokratik.

İnsanlar dini törenlere katılmak için binaya giderlerse, bir cenaze kortejinden veya bir yüksek festivalin neşeli alayından sonra girerlerse, başka birçok durumda da oraya akın ederler. Orada piskoposun himayesinde siyasi toplantılar yapılır; orada tahıl ve hayvan fiyatları tartışılır; perdeciler kumaşlarının fiyatını orada belirliyor; insanlar teselli aramak, tavsiye istemek, af dilemek için oraya koşuturlar. Yeni kalfasının bayılma

töreni için katedrali kullanmayan bir lonca yok denecek kadar az, koruyucu azizinin koruması altında yılda bir kez orada toplanmayan bir lonca yok denecek kadar azdır.

Büyük ortaçağ döneminde, kitleler arasında çok popüler olan diğer törenlere sahne oldu. *Aptallar* -ya da Bilgeler Bayramı- vardı; papası, ileri gelenleri, meraklıları ve kalabalıkları, Orta Çağ'ın sıradan insanları, gürültülü, eğlenceli , şakacı, canlılık, coşku ve ruhla dolup taşan ve kasabaya yayılan. . . . Ne komedyaydı bu, cahil bir ruhban sınıfı böylece *kılık değiştirmiş Bilimin otoritesine boyun eğmiş* ve yadsınamaz üstünlüğün ağırlığı altında ezilmişti. Ah! Bir erkek ve bir dişi centuar tarafından çekilen, tanrının kendisi kadar çıplak ve büyük Pan'ın eşlik ettiği *Bacchus'un zafer arabasıyla* Aptallar Bayramı ; kutsal bir binayı ele geçiren müstehcen bir karnaval; periler ve naiadlar ortaya çıkıyor

38

Le Mystere des Cathédrales

banyodan; Olympus tanrıları eksi bulutları ve eksi kıyafetleri; Juno, Diana, Venüs ve Latona, Ayini duymak için bir katedralde birleşiyorlar. Ve ne büyük bir Ayin! Sens Başpiskoposu Pierre de Corbeil inisiyesi tarafından bestelenmiş ve bir pagan ayini üzerine modellenmiştir. Burada 1220 yılının bir cemaati sevinç çığlığını haykırdı: Evoe! Evoe!—ve vecd içindeki bilginler yanıtladı:

Haec est clara öldü clararum clara dierum!

Haec est festa ölüer festarum festa dierum!"

Ayrıca, bir zamanlar toynakları (sabotları) Kudüs sokaklarında *dolaşan Üstat Aliboron'un* kutsal kemerinin altından zaferle girişiyle, az önce bahsedilen kadar şatafatlı *Eşek Bayramı da vardı. Böylece şanlı Mesih taşıyıcımız , Kilise için Arabistan'ın altınını, tütsü ve Saba diyarının mürünü değerinde olan bu ahmak güç* olarak, mektubu hatırlatan sözlerle onu öven özel bir hizmette kutlandı . Bu grotesk parodiyi anlayamayan rahip, sessizce kabul etmek zorunda kaldı, başı bu Saba veya *Caba ülkesinin* , yani kabalistlerin kendilerinin gizemleştiricileri tarafından dökülen alaylar altında eğildi. Bu ilginç kutlamaların teyidi, zamanın usta *görüntü yapımcularının* kesikleri tarafından oyulmuş olarak bulunur . Gerçekten Witkowski³ ⁴Strasbourg'daki Notre-Dame'ın nefsindeki "büyük sütunların başlıklarından birinin üzerindeki kısma, bir domuzun kutsal bir kamelya taşıdığı, ardından rahip kıyafetleri giymiş eşekler ve bir türbeye kapatılmış bir tilki ile birlikte çeşitli dini nitelikler taşıyan maymunlar. *Tilki Alayı* veya Eşek Bayramıdır . No.lu nüshanın 40. yaprağında benzer bir sahnenin işlendiğini de ekleyebiliriz. Bibliothèque Nationale'de 5055.

³ Bu gün, kutlanan günlerin kutlandığı gündür!

Bu gün bayram günlerinin bayram günü!

⁴ GJ Witkowski, *L'Art saygısız à l'Eglise*. Etranger. Paris, Schemit, 1908, s. 35.

Sonunda, genellikle çok kesin olan hermetik bir anlamın ayırt edilebildiği bazı tuhaf olaylar oldu. Bunlar, Gotik kilisenin tiyatrosu olduğu her yıl düzenlenirdi. Örnekler

Le Mystere des Cathédrales

39

koro üyelerinin uğultularını (*sabotları*)* Langres katedralinin koridorlarında enerjik bir şekilde kamçıladıkları Alleluia'nın *Kırbaçlanması'nı* içerir ; *Shrovetide Karnavalı Alayı* ; *Chaumont Şeytanlığı* ; *Infanterie dijonnaise* alayı ve ziyafetleri ? Sonuncusu, *Deli Anası*, müstehcen diplomaları, iki kardeşin tepeden tırnağa *kalçalarını açmaktan keyif aldığı bayrağıyla* Aptallar Bayramı'nın son yankısıydı . 1538 yılına kadar, gelenek sona erdiğinde, Auxerre katedrali Saint-Etienne'de garip bir *Top Oyunu oynandı*.

2

Katedral, tüm talihsizlerin misafirperver sığınağıydı. Acılarından kurtulması için Tanrı'ya dua etmek için Paris'teki Notre-Dame'a gelen hastalar, iyileşene kadar orada kalırlardı. İkinci kapının yanında altı lambayla aydınlatılan bir şapel tahsis edildi ve geceyi orada geçirdiler. Orada doktorlar, bazilikanın tam girişindeki kutsal su mescidinin çevresinde konsültasyonlarını yapacaklardı. 13. yüzyılda üniversiteden bağımsız olarak devam etmek üzere ayrılan Tıp Fakültesi de burada ders veriyordu. Bu, Jacques Desparts başkanlığındaki son toplantısının gerçekleştiği 1454 yılına kadar gelenek olarak devam etti.

Katedral, avlananların dokunulmaz mabedi ve ünlü ölülerin gömüldüğü yerdir. Şehir içinde şehir, entelektüel ve ahlaki merkez, kamusal faaliyetin kalbi, düşünce, bilgi ve sanatın tanrılaştırılmasıdır.

Bu kılıklı canavarlar, groteskler ve komik figürler, maskeler, tehditkar gargoyler, ejderhalar, vampirler ve tarasklar, bunların hepsi atadan kalma bir mirasın laik koruyucularıydı. Burada

⁴ *Tan* veya *Haç* taslağı ile üstte . Kabalistik dilde *sabot* , *Ana Kaz Masalları'ndaki chat botté* (Çizmeli Kedi) olan *cabot* veya *chabot'un* eşdeğeri . Epiphany pastası bazen fasulye yerine bir *sabot* içerir.

40

Le Mystere des Cathédrales

Eskiden büyük manastırlarda yoğunlaşan sanat ve bilim, onların inzivasından çıkmış ve katedrali kolonileştirmiştir. Çan kulelerine, doruklara, uçan payandalara tutunurlar. Avludan sarkıyorlar, nişleri dolduruyorlar. Pencereleri değerli taşlara dönüştürürler ve çanlara tiz titreşimler verirler. Kilise cephesinde , özgürlük ve ifadenin görkemli bir patlamasına doğru genişlerler. Bu öğretinin egzoterizminden daha dünyevi

bir şey olamaz ; Bu tuhaf, özgür, hareketli ve pitoresk, bazen düzensiz ama her zaman ilgiyle canlı görüntülerin bolluğundan daha insani bir şey değil. Babalarımızın gündelik hayatına, zevklerine, ideallerine, içgüdülerine bu çok sayıda tanıktan daha dokunaklı bir şey olamaz. Her şeyden önce, bu mütevazı ortaçağ heykelleri tarafından çok ustaca tercüme edilen eski simyacıların sembolizminden daha büyüleyici bir şey yoktur. Bu bağlamda, Felsefecilerin kilisesi olan Paris'in Notre Dame'ı, tartışmasız en mükemmel örneklerden biridir ve Victor Hugo'nun dediği gibi, "Saint-Jacques-la-Boucherie Kilisesi'nin de içinde bulunduğu, hermetik bilimin en tatmin edici özetidir." tam bir hiyeroglifi.'

On dördüncü yüzyılın simyacıları, Satürn gününde haftada bir orada, ya ana sundurmada, Portal of St. Marcel'de ya da hepsi semenderlerle süslenmiş küçük Porte-Rouge'da buluşurdu. Denys Zachaire bize bu geleneğin 1539 yılına kadar 'Pazar günleri ve bayram günlerinde' devam ettiğini anlatır. Noel du Fail, 'bu akademi toplantıları için harika bir yer, Paris'in Notre-Dame'ıydı' diyor.⁵

Orada, göz kamaştırıcı bir dizi boyalı ve yaldızlı kemerler, ip dizileri ve tepeler, çok renkli figürlerle timpana arasında,

Le Mystere des Cathédrales

41

her filozof emeğinin sonucunu gösterecek ve araştırmalarının bir sonraki sırasını oluşturacaktı.

Olasılıkları değerlendirdikleri, olasılıkları tartıştıkları ve Büyük Kitap alegorisini yerinde inceledikleri yer orasıydı. Bu toplantıların en hareketli kısmı, etraflarındaki gizemli sembollerin anlaşılması güç açıklamasıydı.

Gobineau de Montluisant'ın, Cambriel'in ve diğerlerinin basamaklarında, kutsal bir hac yolculuğuna çıkacağız, taşlarla konuşacağız ve onları sorgulayacağız. Yazık! Neredeyse çok geç. Soufflot'un vandalizmi, Souffleurs⁷ⁿⁱⁿ on altıncı yüzyılda hayran olabileceklerini büyük ölçüde yok etti. Ve sanatın, bu kadar iğrenç bir şekilde saygısızlığa uğramış bazilikayı restore eden Toussaint, Geffroy Dechaume, Boeswillwald, Viollet-le-Duc ve Lassus gibi seçkin mimarlara minnet borcu varsa. Bilim kaybettiğini bir daha asla bulamayacak.

Ancak bu olabilir ve bu üzücü sakatlıklara rağmen, hala mevcut olan motifler , bir ziyaretin zamanını ve zahmetini geri ödemeye yetecek kadar çoktur. Okuyucunun merakını uyandırabilmişsem, kurnaz gözlemcinin

⁵Noel du Fail, *Propos rustiques, baliverneries, contes et discours d'Eutrapel* (bölüm x). Paris, Gosselin, 1842.

⁸ Katedrallerde her şey yaldızlıydı ve canlı renklerle boyanmıştı. Bunun kanıtı olarak on beşinci yüzyıl Ermeni piskoposu ve gezgini Martyrius'un sözleri var. Bu yazar, Paris'in Notre-Dame verandasının Cennetin kapıları kadar görkemli olduğunu söylüyor. Mor, gül, gök mavisi, gümüş ve altın orada görülüyordu. Büyük portalin kulak zarının üst kısmında hala yaldız izleri görülebilir. Saint-Germain-l'Auxerrois kilisesindeki tablo ve altınla süslü mavi tonozunu korumuştur.

dikkatini çekebilseydim ve okült sevenlere şimdi bile onun anlamını yeniden keşfetmenin imkansız olmadığını gösterebilseydim, kendimi tatmin olmuş ve fazlasıyla ödüllendirilmiş sayacağım. bu harika sihir kitabının taşlaşmış dış yüzeyinin altında saklı sırlar.

3

Ortaçağ'ın tüm ürünlerine kurallarını koyan ve etkisi 12. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar uzanan Fransız sanatına uygulanan *gotik* terimi hakkında bir şeyler söylemem gerekiyor .

onun eski Germen halkı olan *Gotlardan* geldiğini iddia etti . Diğerleri, barbarca bir şeyi çağrıştıran kelimenin bir sanat biçimiyle alay etmek için verildiğini iddia etti.

Souffleurs = 'puffers', simyacılar için yerel kelime, fırınlarında üfleme ihtiyacından - *çevirmenin notu*.

42

Le Mystere des Cathédrales

özgünlüğü ve aşırı tuhaflığı on yedinci ve on sekizinci yüzyılların insanları için şok ediciydi. Rönesans'ın çökmekte olan ilkeleriyle dolu klasik okulun görüşü budur. Ancak sıradan insanların konuşmasında korunan gerçek, Akademi'nin *ogival sanat* terimini ikame etme çabalarına rağmen, *gotik sanat* ifadesinin sürekli kullanımını sağlamıştır . Bunun belirsiz bir nedeni vardı ki, dilbilimcilerimiz her zaman kelimelerin türetilmesi için uyanık olduklarından, onları düşündürürdü. Nasıl oldu da bu kadar az sözlük derleyicisi doğru olanı aydınlattı? Basit gerçek şu ki, açıklama kelimenin gerçek kökünde değil, kelimenin *kabalistik kökeninde* aranmalıdır .

Gotik (gothique) ve goetic (goetik) arasındaki benzerlikten etkilenen bazı anlayışlı ve daha az yüzeysel yazarlar, gotik sanat ile goetik sanat, yani büyü arasında yakın bir bağlantı olması gerektiğini düşünmüşlerdir.

Benim için gotik sanat (*art gothique*) , kulağa tamamen aynı gelen *argotique (cant)* kelimesinin yozlaşmasıdır. Bu, her dilde geleneksel kabalayı yöneten ve imlaya hiç dikkat etmeyen *fonetik yasaya uygundur*. Katedral, bir *goth* (gotik sanat) veya argo , yani cant veya argo eseridir. Ayrıca sözlükler *argoyu* 'düşüncelerini yabancılar tarafından anlaşılmadan iletmek isteyen tüm bireylere özgü bir dil' olarak tanımlarlar. Bu nedenle, kesinlikle *konuşulan bir kabaladır*. Bu dili kullanan *argocular*, *Argo* gemisini yöneten argonotların hermetik torunlarıdır . *Ünlü Altın Post'u* kazanmak için Colchos'un mutlu kıyılarına doğru yelken açarken *langue argotique* - bizim *langue verte* ("yeşil dil" veya argo) - *konuşuyorlardı*. İnsanlar hala çok zeki ama oldukça kurnaz bir adam hakkında şöyle diyorlar: '*her şeyi biliyor, yapamayacağını anlıyor*'. Tüm İnisyeller kendilerini cant ile ifade ettiler; Şair Villon tarafından yönetilen *Mucizeler Divanı'nın* serserileri ve bugün hala hayran olduğumuz *argotik şaheserleri* inşa eden "Tanrı'nın locasının üyeleri" olan Ortaçağ

Masonları . Bu inşaatçı denizciler (nautes) ayrıca Hesperides Bahçesi'ne giden yolu da biliyorlardı....

Günümüzde alçakgönüllü insanlar, fakirler,

Le Mystere des Cathédrales

43

hor görülenler, özgürlük ve bağımsızlık isteyen isyancılar, kanun dışı kanunlar, serseriler ve gezginler. Cant, yüksek sosyete, soylular (aslında çok az soylu olan), iyi beslenmiş ve kendi halinden memnun orta sınıf tarafından yasaklanmış, cehaletlerinin ve budalalıklarının erminde lüks içinde yaşayan lanetli bir lehçedir. Kabul edilmiş yasaların, sözleşmelerin, geleneklerin ve görgü kurallarının dışında yaşayan azınlığın dili olmaya devam ediyor. Voyous (sokak-arapları) yani *voyants* (görenler) terimi onlara ve daha da anlamlı *olan oğulları veya güneşin çocukları terimine uygulanır*. Gotik sanat aslında *sanatın sahip olduğu ya da yatağıdır (/o) - ışığın ya da ruhun sanatıdır*.

İnsanlar bu tür şeylerin sadece bir kelime oyunu olduğunu düşünüyor. Kabul ediyorum. Önemli olan böyle bir kelime oyununun inancımızı kesinliğe, dini gizemin anahtarı olan pozitif ve bilimsel gerçeğe yönlendirmesi ve bizi hayal gücümüzün kaprisli labirentinde başıboş bırakmamasıdır. Gerçek şu ki, burada aşağıda ne tesadüf ne tesadüf ne de tesadüfi yazışma yoktur. Her şey öngörülmüştür, önceden belirlenmiştir, düzenlenmiştir; Kaderin esrarengiz iradesini kendi zevkimize boyun eğmek bize düşmez. Eğer kelimelerin olağan anlamı, bizi yükseltecek ve öğretecek, bizi Yaratıcımıza yaklaştıracak herhangi bir keşif yapmamıza izin vermiyorsa, kelimeler işe yaramaz hale gelir. İnsana tartışılmaz üstünlüğünü, her canlı üzerindeki hakimiyetini veren söz, asaletini, büyüklüğünü, güzelliğini kaybeder. Üzücü bir kibirden başka bir şey olmaz. Ayrıca, tinin aracı olan dilin, yalnızca evrensel İdeanın bir yansıması olmasına rağmen, kendine ait bir yaşamı vardır. Hiçbir şey icat etmiyoruz, hiçbir şey yaratmıyoruz. Her şey her şeydedir. Mikrokozmozumuz, makrokozmosun yalnızca sonsuz küçük, hareketli, düşünen ve az çok kusurlu bir parçacığdır. Zekamızın bir çabasıyla keşfettiğimize inandığımız şey, başka yerlerde zaten var. İnanç bize bunun ne olduğuna dair bir önsezi verir. Vahiy bize mutlak kanıt verir. Çoğu zaman, kör ve sağır insanlar gibi, bir fenomenin -hatta bir mucizenin- farkında olmadan yanından geçimiz. Kelimeleri nasıl inceleyeceğimizi, onları kabuklarından soymayı ve ruhu, içimizde bulunan ilahi ışığı özgürleştirmeyi bilseydik, ne beklenmedik harikalar bulurduk! İsa kendisini yalnızca benzetmelerle ifade etti; benzetmelerin öğrettiği gerçeği inkar edebilir miyiz? Günümüz konuşmalarında belirsizlikler, yaklaşımlar, kelime oyunları değil midir?

44

Le Mystere des Cathédrales

ya da mektubun zulmünden kaçmaktan memnun olan ve bu nedenle -farkında olmadan- kendilerini kendi

başlarına kabalist gösteren ruhlu insanları karakterize eden asonanslar.

argotun (cant), diğer tüm dillerin ebeveyni ve duayeni olan *Kuşların Dili'nden* türetilen formlardan biri olduğunu ekleyeceğim - filozoflar ve *diplomatlar tarafından konuşulan dil*. İsa'nın havarilerine ruhunu, Kutsal Ruh'u göndererek açıkladığı bu dilin bilgisiydi. Bu, şeylerin gizemini öğreten ve en gizli gerçekleri ortaya çıkaran dildir. Eski İnkalar , diplomatlar tarafından kullanıldığı için ona *Saray Dili adını verdiler*. Onlara göre kutsal ve dünyevi *ikili bilimin anahtarıydı*. Orta Çağlarda buna *Eşcinsel Bilim* ve *Eşcinsel Bilgi*, Tanrıların *Dili*, Dalış Bouteille deniyordu. ⁸ Gelenek, insanların bu kutsal dilin saptırılmasına ve insanlığın büyük bir kısmı tarafından tamamen unutulmasına neden olan *Babil Kulesi'nin* inşasından önce insanların bunu konuştuğunu garanti eder . Bugün cant dışında karakterini Picard, Provençal vb. birkaç yerel lehçede ve çingenelerin dilinde buluyoruz.

Mitolojiye göre ünlü kahin Tiresias ⁹ , *Bilgelik* tanrıçası Minerva'nın kendisine ifşa ettiği *Kuşların Dili* hakkında mükemmel bilgiye sahipti . Söylediklerine göre, bilimde adlarını benden hiçbir analiz gerektirmeyecek kadar güzel çınlayan ¹⁰ efsanevi şahsiyet olan Miletoslu Thales, Melampus ve Tyanalı Appolonius ile paylaştı .

⁸ *Gargantua ve Pantagruel'in Yaşamı* ezoterik bir eser, cant'ta bir roman. Meudon'un iyi küresi, kendisini birinci sınıf bir kabalist olduğu kadar büyük bir inisiye olarak ortaya koyuyor.

⁹ Tiresias'ın Olympus'un sırlarını ölümlülere ifşa ettiği için görme yetisinden mahrum bırakıldığı söylenir. Bununla birlikte, "yedi, sekiz ya da dokuz yaş erkek" yaşadı ve sırasıyla erkek ve kadın olduğu sanılıyor.

¹⁰ Hayatı efsaneler, mucizeler ve olağanüstü işler ile dolu olan filozof, son derece varsayımsal görünmektedir. Bu yarı muhteşem şahsın adı bana , erkek ve kız kardeş, Gabritius ve Beya, *Apollo ve Diana'nın birleşmesi tarafından gerçekleştirilen kompostun veya felsefi rebisin sadece mito-hermetik bir görüntüsü gibi görünüyor*. Bu durumda, Philostratus'un anlattığı harikalar kimyasal karakterde olduğundan bizi şaşırtmamalıdır.

Le Mystere des Cathédrales

45

4

Nadir istisnalar dışında, gotik kiliselerin -katedraller, manastır ve kolej kiliselerinin- zemin planı, yere serilmiş bir Latin haçı şeklini alır. Şimdi, *haç*, *potanın simya hiyero glifidir*; eskiden fransızca *cruzol*, *pota* ve kruvasan olarak adlandırılan (*Ducange'a* göre, kaba Latince *crucibulum*, *pota*, kök *noktası*, *crucis*, bir haç).

Gerçekten de, Mesih'in kendisi gibi, ilk maddenin Tutkuyu çekmesi potadadır. Yeniden dirilmek, arınmak, ruhsallaştırılmak ve dönüştürülmek için ölmesi potadadır. Ayrıca, sözlü geleneğin sadık koruyucuları olan sıradan insanlar, dünyadaki insani çileyi dini meseller ve hermetik benzetmelerle ifade etmiyorlar mı? — *Haç taşımak, Göğe tırmanmak, varoluş potasından geçmek* , aynı anlamın aynı sembolizmle ifade edildiğini bulduğumuz güncel sözlerdir.

Unutmayalım ki , Konstantin'in bir görüşünde gördüğü *parlak haçın çevresinde, onun sancağına uyarladığı şu peygamberlik sözleri ortaya çıktı: Bu burçta yeneceksin.* Kardeşim simyacılar, çarmıhın Mesih bedenini kurban etmek için kullanılan *üç çivinin izini taşıdığını da unutmayın* : kılıç ve ateşle yapılan üç arınmanın bir görüntüsü. Benzer şekilde St. Augustine'nin *Dispute with Tryphon (Dialogus cum Tryphone 40)* adlı eserindeki şu açık pasaj üzerinde meditasyon yapın: 'Tanrı'nın Paskalya'da kurban edilmesini emrettiği Kuzu'nun gizemi,' diyor, 'İsa'nın figürüydü, İman edenler, O'na duydukları imanla, yani kendilerinin yurdunu lekelemektedir. Ayrıca, Yasanın *bütün olarak kavrulmasını* öngördüğü *bu kuzu*, kavrulacak kuzu bir haçı temsil edecek şekilde yerleştirildiğinden, Mesih'in katlanması gereken haçın simgesiydi. Haçın kollarından biri onu arkadan başa doğru deliyor. Diğeri omuzlarını deliyor ve kuzunun ön ayakları (Yunanca diyor ki: elleri /eeçpt) ona bağlı.'

Haç, her çağda, tüm dinlerde, tüm halklar tarafından kullanılan çok eski bir semboldür ve onu bir haç olarak kabul etmek yanlış olur.

46

Le Mystere des Cathédrales

^{11'in} fazlasıyla gösterdiği gibi, Hristiyanlığın özel bir amblemi . Ayrıca, Orta Çağ'ın büyük dini binalarının zemin planının, koroya eklenen yarım dairesel veya eliptik bir apsis eklenmesiyle, Mısır hiyerarşik işareti olan *crux ansata'nın*, *ankh'ın* şeklini aldığını söylüyoruz. maddede saklı *evrensel yaşamı* ifade eder . Bunun bir örneği, St. Germain-en-Laye müzesinde, Arles'daki St. Honoré'nin mahzenlerinden bir Hristiyan lahitinde görülebilir. Öte yandan, ankh sembolünün hermetik eşdeğeri, Venüs veya Kıbrıs'ın (Yunanca Kureptç'te saf olmayan) amblemidir, yani bazılarının anlamını daha fazla gizlemek için pirinç veya latten olarak tercüme ettiği adi bakırdır. 'Latten'i beyazlat ve kitaplarını yak' tüm iyi yazarların tekrarlanan tavsiyesidir. KuTtpoç, Soucppo ile aynı kelimedir; *kükürt*, gübre, çamur, gübre, pislik anlamlarına gelmektedir. "Bilge adam bizim taşımızı gübre yığnında bile bulur," diye yazar Cosmopolite, "cahiller onun altından olduğuna inanamayacak."

Böylece bir Hristiyan binasının zemin planı bize ilk maddenin niteliklerini ve onun *haç işaretiyle hazırlanışını ifşa eder, bu da simyacının İlk Taş'ı -filozofların köşe taşını- elde etmesinin yolunu gösterir . '* Harika iş. İsa Kilisesini bu *taş üzerine inşa etti*; ve ortaçağ masonları sembolik olarak ilahi örneği takip ettiler.

Ancak gotik sanat eserinin yanı sıra felsefi sanat eseri için bir temel olarak hizmet etmek üzere giydirilmeden önce, kaba, saf olmayan, kaba ve cilasız taşa genellikle *şeytanın görüntüsü verildi*.

Paris'teki Notre Dame, koro korkuluğunun köşesinde, koro perdesinin altında yer alan benzer bir hiyeroglif sahıptı. Bu, müminlerin mumlarını söndürdüğü devasa bir ağız açan bir şeytan figürüydü. Böylece yontulmuş taş blok mum-yağ çizgileriyle işaretlendi ve dumanla karartıldı. Sıradan insanlar bu görüntüye *Maistre Pierre du Coignet* (Köşenin Usta Peter'ı (taş)) adını verdiler ve bu, arkeologlar için sürekli bir utanç kaynağıydı. Şimdi, Çalışma'nın birinci maddesini temsil etmesi amaçlanan bu taş, görünüşte kişileştirilmiştir.

¹¹ Rahip Ansault, *La croix avant İsa Mesih*, Paris, V. Rétaux, 1894.

Le Mystere des Cathédrales

47

(*sabah yıldızı*), *köşe taşımızın* simgesiydi, köşenin *mezar taşı*. İnşaatçıların reddettiği taş," diye yazar Amyraut, ¹² " Binanın tüm yapısının üzerinde durduğu *köşenin mezar taşı yapıldı* ; ama bu bir tökezleme ve utanç taşıdır, kendilerini mahvetmeye iterler.' Bu köşe taşının giydirilmesine gelince -yani hazırlanışını kastediyorum- o zamanın çok ince bir kısma şeklinde tercüme edilmiş, binanın dışında, Rue du Cloître-Notre-Notre'ye bakan absidal bir şapel üzerine oyulmuş olarak görülebilir. Bayan.

5

çıkan bölümlerin dekorasyonu *tailleur d'images'e* (heykeltıraş) ayrılırken, katedrallerin zemininin süslemesi seramik işçisine verildi. Zemin normalde fırınlanmış kil karolarla işaretlenir veya döşenir, boyanır ve kurşun sırla kaplanır. Ortaçağ'da bu sanat öyle bir mükemmelliğe ulaşmıştı ki, tarihsel konulara yeterli tasarım ve renk çeşitliliği sağlanabiliyordu. Bizans mozaiklerinde olduğu gibi çok renkli mermerden küçük küpler de kullanılmıştır. En sık kullanılan motifler arasında , nef ile transeptlerin kesiştiği noktada zemine çizilen labirentlere dikkat edilmelidir . Sens, Rheims, Auxerre, St. Quentin, Poitiers ve Bayeux kiliseleri labirentlerini korumuşlardır. Amiens'teki labirentin merkezinde, ufkun üzerinde yükselen koşuyu gösteren, altın bir çubuk ve aynı metalden bir yarım daire ile kaplanmış büyük bir kaldırım taşı görünürdü. Daha sonra, altın güneşin yerini bir bakır aldı ve ikincisi de ortadan kayboldu, asla değiştirilmedi. Ortak dilde Le Lieu (yer) için La Lieue (birlik) olarak adlandırılan ve nefin kaldırım taşları üzerine çizilen Chartres'deki labirente gelince, bu, iç içe geçen bir dizi eşmerkezli daireden oluşur. sonsuz çeşitlilik. Figürün merkezinde,

¹² M. Amyraut, *Paraphrase de la Première Epitre de saint Pierre* (ch. IT, v. 7). Saumur, Jean Lesnier, 1646, s. 27.

48

Theseus ve Minotaur'un savaşı görölüyordu - pagan temalarının Hıristiyan ikonografisine sızdığı ve dolayısıyla açık bir mito-hermetik anlamın bir başka kanıtı. Ancak bu görüntüler ile antik çağın ünlü yapıları, Yunanistan ve Roma labirentleri arasında herhangi bir bağlantı kurmak söz konusu değildir.

Marcellin Berthelot ⁶, katedrallerin labirenti veya *Süleyman'ın Labirenti'nin* bize, 'belirli simya elyazmalarının başında bulunan ve Süleyman'ın adıyla ilişkilendirilen büyü geleneğinin bir parçası olan kabalistik bir figür olduğunu söylüyor. Bu, tuhaf ve içinden çıkılmaz bir yol oluşturacak şekilde belirli noktalarda kesintiye uğrayan bir dizi eşmerkezli dairedir.'

Böylece, labirentin resmi, iki büyük zorluğuyla, biri merkeze ulaşmak için izlenmesi gereken yol ile -iki doğanın amansız mücadelesinin gerçekleştiği yer olan Çalışma'nın tüm emeğinin simgesi olarak bize sunulmaktadır. -diğeri, sanatçının ortaya çıkabilmesi için izlemesi gereken yol. Görevin dolambaçlı yolları arasında dolaşmayacaksa, kendisini kurtaramayacak durumdaysa, *Ariadne'nin ipliği onun* için gerekli hale gelir.

Amacım, Batsdorff'un yaptığı gibi, Perseus'un amacını gerçekleştirmesini sağlayan bu *Ariadne dizisinin ne olduğu üzerine özel bir inceleme yazmak değil*. Ancak kabalaya vurgu yaparak, zeki araştırmacılara ünlü mitin sembolik değeri hakkında kesin bilgiler vermeyi umuyorum.

Ariane (Ariadne), i'nin metateziyle bir *airagne* (araignée, örümcek) şeklindedir . İspanyolca'da *h* , *gn* olarak telaffuz edilir ; apa/uTjftthe spider) böylece *arahne*, *arahni*, *arahagne* olarak okunabilir. Kendi bedenimizi dokuyan örümcek ruhumuz değil midir? Ancak bu kelime başka şekillerde ortaya çıkıyor. atpco fiili *almak*, *ele geçirmek*, *çekmek*, *cezbetmek* anlamına gelir; nereden atpvp, alan, yakalayan, çeken. Böylece aip-rp, bilgelerin Magnesia adını verdiği, bedende kapanan erdem, *mıknatıs taşıdır* . Devam edelim. Provençal'da demir *aran* ve *iran* olarak adlandırılır; farklı lehçelere göre. Bu, *Süleyman Mabedi'nin* mimarı olan ilahi *koç olan mason Hiram'dır* . Félibreler ⁷aradı

Katedrallerin Gizemi

49

örümcek *aragno* ve *iragno*, *airagno*; Picard versiyonu *aregni'dir*. Bütün bunları, ya demir ya da mıknatıs taşı anlamına gelen Yunanca Li^poç ile karşılaştırın. Ayrıca hepsi bu değil. àpuw fiili , denizden *yükselen yıldız* apuav (Aryan) ; veya *ariane* , *ünlülerin* permütasyonu ile Doğu'dur. Ayrıca, àpuè aynı zamanda *çekme*

⁶ *La Grande Ansiklopedisi*. Sanat. Labirentler. T.xxl, s. 703.

⁷ *Çevirmenin notu*: Félibres, Provençal dili korumak için 1854'te kurulan bir yazarlar topluluğunun üyeleri idi.

duygusuna da sahiptir, bu nedenle apuav aynı zamanda *mıknatıs taşıdır*. Şimdi Latince *sidus, sideris'e* bir yıldız veren SISTİPO'YU KARŞILAŞTIRIRSAK, Provençal *aran, iran, ai ran'ı* -Yunanca apuav'ı, *yükselen güneşi-tanıyacağız*.

Mistik örümcek Ariadne, koronun kaldırım taşlarında sadece ağının izini bırakarak Amiens'ten kaçmıştır....

1902'de Oxford'dan Dr. Evans tarafından keşfedilen Girit'teki Cnossos'taki antik labirentlerin en ünlüsünün *Absolum olarak adlandırıldığını hatırlayalım*. Bu terimin, eski simyacıların filozofların taşıını belirledikleri isim olan *Mutlak'a* yakın olduğuna işaret edeceğiz .

6

Tüm kiliselerin apsisi güneydoğuya, cephesi kuzeybatıya dönük, haçın kollarını oluşturan transeptler ise kuzeydoğu ve güneybatıya dönüktür. Bu, kiliseye batıdan giren inançlı ve dinsizlerin, güneşin doğduğu yöne, yani Doğu'ya, Filistin'e, Hristiyanlığın beşiğine bakan tapınağa doğru yürümelerini sağlayacak şekilde tasarlanan değişmez yönelimdir. Gölgeleleri bırakıp ışığa doğru yürürler.

Bu düzenlemenin bir sonucu olarak, transeptleri ve ana sundurmayı süsleyen üç gül pencereden biri asla güneş tarafından aydınlatılmaz. Bu, sol transeptin cephesinde parlayan kuzey gülüdür. İkincisi öğlen güneşinde parlıyor; bu, sağ transeptin sonunda açık olan güney gülüdür. Son pencere, batan güneşin renkli ışınlarıyla aydınlatılır. Bu büyük gül, büyüklük ve parlaklık bakımından yan kız kardeşlerini geride bırakan sundurma penceresi. Böylece gotik bir katedralin cephesinde

»

50

Le Mystere des Cathédrales

Çalışma'nın renkleri, ışığın yokluğu ve siyah renkle temsil edilen gölgelerden, siyah ve kırmızı arasındaki ortalama olarak kabul edilen beyaz rengin içinden geçerek kırmızı ışığın mükemmelliğine doğru dairesel bir ilerleme içinde ortaya çıkar.

Orta Çağ'da, revakların ortadaki gül penceresine tekerlek *Rota denirdi*. Şimdi *tekerlek* , felsefi maddenin ve dolayısıyla kozanın kendisinin kokonu için gerekli zamanın simya hiyeroglifidir. Arhst'in bu operasyon sırasında gece gündüz sürdürdüğü sürekli, sürekli ve eşit ateşe bu nedenle *çarkın ateşi denir*. Ayrıca felsefe taşının sıvılaştırılması için gerekli ısıya ek olarak, *gizli veya felsefi ateş adı verilen ikinci bir maddeye de ihtiyaç vardır*. Çarkı döndüren ve arhst'in kabında gözlemlediği çeşitli fenomenleri üreten, sıradan ısıyla

desteklenen bu son ateştir :

Bu yoldan gitmenizi tavsiye ederim, başka bir yol değil.

Sadece tekerleğimin izlerine dikkat et,

Ve genel olarak eşit bir ısı vermek için,

Gökyüzüne veya yeryüzüne çok erken yükselmeyin veya alçalmayın.

Çünkü çok yükseğe çıkarsan cennet tarafından yakılacaksın.

Ve çok alçalırsan, dünya tarafından yok edileceksin.

Ama rotanız ortada kalırsa

Rota daha sade ve daha emin olacak. ¹⁵

Böylece tek başına gül, ateşin etkisini ve süresini temsil eder. Ortaçağ dekoratörlerinin gül pencerelerinde, Chartres katedralinin kuzey kapısında, St. Antoine of Compiègne, vb. Orta çağ sanatının son dönemini düzgün bir şekilde karakterize eden on dördüncü ve on beşinci yüzyıl mimarisinde ateşli sembolün baskınlığı , bu dönemin stili için *gösterişli gotik* adının doğmasına neden olmuştur .

¹⁵ De Nuysement, *Traitez de L'Harmonie ve Anayasa generale du Vray Sei'deki Poème philosophic de la Phisique Minerale* . Paris, Périer et Buisard, 1620 ve 1621, s. 254.

Le Mystere des Cathédrales

51

Belirli bir bileşimin simgesi olan bazı güllerin, *Yaradan'ın* kendi eliyle mühürlediği bu *maddenin özelliklerini daha da vurgulayan özel bir anlamı vardır*. Bu *sihirli mühür* , sanatçıya doğru yolu izlediğini ve felsefi karışımın *şariat hükümlerine göre hazırlandığını gösterir* . Bu, bileşiğin yüzeyinde, yani *Kral Çocuk İsa'nın yattığı beşiğin üzerinde ışıldayan , Magi'nin Yıldızı* adı verilen altı noktalı (*digamma*) yayılan bir figürdür .

Bize altı yapraklı yıldızlı güller sunan binalar arasında -geleneksel *Süleyman'ın Mührü'nün bir reproduksiyonu*, ⁸Saint-Jean katedralinden ve Lyon'daki Saint-Bonaventure Kilisesi'nden (portalların gül

⁸ *Süleyman'ın Mührü* olarak adlandırılan *Convallaria polygonata*, adını, Davud'un oğlu İsraillilerin Kralı'na atfedilen sihirli işaret gibi yıldızla işaretlenmiş olan gövdesine borçludur.

¹⁷ *Laurente* (Laurentium) kabalist olarak *I'or enté'dir* (aşılı altın).

pencereleri) bahsederim; Toul'daki Saint-Gengoult Kilisesi; Abbeville'deki Saint-Vulfran'ın iki gülü; Rouen Katedrali'ndeki Calend Portalı; Sainte-Chapelle'in muhteşem mavi gülü vb.

Bu işaret simyacıyı çok ilgilendirdiği için -ona rehberlik eden ve Kurtarıcı'nın doğumunu bildiren yıldız değil mi?- burada onun görünüşünü anlatan, tanımlayan ve açıklayan bazı metinleri toplamak faydalı olacaktır. Yararlı karşılaştırmalar yapma, versiyonları koordine etme ve bu esrarengiz parçalarda efsanevi alegori ile birleşen olumlu gerçeği seçme işini okuyucuya bırakacağım.

7

Varro, *Antiquitates rerum humanorum*'unda, Aeneas'ın babasını ve ev tanrılarını *Truva alevlerinden kurtardığı* ve *uzun* yolculuklardan sonra yolculuğunun amacı olan *Laurentum* tarlalarına vardığı efsanesini hatırlıyor. Aşağıdaki açıklamayı yapar:

Ex quo de Troja est egressus Aeneas, Veneris eum per diem

52

Le Mystere des Cathédrales

quotidie stellam vidisse, donec ad agrum Laurentum veniret, in quo non vidit ulterius; qua recognovit terras esse fatales. ¹⁶ (Truva'dan ayrıldıktan sonra, Laurentum tarlalarına gelinceye kadar her gün ve gün boyunca Venüs Yıldızı'nı gördü ve *onu* göremedi . .)

bir altıncı yüzyıl müellifinin bu terimlerle *aktardığı Şit'in Kitabı* adlı eserden alınmış bir efsane :

Bazı kimselerin, kesin olmamakla birlikte, inanca aykırı olmayan ve daha çok işitilmesi hoş olan bir Yazıdan söz ettiklerini işittim. Uzak Doğu'da Okyanus kıyılarında, Seth'e atfedilen, bu yıldızın gelecekteki görünümünden ve Çocuğa götürülmesi gereken armağanlardan bahseden bir kitaba sahip olan bir ırkın var olduğunu anlatır. nesiller boyunca bilge adamlar tarafından babadan oğula aktarıldığı gibi verilir.

Aralarından en bilgili ve göklerin sırlarında en yetenekli olanlardan on iki tanesini seçtiler ve kendilerini bu yıldız beklemeye verdiler. İçlerinden biri ölürse, onun yerine oğlu veya aynı beklenti içinde olan yakın bir akraba seçilirdi.

Kendi dillerinde *Magi* olarak adlandırıldılar; çünkü Tanrı'yı *sessizce* ve alçak sesle yücelttiler.

Zafer Dağı olarak adlandırılan, etrafını saran dereler ve ağaçlar nedeniyle *kayadan oyulmuş ve hoş bir mağarayı* çevreleyen bir dağa tırmandılar. . Zirveye ulaştıklarında yıkandılar, *üç gün boyunca sessizce*

Tanrı'ya dua ettiler ve Tanrı'ya şükrettiler; her nesilde bu onların uygulamasıydı , her zaman şans eseri bu servet yıldızının nesilleri boyunca ortaya çıkmasını bekliyorlardı. Ama sonunda Zafer Dağı'nda küçük bir çocuk şeklinde ve haç şeklinde ortaya çıktı ; onlarla konuştu, talimat verdi ve Yahudiye'ye gitmelerini emretti.

Yıldız iki yıl önlerinde gitti ve yolculuklarında ne ekmek ne de su eksik kaldı.

'Bundan sonra yaptıkları İncil'de kısaca anlatılıyor.'

¹⁸ Varro in Servius, *Aeneid*, bk. Hasta, s. 386.

Le Mystere des Cathédrales

53

Yaşı bilinmeyen bu diğer efsaneye göre yıldızın şekli farklıydı:^{9 10}

'On üç gün süren yolculuk sırasında Magi ne dinlendi ne de yemek yedi; hiç ihtiyaç duymadılar ve bu süre onlara bir günden fazla sürmeyecek gibi geldi. Beytullahim'e yaklaştıkça yıldız daha parlak parlıyordu. Havada uçan ve kanatlarını hareket ettiren *bir kartal şekline sahipti . Yukarıda bir haç vardı.*'

İsa'nın doğumu sırasında İran'da meydana gelen bazı olaylar başlıklı aşağıdaki efsane, gerçek tarihi bilinmemekle birlikte üçüncü yüzyılın tarihçilerinden Julius Africanus'a atfedilir.^{2u}

Sahne İran'da Cyrus tarafından yaptırılan bir Juno (Hp^ç) tapınağında geçmektedir. Bir rahip Juno'nun hamile kaldığını duyurur. Bu haberde tanrıların tüm heykelleri dans eder ve şarkı söyler. *Bir yıldız iner* ve bir Çocuğun doğumunu , *Başlangıcı ve Sonu bildirir*. Tüm heykeller yüzleri yere dönük olarak yere düşer. Magi, bu Çocuğun Beytullahim'de doğduğunu duyurur ve krala elçiler göndermesini tavsiye eder. Sonra *Bacchus* (Alovuao;) ortaya çıkar ve bu Çocuğun tüm sahte tanrıları kovacağını tahmin eder. Yıldızın rehberliğinde Magi'nin ayrılışı. Beytullahim'de Meryem'i selamlarlar, becerikli bir köle tarafından yapılmış Çocuklu bir portresini yaptırırlar ve onu baş tapınaklarına şu yazıyla yerleştirirler: '*Jüipiter Mithra'ya (All HXlœ - Güneş Tanrısına) Büyük Tanrı'ya, Kral'a. İsa, Pers İmparatorluğu bu özveriyi yapar*'.

'Bu yıldızın ışığı' diye yazıyor St. Ignatius, ¹¹'diğerlerinin ışıklarını aştı; parlaklığı tarif edilemezdi ve yeniliği öyleydi ki, ona bakan herkes şaşkına döndü. *Güneş, ay ve yıldızlar bu yıldızın etrafında bir koro mu oluşturdu?*

Huginus à Barma, çalışmasının ¹²*Pratiğinde* , yıldızın görüldüğü Büyük Çalışma konusunu tanımlamak

⁹ *Apocryphes*, bk. II, s. 469.

¹⁰ *Julius Africanus*, Patr'da . grek, bk. X, s. 97 ve 107.

¹¹ *Efessliler'e Mektup*, ch. XIX.

¹² Barma'da Huginus, *Satürn'ün Saltanatı Altın Çağa Değiştirdi*. Paris, Derieu, 1780.

için aynı terimleri kullanır. Biraz *gerçek toprak al?* 'Güneşin , ayın ve diğer yıldızların ışınlarıyla iyice *emprenye edilmiş mi?*

54

Le Mystere des Cathédrales

Dördüncü yüzyılda, editörlerinin sonuncusu Mullachius'un dediği gibi, Yunan tanrılarına, Roma tanrılarına ve yabancıların tanrılarına tapınılması gerektiğini öğreten filozof Chalcidius, Yıldız'ın bir kaydını korumuştur. Magi ve bilge tarafından verilen açıklama. Mısırlıların *Ahc* adlı bir yıldızdan kötü talihi haber verdiğini söyledikten sonra şunları ekliyor:

Belirli bir yıldızın yükselişinin hastalık veya ölümü değil, insanla konuşma lütfu ve ölümlü işlerin yararı için saygıdeğer bir Tanrı'nın inişini bildirdiğini doğrulayan başka ve daha saygıdeğer bir hikaye daha var . *Keldanilerin* en bilgesi, bu yıldızı *gece boyunca yolculuk ederken* , göksel şeyleri düşünmekte mükemmel derecede usta olan insanlar olarak gördükten sonra, söylendiğine göre, *bir Tanrı'nın yakın zamanda doğuşunu aradılar* ve bu Çocuğun görkemini bulduktan sonra, ona böyle büyük bir Tanrı'ya yakışır adaklar verdi. *Bu sizin tarafınızdan diğerlerinden çok daha iyi bilinir.* ²³

Tarsus 24'lü Diodorus, ' bu yıldız, göklerde yaşayanlardan biri değil, belirli bir erdem ya da urano-günlük (8uvap,iç) kuvvet (Oetorépav) *bir biçime bürünmüş," diyerek kendisini daha da açık gösterir.* Rab'bin doğumunu aramızda duyurmak için *yıldız* .

II, v. 8-14'e göre *İncil* :

"Aynı ülkede, tarlada oturan ve geceleri sürülerine göz kulak olan çobanlar vardı. Ve işte, Rab'bin meleği üzerlerine geldi ve *Rab'bin görkemi* çevrelerinde parladı: ve çok korktular.

Ve melek onlara dedi: Korkmayın; çünkü işte, size bütün insanlara olacak büyük bir sevinci *müjdeliyorum* . Çünkü bugün Rab Mesih olan Kurtarıcı Davud'un şehrinde sizin için doğdu. Ve bu size bir *işaret olacak:* *Bebeği kundağa sarılmış, yemlikte yatarken* bulacaksınız .

"Ve birdenbire meleğin yanında, göksel bir topluluk, Tanrı'yı öven ve, En yücelerde Tanrı'ya şan ve yeryüzünde barış, insanlara karşı iyi niyet, diyerek, çok sayıda vardı.'

²³ , *Comm*, Timaeum Platonis, c. 125; Frag'da . *Didot'lu Philosophorum graecorum* , bk. II, s. 210.—Chalcidius açıkça bir inisiyeyle konuşuyor.

²⁴ Tarsuslu Diodorus, *Kader Üzerine*, Photius'ta , morina. 233; *Çift, greque*, bk. CIII, s. 878.

Aziz Matta, II, cilt 1-2, cilt 7-11'e göre İncil .

'Şimdi, kral Hirodes'in günlerinde İsa, Yahudiye'nin Beytüllahim'de doğduğu zaman, işte, doğudan Yerusâlim'e bilge adamlar gelip dediler: Yahudilerin Kralı olan o nerede? çünkü doğuda onun yıldızını gördük ve ona tapınmaya geldik.

Sonra Hirodes, bilge adamları özel olarak çağırdığında, onlara *yıldızın ne zaman görüldüğünü özenle sordu*. Ve onları Beytlehem'e gönderip dedi: Git ve küçük çocuğu gayretle ara; ve onu bulduğun zaman bana haber getir ki, ben de ona ibadet edeyim.

'Kralı duyunca gittiler; ve işte, doğuda gördükleri yıldız, gelip küçük çocuğun olduğu yerde durana kadar önlerinden gitti.

'Yıldızı gördüklerinde büyük bir sevinçle sevindiler. Ve eve girdiklerinde, küçük çocuğu annesi Meryem ile gördüler ve yere kapanıp ona taptılar; ve hazinelerini açtıklarında, ona hediyeler sundular: altın, günnük ve mür."

Böyle tuhaf olaylardan bahseden ve bunların nedenini herhangi bir göksel fenomene bağlamanın imkansızlığıyla karşı karşıya kalan A. Bonnetty,²³ bu anlatıları saran gizemden etkilenerek sorar:

'Kim bu Magi ve bu yıldız hakkında ne düşünülmeli? Rasyonel eleştirmenlerin ve diğerlerinin şu anda merak ettikleri şey budur. Bu soruları yanıtlamak zor, çünkü eski ve modern Rasyonalizm ve Ontolojizm, tüm bilgilerini kendi kaynaklarından *alarak, Doğu'nun eski halklarının ilkel geleneklerini korudukları tüm araçları unutturdu*."

Yıldızla ilgili ilk referansı Balam'ın ağzında buluyoruz. Fırat Nehri kıyısındaki PETHOR kasabasında doğduğu söylenen ikincisinin, MÖ 1477 yıllarında yükselen Asur İmparatorluğu'nun merkezinde yaşadığı söylenir. Mezopotamya'da peygamber ya da büyücü olan Balam haykırıyor:

'Allah'ın lânet etmediğine ben nasıl lânet edeyim? Ya da Rab'bin meydan okumadığına nasıl meydan okuyayım? ...onu göreceğim, ama

²³ A Bonnetty, *Documents historiques sur la Religion des Romains*, bk. II, s. 564.

Şimdi onu göreceğim, ama yakın değil: *Yakup'tan bir Yıldız çıkacak* ve İsrail'den bir Asa yükselecek. . . .' (Sayılar, XXIII, 8; XXIV, 17).

Sembolik ikonografide yıldız, doğumun yanı sıra gebeliği belirtmek için kullanılır. Bakire genellikle bir yıldız bulutu ile temsil edilir. Larmor'daki Bakire (Morbihan), Mesih'in ölümünü ve Meryem'in çektiği acıyı (Mater dolorosa) temsil eden güzel bir triptik parçası oluşturur. Merkezi kompozisyonun gökyüzünde güneş, ay ve yıldızlar ve İris'in eşarbu görülebilir. Bakire sağ elinde büyük bir yıldız - *maris Stella* - bir Katolik ilahisinde kendisine verilen bir sıfat tutar.

GJ Witkowski ²⁰, Rouen'deki eski Saint-Jean kilisesindeki kutsallığın yakınında bulunan, şimdi yıkılan çok ilginç bir vitray pencereyi bize anlatıyor. Bu pencere *St. Romain Anlayışını* gösterdi . 'Babası Benoît, Clothair II Danışmanı ve annesi. Félicité, on altıncı yüzyılın ortalarına kadar süren geleneğe uygun olarak tamamen çıplak bir yatakta yatıyordu. Gebe kalma , kadının karnına temas eden yorganın *üzerinde* parlayan bir yıldız tarafından gösterildi Ana motifi itibariyle zaten yeterince tuhaf olan bu pencerenin bordürleri, üzerinde *Mars, Jüpiter, Venüs* vb. figürlerin de şaşırtıcı olmayan bir şekilde görülebileceği madalyonlarla süslenmişti . kimlikleri hakkında hiç şüphe yok, her tanrının figürüne kendi adı eşlik ediyordu.'

8

İnsan ruhunun gizli girintileri olduğu gibi, katedralin de gizli geçitleri vardır. Kilisenin altında yeraltına uzanırlar ve hep birlikte bir mahzeni oluştururlar (Yunanca KpuTrvéç'ten, *gizli*).

Bu alçak, nemli, soğuk yerde, gözlemci garip bir

²⁰ GJ Witkowski, *L'Art saygısız à l'Eglise*. Fransa, Paris, Schemit, 1908, s. 382.

sessizliği dayatan duygudur: karanlıkla birleşmiş güç duygusudur. Burada, ünlülerin mezar yeri olan Saint-Denis bazilikasında olduğu gibi ölülerin evindeyiz; Roma yer altı mezarlarında olduğu gibi, Hristiyanların mezarlığı. Kaldırım taşları, mermer türbeler, mezarlar, tarihi kalıntılar, geçmişin parçaları boldur. Ağır bir sessizlik tonozlu alanı dolduruyor. Binlerce dış ses, dünyanın boş yankıları burada bize ulaşmıyor. Tepegözlerin mağaralarına çıkmak üzere miyiz? Bir Dantean cehenneminin eşiğinde miyiz, yoksa yeraltı galerilerinin altında mı, ilk şehitlere karşı bu kadar misafirperver, bu kadar misafirperver mi? Bu belirsiz inzivada her şey gizem, ıstırap ve korku.

Çevremizde, bazen çiftler halinde, geniş yivli kaideleri üzerinde duran çok sayıda devasa sütun vardır; kısa başkentler, sadece hafifçe çıkıntı yapan, bodur ve iddiasız; zarafet ve zenginliğin yerini dayanışmaya bıraktığı kaba, yıpranmış şekiller. Tüm binanın müthiş ağırlığını yorulmadan paylaşan, çaba altında kasılan kalın kaslar. Gece iradesi, sessiz, katı, ezilmeye karşı sonsuz direnişte gergin. Yapıcının, tüm bu üyelere fosilleşmiş bir deriler sürüsünün arkaik görünümünü vererek, nasıl yönlendireceğini ve dağıtacağını bildiği maddi güç, birbirine bağlı, kemikli sırtlarını yuvarlayarak, taş sandıklarını oyarak, bir baskı altında, aşırı yük. Gizlice uygulanan gerçek ama okült güç, karanlıkta gelişir, çalışmanın derin temellerinde dur durak bilmeden çalışır. Bu, gotik bir mahzenin galerilerinden geçerken ziyaretçinin hissettiği baskın izlenimdir.

Eskiden tapınakların yeraltı odaları, Hristiyanlığın Galya'ya girdiği sırada, günümüzde insanların oldukça özel bir saygıyla çevrelediği *Kara Bakireler olan İsis heykellerinin meskeni olarak hizmet ediyordu*. Ayrıca sembolizmleri özdeştir; hem biri hem de diğeri, tabanlarında aynı ünlü yazıtı taşır: *Virgini pariturae; Doğum yapmak üzere olan Bakire'ye*. Bölüm Bigame ²⁷, aynı şekilde tarif edilen birkaç İsis heykelinden bahseder. Bilgin Pierre Dujols, *Bibliographie générale de l'Occulte* adlı eserinde "Zaten," diyor .

²⁷ Bölüm Bigame, *Culte d'isis chez les Eduens ile ilgili değerlendirmeler*. Beaune, 1862.

58

Katedrallerin Gizemi

De dictis Germanicis adlı kitabında benzer bir yazıya dikkat çekmişti: *Isidi, seu Virgini ex qua filius proditurus est*.²⁶ ^{Dolayısıyla} bu ikonalar, en azından dışsal olarak kendilerine atfedilen Hristiyan anlamlarından hiçbirine sahip değil gibi görünüyor. Bigarre, hamile kalmadan önce İsis'in astronomik teoganide, Hristiyanlıktan önemli ölçüde önce birçok anıtın *Başak paritura adı altında tanımladığı Bakire'nin* bu niteliği olduğunu, yani *döllenmeden önceki yeryüzü* olduğunu ve güneş ışınlarının yakında hayata geçecek. Aynı zamanda, *Die: Matri deum, magnae idea'daki bir taşta da belirtildiği gibi, tanrıların annesidir. Kara Bakirelerimizin ezoterik anlamı daha iyi tanımlanamaz. Hermetik sembolizmde, sanatçının Büyük Eserinin konusu olarak seçmesi gereken bakir toprağı temsil ederler*. Cevherli tabakalardan çıktığı ve kayalık kütlenin altına derinden gömülü olduğu için mineral haldeki ilk maddedir. Metinlerin bize anlattığına göre, 'bir taş görünümünde olan ve bir taş gibi ufacık parçalara ayrılabilen ağır, kırılğan, kırılğan *siyah bir maddedir* .' Bu nedenle, bu mineralin kişileştirilmiş hiyeroglifinin özel rengine sahip olduğu ve tapınakların yeraltı bölümlerinin yerleşim yeri olarak ayrıldığı bir kural gibi görünüyor.

Günümüzde, siyah Bakireler çok sayıda değildir. Hepsi de ünlülerden hoşlanan birkaçından bahsedeceğim. Chartres Katedrali bu açıdan en iyi şekilde donatılmıştır. İki tanesi var, biri, *Notre-Dame-sous-Terre* (Yeraltındaki Hanımefendi) olarak adlandırılan, mahzende, kaidesi yukarıda belirtilen yazıtı taşıyan bir tahtta oturuyor: *Virgini pariturae*. Dışarıdaki, *Notre-Dame-du-Pilier* (Sütunun Leydisi) olarak

adlandırılan diğeri, yanan kalpler şeklinde *ex votos ile dolu bir nişin merkezini işgal ediyor*. Witkowski bize, ikincisinin çok sayıda hacının bağlılığının nesnesi olduğunu söylüyor. İlk zamanlarda," diye ekliyor bu yazar, "onu destekleyen taş sütun, Roma'daki Aziz Petrus'un ayağı ya da Herkül'ün dizleri gibi ateşli tapanların yalamaları ve ısırıkları tarafından aşınmıştı. Sicilya'da tapılan; ama onu çok ateşli öpücüklerden korumak için 1831'de ahşap bir çevre verildi.' Chartres, yeraltı Bakire'si ile tüm hac yerlerinin en eskisi olarak yer alır. saat

²⁸ İsis'e ya da oğlunun doğacağı Bakire'ye.

I. İTİRAFLARIMIZ

Aziz Victor Mahzenlerinin Kara Bakire, Marsilya.

Le Mystere des Cathédrales

ilk olarak, eski yerel vakayinamelerin anlattığına göre, sadece 'İsa'dan önce yontulmuş' eski bir İsis heykelciği idi. Her halükarda, şu anki figürümüz, yalnızca on sekizinci yüzyılın sonlarına, tanrıça İsis'ten biri bilinmeyen bir tarihte yok edilmiş ve yerine çocuğunu kucağında tuttuğu ahşap bir heykele bırakılmıştır. Bu 1793 yılında yandı.

Uzuvları görünmeyen Puy'lu Notre-Dame'lı siyah Bakire'ye gelince, yüksek yakalı elbisesi katlanmadan ayağa düşen bir üçgen şeklini alır. Materyal, eucharist'in ekmeğini ve şarabını simgeleyen asma bitkileri ve kulaklarla süslenmiştir ve Çocuğun annesininki kadar görkemli bir şekilde taçlandırılmış başının bel hizasında görünmesini sağlar.

Marsilya'daki Saint-Victor mahzenlerinin ünlü siyah Bakiresi Notre-Dame-de-Confession, bize büyük ve kıvrak antik heykellerin güzel bir örneğini sunuyor. Asalet dolu bu figür, sağ elinde bir asa tutmaktadır ve alnını üçlü çiçekli bir taç ile çevrelemektedir.

1166'da zaten ünlü bir hac yeri olan Rocamadour'un Notre Dame'ı, kökeni Eriha'nın yayıncılarının başı olan Yahudi Zacchaeus'a atfedilen mucizevi bir madonnadır. Bu heykel, 1479'da inşa edilen Bakire şapelinin sunağına hakimdir. Zamanla kararmış, gümüş pullardan bir kaftanla sarılmış, solucan yenmiş kalıntıları hala korunan ahşap bir heykelciğdir. 'Rocamadour'un ünlüsü, sayısız mucizenin atfedildiği ahşap bir Bakire heykelciği oymuş olan efsanevi keşiş St.Amadour'a ya da Amadour'a kadar uzanır. Amatör'ün, İsa Mesih tarafından dönüştürülen kamu görevlisi Zacchaeus'un takma adı olduğu söylenir. Zacchaeus Galya'ya geldiğinde, Bakire kültünü yaydı. Rocamadour'daki çok eskidir, ancak büyük hac modası sadece 12. yüzyıldan kalmaz.'²⁹

Vichy'de, kara Bakire'ye duyulan hürmet, bölge rahibi Antoine Gravier'in on yedinci yüzyılda bildirdiği gibi, "tüm antik çağa" kadar uzanır. Arkeologlar bu heykele on dördüncü yüzyıla tarih veriyorlar ve St. Blaise kilisesinin en eski kısımları, bulunduğu yer on beşinci yüzyıla kadar inşa edilmediğinden, Abbé²⁹ La grande Encyclopédie, bk. XVIII, s. 761.

60

Le Mystere des Cathédrales

Bu heykeli anlatan Allot, daha önce 1372'de Guillaume de Hames tarafından kurulan St. Nicholas Şapeli'nde bulunduğunu düşünüyor.

Halen Notre-Dame-de-la-Cité olarak adlandırılan Quimper'deki Guéodet kilisesinde de siyah bir Bakire vardır.

Camille Flammarion³⁰, 24 Eylül 1871'de, yani orada ilk termometrik gözlemin yapılmasından iki yüzyıl

sonra, Gözlemevi'nin tonozlarında gördüğü benzer bir heykelden bahseder. "Bu devasa Louis XIV binasının terası ve korkuluğu," diye yazıyor, "yerden 28 metre yükseliyor ve temelleri aynı mesafeye iniyor - 28 metre. Yeraltı galerilerinden birinin köşesinde, aynı yıl, 1671'de oraya yerleştirilmiş olan Meryem Ana heykelciği görülebilir. Ayaklarının dibine kazınmış ayetler, Meryem'in Yeraltı'nın adını *anar.*' *Başkentte Hermes'in gizemli öznesini* kişileştiren bu az tanınan Paris Bakiresi, Chartres'taki *Yeraltı Kutsanmış Leydi'nin* bir kopyası gibi görünüyor .

Hermetikçi için faydalı olan bir diğer detay da, kara Bakirelerin alayı için öngörülen törende sadece *yeşil renkli* mumların yakılmasıdır.

İsis heykelciklerine gelince -Hıristiyanlaşmaktan kurtulanlardan bahsediyorum- bunlar Kara Bakirelerden bile daha nadirdir. Belki de bunun nedenini bu simgelerin yüksek antik dönemde aramak gerekir. Witkowski³¹ , Metz'deki St. Etienne Katedrali'nde bulunan bir tanesini anlatıyor. 'İsis'in bu taş figürü' yazar, '43 cm. yüksek ve 29 cm. geniş, eski manastırdan geldi. Yüksek kabartma 18 cm olarak yansıtılmıştır. Bir kadının çıplak büstünü temsil ediyordu, ancak o kadar inceydi ki, Abbé Brantôme'un pitoresk bir tabirini kullanırsak, "Çizgiden başka bir şey gösteremedi ". Baş *bir örtü ile örtülüydü*. Efes'teki Diana'ları gibi iki kurumuş göğüs göğsünden sarkıyordu. Derisi *kırmızıya boyanmıştı* ve figürü örten perde *siyahtı*. Benzer heykeller Lyon'daki St. Germain-des-Prés ve St. Etienne'de bulunacaktı.

Her halükarda, bizim için geriye kalan şey, İsis kültürünün,

30 Camille Flammarion. *Atmosfer*. Paris, Hachette, 1888, s. 362.

31 Bkz . *Kilisede Projan Sanatı*. Yabancı, Op. alıntı, s. 26.

Katedrallerin Gizemi

61

Mısır Ceres, çok gizemliydi. Sadece tanrıçanın şöleninin her yıl Busiris'te törenle kutlandığını ve ona bir boğa kurban edildiğini biliyoruz. Herodot şöyle diyor: 'Kurban bitince on binlerce erkek ve kadın göğüslerini dövüyorlar, ama onların şerefine bunu söylemeyi uygun görmüyorum.' Yunanlılar ve Mısırlılar, Ceres kültürünün gizemleri konusunda mutlak sessizliklerini korudular ve tarihçiler bize merakımızı giderebilecek hiçbir şey söylemediler. *Bu uygulamaların sırrının dinsizlere ifşa edilmesi ölümle cezalandırılabilirdi*. Onun ifşasına kulak vermek bile suç sayıldı. Mısır İsis tapınaklarını örnek alarak Ceres tapınağına giriş, inisiyasyon almayan herkese düzenli olarak yasaklandı. Bununla birlikte, bize büyük rahiplerin hiyerarşisi hakkında aktarılan bilgiler, Ceres'in gizemlerinin hermetik biliminkilerle aynı düzende olması gerektiği sonucuna varmamızı sağlar. Gerçekten de, tarikatın bakanlarının dört dereceye ayrıldığını biliyoruz: görevi *acemilere talimat vermek olan rahip*; *güneşi temsil eden meşale taşıyıcısı* ; *Merkür'ü temsil eden haberci* ; *ayı temsil*

eden *sunak bakanı* . Roma'da *Cerealia* 12 Nisan'da kutlandı ve bir hafta sürdü. Alaylarda dünyanın simgesi olan bir *yumurta taşınır* ve domuzlar kurban edilirdi.

Daha önce Die'de, İsis'i temsil eden bir taşın ondan *Tanrıların annesi olarak bahsettiğinden bahsetmiştim*. Aynı sıfat Rhea veya Kibele için de geçerliydi. Bu nedenle iki tanrıça neredeyse akraba olarak gösteriliyor ve ben onları yalnızca bir ve aynı ilkenin farklı ifadeleri olarak görme eğilimindeyim. M. Charles Vincens, yüzyıllardır Pennes (Bouches-du-Rhone) kilisesinin dışında, üzerinde Matri Deum yazan Kibele'yi gösteren bir kabartma hakkında verdiği betimlemede bu görüşü doğrulamaktadır . 'Bu ilginç parça' diyor bize, 'yalnızca 1610 civarında kayboldu, ama Grosson's Recueil'de (s. 20) kazınmış durumda . ' Kibele'nin Phrygia'daki Pessinonte'de gökten *düştüğü* söylenen *siyah bir taş şeklinde tapınılması ilginç bir hermetik benzetmedir*. *Phidias* , başında duvar tacı olan *iki aslan* arasında bir tahtta oturan tanrıçayı temsil eder.

62

Le Mystere des Cathédrales

peçe asılı . Bazen elinde bir *anahtarla* ve *peçesini geri çekiyormuş gibi temsil edilir*. İsis, Ceres ve Kibele aynı örtünün altında üç baştır.

9

Bu ön bilgileri bir kenara bıraktıktan sonra, şimdi katedralin hermetik bir incelemesini yapmalıyız ve araştırmalarımızı sınırlandırmak için, bir tür olarak, Fransız başkenti Notre Dame of Paris'in Hristiyan tapınağını alacağım.

Görevim kesinlikle zor. Artık Messire Bernard, Kont Trévisse, Zachaire veya Flamel döneminde yaşamıyoruz. Yüzyıllar, binanın yüzünde derin izlerini bıraktı, elementler geniş kırıksıklıklar kazdı, ancak zamanın tahribatı, insan deliliği tarafından yapılanlarla karşılaştırıldığında çok az şey ifade ediyor . Devrimler, sıradan insanların öfkesinin üzücü bir tanığı olarak orada damgasını vurdu. Güzelliğin düşmanı olan vandalizm, nefretini korkunç sakatlıklarda açığa vurmuştur ve restoratörler, en iyi niyetlere sahip olmalarına rağmen, ikonoklastların bağışladıklarına nasıl saygı göstereceklerini her zaman bilememiştir.

Paris'in görkemli Notre Dame'ı daha önce on bir basamaklı bir uçuşa yükseliyordu. Ahşap evlerden sadece dar bir boşlukla, sivri, karga basamaklı kalkanlardan ayrılmış, toplu olarak kaybettiğini cesurluk ve zarafet içinde kazanmıştır. Bugün, açıklıklar sayesinde, daha izole olduğu ve sundurmaları, sütunları ve payandaları doğrudan zemine oturduğu için daha büyük görünüyor. Çevredeki zemin seviyesinin kademeli olarak yükselmesi, katedral basamaklarının, hiçbir kalmayana kadar birer birer yutulduğu anlamına geliyordu.

Katedralin önündeki alanın bir tarafında heybetli bazilikanın kendisi, diğer tarafında ise kuleler, sivri uçlar

ve rüzgar gülü ile süslenmiş pitoresk küçük binalar topluluğu ile sınırlanmıştı. Bunlar , oyma girişleri ve komik işaretleri olan boyalı dükkanlarla serpiştirilmişti. Binaların köşelerinde, madonnalar veya azizlerle süslenmiş, kulelerle çevrili nişler vardı.

Le Mystere des Cathédrales

63

biberlik kuleleri ve burçları. Bu boşluğun ortasında, bir elinde kitap, diğerinde yılan tutan uzun, dar bir taş heykel duruyordu. Bu heykel, üzerinde şu beytin yazılı olduğu anıtsal bir çeşmenin parçasıydı:

Qui sititis, hue tendas ; desunt si forte likörler,

Pergredere, aetemas diva para vit aquas.

Siz, susamışlar, buraya gelin: eğer tesadüfen çeşme susarsa

Tanrıça, derece derece sonsuz suları hazırlamıştır.

İnsanlar ona bazen Mösyö Legris (Bay Grey), bazen Grey'deki *Satıcı*, Büyük *Oruçlu Adam* veya *Notre Dame'in Oruçlu Adamı* derdi.

Sıradan insanlar tarafından bir görüntüye uygulanan ve arkeologların tespit edemediği bu garip ifadelere birçok yorum yapılmıştır. En iyi açıklama *Ponthieu* ^{22'den Amédée'nin yaptığı açıklamadır, bu} bana daha da ilginç geliyor çünkü hermetikçi olmayan yazar, önyargısız ve herhangi bir ön yargısız yargıda bulunuyor.

Bu tapınağın önünde," diyor bize, "zamanın şekilsizleştirdiği kutsal bir monolit vardı. Eskiler ona Apollon'un oğlu Phoibigenus ³³ derlerdi. Daha sonra insanlar ona *usta taş*, *güç taşı* anlamına gelen *Maitre Pierre adını verdiler* . ³¹ Gri, *ateşi* ve özellikle *feu grisou'yu* (ateş nemi), will-o'-the- wisp'i ifade ettiğinden, *Messire Legris* (Bay Grey) *olarak* da adlandırıldı .

'Bazılarına göre, bu biçimsiz özellikler Esculapius, Merkür veya tanrı Terminus'a benziyor. ³⁵ Diğerlerine göre bunlar, Hotel-Dieu'nun inşa edildiği zemini bağışlayan II. Clovis'in Saray Belediye Başkanı Archambaud'un özellikleriydi. Diğerleri, onu Notre Dame portalı ile aynı zamanda inşa eden Guillaume de Paris'in özelliklerini gördü. Rahip Leboeuf, İsa'nın yüzünü gördü; diğerleri St. Geneviève, Paris'in koruyucu azizi.

32 Amédée de Ponthieu, *Légendes du Vieux Paris*. Paris, Bachelin- Desflorenne, 1867, s. 91.

33 Güneş veya altın tarafından yaratılmıştır.

⁵¹ Daha önce bahsettiğim mezar taşıdır.

³⁵ Terminus büstleri Hennes (Merkür) büstleridir.

64

Le Mystere des Cathédrales

'Bu taş 1748'de Parvis-de-Notre-Dame meydanı genişletildiğinde kaldırıldı.'

Aynı zamanda, Notre Dame bölümü, St. Christopher heykelini bastırma emrini aldı. Griye boyanmış bu dev heykel, siz nefes girerken sağdaki ilk sütuna geri döndü. 1413 yılında Chamberlain Antoine des Essarts tarafından Kral VI. 1772'de kaldırılması önerildi, ancak o sırada Paris Başpiskoposu Christopher de Beaumont buna resmen karşı çıktı. Ancak 1781'deki ölümünde sürüklenip parçalandı. Amiens'ten Notre Dame'ın hâlâ Çocuk İsa'yı taşıyan iyi bir Hristiyan devi var, ancak bir duvarın parçası olduğu için yıkımdan kurtulmuş olmalı. Kısmi kabartmalı bir heykeldir. Sevilla Katedrali de fresk şeklinde devasa bir St. Christopher korumuştur. St. Jacques-la-Boucherie kilisesindeki St. Christopher, binayla birlikte yıkıldı ve Auxerre Katedrali'nin 1539 tarihli güzel heykeli, Paris'tekinden sadece birkaç yıl önce, 1768'de siparişe yok edildi.

Bu tür eylemlerin arkasında açıkça güçlü saikler olmalı. Bana haklı görünmeseler de, yine de, nedenlerini, imge tarafından özetlenen - şüphesiz çok açık bir şekilde - efsaneden alınan sembolik ifadede bulabiliriz. İlkel adı *Offerus olan* ve Jacques de Voragine tarafından bize açıklanan Aziz Christopher, kitleler için şu anlama gelir: *Masih'i taşıyan* (Yunanca Xplnrocπόç'tan); ancak fonetik kabala, yeterli ve hermetik doktrinle uyumlu olan başka bir anlamı açığa çıkarır. Christopher, Chrysopher anlamına gelir: *altın taşıyan o* (Yunanca Xpuao<p6poç). Buradan Aziz Christopher sembolünün aşırı önemini daha iyi anlayabiliriz. Bu, cıvalı sularda yükselen ve daha sonra bu Merkür'ün uygun enerjisiyle İksir'in sahip olduğu güç derecesine taşınan *güneş kükürtünün* (İsa), yeni oluşan *altının* hiyeroglifidir. Aristoteles'e göre, Merkür'ün simgesel rengi *gri* veya *menekşedir*, bu da Aziz Christopher'ın tüzüklerine neden bu rengin bir kaplama verildiğini yeterince açıklamaktadır. Bibliothèque Nationale'de Cabinet des Estampes'de saklanan kollosusun belirli sayıda eski gravürü, bistre'de basit bir *taslakta yürütülür*. En eski tarihler 1418'dir.

Katedrallerin Gizemi

65

tepelerinde yükselen ve kiliseden önce tarihlenen devasa bir St. Christopher heykeline dikkat çekiyorlar. Bunun yanında eski bir *demir kaplı sandık* görülür; bunun üzerinde kayadan dışarı çıkan ve bir zincirle sabitlenmiş bir kılıcın kaba kütüğü vardır. Efsaneye göre bu parça, paladin Roland'ın Roncevaux'da gedik açarken kırdığı ünlü kılıç Durandal'ın bir parçasıydı. Ancak bu olabilir, bu sembollerin ardındaki gerçek son

derece şeffaftır. Kayayı açan kılıç, Horeb kayasından suyu akıtan Musa'nın değneği, Dindimus Dağı'na vurduğu tanrıça Rhea'nın asası ve Atalanta'nın ciritinin hepsi bir ve aynı hiyerogliftir. Filozofların bu gizli meselesi, doğası Aziz Christopher tarafından ve sonucu demir kaplı sandık tarafından belirtilmiştir.

Gotik bazilikalarda ilk yeri kendisine ayrılmış olan bu muhteşem amblem hakkında daha fazla bir şey söyleyemeyeceğim için üzgünüm. Öğretilerinde hayranlık uyandıran, ancak yüzeysel ve çökmüş bir çağın acil bir gereklilik mazereti bile olmaksızın ortadan kaldırdığı bu büyük şahsiyetlerin, bu grupların kesin ve ayrıntılı bir açıklaması bize ulaşmadı.

On sekizinci yüzyıl, aristokrasinin ve nüktedanlığın, saraylı rahiplerin, pudralı markizlerin, beyefendilerin saltanatı; dans ustaları, madrigaller ve Watteau çoban kızlarıyla kutsanmış o çağ; Kana bulanacak olan o parlak ve sapık, uçarı ve terbiyeli yüzyıl, özellikle gotik sanat eserlerine düşmandı. I. Francis döneminde Rönesans'ın paradoksal adını alan büyük çöküş dalgasının beraberinde getirdiği zamanın sanatçıları, atalarınıninkine eşit bir çaba gösteremediler. Ortaçağ sembolizminden tamamen habersiz olduklarından, takdire şayan ve sağlıklı Fransız özgünlüğünün peşine düşmek ve geliştirmek yerine, kendilerini tatsız, karaktersiz, ezoterik düşünceden yoksun piç eserlerini yeniden üretmeye adanmışlar.

Mimarlar, ressamalar ve heykeltıraşlar, kendi görkemlerini Sanatın görkemine tercih ederek, İtalya'da kopyalanan eski modellere baktılar.

Orta Çağ'ın inşaatçıları, inanç ve alçakgönüllülüğün doğal özelliklerine sahipti. Saf sanat eserlerinin isimsiz yaratıcıları,

B

Le Mystere des Cathédrales

Hakikat için, ideallerinin olumlanması için, bilimlerinin yayılması ve asaleti için inşa ettiler. Her şeyden önce kişiliğiyle meşgul olan, değerlerini kıskanan, kendi gelecekteki şöhretleri için inşa edilen Rönesans'lılar. Ortaçağ, ihtişamını yaratımlarının özgünlüğüne borçluydu; Rönesans, modasını kopyalarının kölece sadakatine borçluydu. İlki bir fikirdi; ikincisi, bir moda. Bir yanda dahi; öte yandan yetenek. Gotik sanatta, fiili uygulama fikre bağlı kalır; Rönesans sanatında fikre hükmeder ve onu yok eder. Kalbe, beyne, ruha hitap eden; ruhun zaferidir. Diğer duyulara yöneliktir; maddenin yüceltilmesidir. 12. yüzyıldan 15. yüzyıla kadar, medya yoksulluğu vardı ama ifade zenginliği vardı; 16. yüzyıldan itibaren sanat, formun güzelliğini, ancak buluşun vasatlığını göstermiştir. Ortaçağ ustaları sıradan kireçtaşını nasıl canlandıracaklarını biliyorlardı; Rönesans sanatçıları mermerlerini hareketsiz ve soğuk bıraktı.

Rönesans'ın aşağılamayı ve gotik olan her şeye karşı duyduğu derin nefreti açıklayan, bu iki dönemin karşıt kavramlardan doğan antagonizmidir .

Böyle bir ruh hali, Orta Çağ'ın çalışmaları için ölümcül olmaya mahkumdu; ve gerçekten de bugün kınadığımız sayısız sakatlanmayı buna atfetmemiz gerekiyor.

Paris

Paris Katedrali, çoğu Fransız katedrali gibi, Kutsal Bakire Meryem'e veya Meryem Ana'ya adanmıştır. Fransa'nın sıradan insanları bu kiliselere *Notre-Dames diyor*. *Sicilya'da*, *Matrislerin* daha da etkileyici ismine sahipler . Bu nedenle, ilkel anlamda *Anne'ye* (Lat. *mater*, *mat r is*), Matrona'ya , *Madonna'ya* (İtal. *ma donna*), *Leydim'e* ve uzantısı olarak, bozulmuş bir kelimeye adanmış birçok tapınak vardır . Leydimiz (*Notre Dame*).

Verandanın korkuluklarını geçelim ve Merkezi Sundurma veya Yargı Sundurması olarak adlandırılan büyük portal ile cepheyi incelemeye başlayalım.

70

Paris

Giriş bölmesini bölen iskele, ortaçağ bilimlerinin bir dizi alegorik temsilini göstermektedir. Onur yerine, parvis'e bakan simya, başı bulutlara değen bir kadın tarafından temsil edilir. Bir tahtta otururken, sol elinde kraliyet gücünün işareti olan bir asa tutarken, sağ eli biri kapalı (ezoterizm), diğeri açık (egzoterizm) iki kitabı destekler. Dizlerinin arasında desteklenmiş ve göğsüne yaslanmış, dokuz basamaklı merdiven - *scala philosophorum* - hermetik çalışmanın ardışık dokuz işlemi sırasında inananların sahip olması gereken sabrın hiyeroglifidir (levha II) . 'Sabır Filozofların merdivenidir' der Valois ¹ bize, 've alçakgönüllülük onların bahçesine açılan kapıdır; Kim kibirlenmeden ve kıskanmadan sabrederse, Allah ona merhamet eder.'

Mutus Liber, gotik katedralin felsefi bölümünün başlığı budur ; devasa taş sayfalarıyla bu okült İncil'in ön yüzü ; Hristiyan Büyük Çalışma'nın tam yüzünde seküler Büyük Çalışma'nın damgası, mührü. Ana girişin eşiğinden daha iyi konumlandırılamazdı. Böylece katedral simya bilimine, orijinal maddenin, temel maddenin (Lat. *materea*, kök *ana* ana) dönüşümlerini araştıran bilime dayanıyor gibi görünüyor . Sembolik peçesinden sıyrılmış Bakire Anne için, her şeyin yaratıcısı olan İlke tarafından tasarımlarının ilerletilmesi için kullanılan ilkel tözün kişileştirilmesinden başka bir şey değildir. Bakirenin Kusursuz Anlayışı Ayini'nde okuduğumuz bu tuhaf sıfatın anlamı (ve gerçekten de çok açık olanı) budur, ki metin şöyledir:

'Rab, yollarının başında bana sahip oldu. O herhangi bir yaratık yaratmadan önce ben vardım. Ben, dünya

yaratılmadan önce, ezelden beri vardım. Uçurumlar henüz yoktu ve ben zaten hamileydim. Çeşmeler henüz topraktan çıkmamıştı; dağların ağır kütlesi henüz oluşmamıştı; Tepelerden önce dünyaya geldim. Ne yeri, ne ırmakları yarattı, ne de dünyayı kutuplarında güçlendirmede. O gökleri hazırladığında ben oradaydım; içindeki uçurumları kapattığında

1 *Oeuvres de Nicolas Grosparmy ve Nicolas Valois*. Bayan Biblioth. de L'Arsenal, hayır. 2516 (166 SAF), s. 176.

II. SİMYA

Notre-Dame, Paris'in Büyük Sundurması'ndaki kısma.

Paris

71

sınırları ve ihlal edilemez bir yasa öngörülmüş; yeryüzünün üzerindeki havayı teyit ettiğinde; çeşmelerin sularını dengelediğinde; denizi sınırları içinde kapattığında ve sulara sınırlarını aşmasınlar diye bir yasa koyduğunda; yeryüzünün temellerini attığı zaman, *onunla beraberdi* ve ben her şeyi düzenledim.'

Açıkçası burada ele alınan şey, şeylerin özüdür. Gerçekten de, Litaniler bize Bakire'nin şeylerin Ruhunu içeren Vazo olduğunu söyler: *vas spiritüel*. Etteila ² bize şöyle diyor: "Magi'nin göğsü yüksek bir masanın üzerinde," bir yanda bir kitap ya da bir dizi altın sayfa ya da levha (Thoth'un kitabı) ve diğer yanda göksel-astrallerle *dolu bir vazo vardı*. bir kısım yabancı bal, bir kısım karasal su ve üçüncü bir kısım gök suyundan oluşan sıvı . . . Sır, gizem bu nedenle bu vazodaydı.'

Bu tekil bakire -Kilise'nin açıkça adlandırdığı şekliyle virgo singularis- ayrıca, onun pozitif kökenini yeterince açık bir şekilde ifade eden isimler altında yüceltilir. Sabrın Palmiye ağacı (*Palma hastatae*) dikenler arasında Zambak da denmiyor mu? ³ (*Lilium inter spinas*)', Sampson'ın sembolik Bal , *Gideons Fleece*-, mistik *Gül* , Cennetin *Kapısı*', Altın *Ev* vb . *evrensel* bilgeliğin hermetik *bilimi* . Gezegen metallerinin sembolizminde, Güneş ışınlarını alan ve onları gizlice göğsünde tutan Ay'dır . O, güneş ruhunun canlandırmak için geldiği pasif maddenin dağıtıcısıdır. Meryem, Bakire ve Anne, o halde formu temsil eder; İlyas, Güneş, Baba Tanrı, yaşamsal ruhun simgesidir. Bu iki ilkenin birleşmesinden, mutasyon ve ilerleme yasalarının değişimlerine tabi olan canlı madde ortaya çıkar. Böylece *İsa*, enkarne ruh, ateş, burada aşağıdaki şeylere dahil edilmiştir:

VE SÖZ ETLE YAPILMIŞ, ARIMIZDA YAŞANDI

Öte yandan, İncil bize İsa'nın annesi Meryem'in *Jesse'nin kökünden olduğunu söyler*. Şimdi, İbranice *Jes* kelimesi *ateş* anlamına gelir ,

2 Etteila, *Le Denier du Pauvre*, Eylül nüansları de l'oeuvre felsefesinde, (1786). p. 57.

3 Bu, Agricola ve Ticinensis'in ünlü simya el yazmalarının adıdır. Bkz. Rennes kütüphaneleri (159); Bordeaux (533); Lyon (154); Cambrai'nin (919).

Güneş *Tanrılığı*. Jesse'nin kökünden olmak, böylece güneşin, ateşin soyundan olmaktır. Madde güneş *ateşinden türediği için*, az önce gördüğümüz gibi, *İsa'nın adı* bize orijinal ve göksel ihtişamıyla görünür: *ateş, güneş, Tanrı*.

Son olarak, *Ave Regina'da* Bakire, her şeyin ilkesi ve başlangıcı olduğunu göstermek için *kök (salve radix)* olarak adlandırılır. "Selam, ışığın dünyayı aydınlattığı kök."

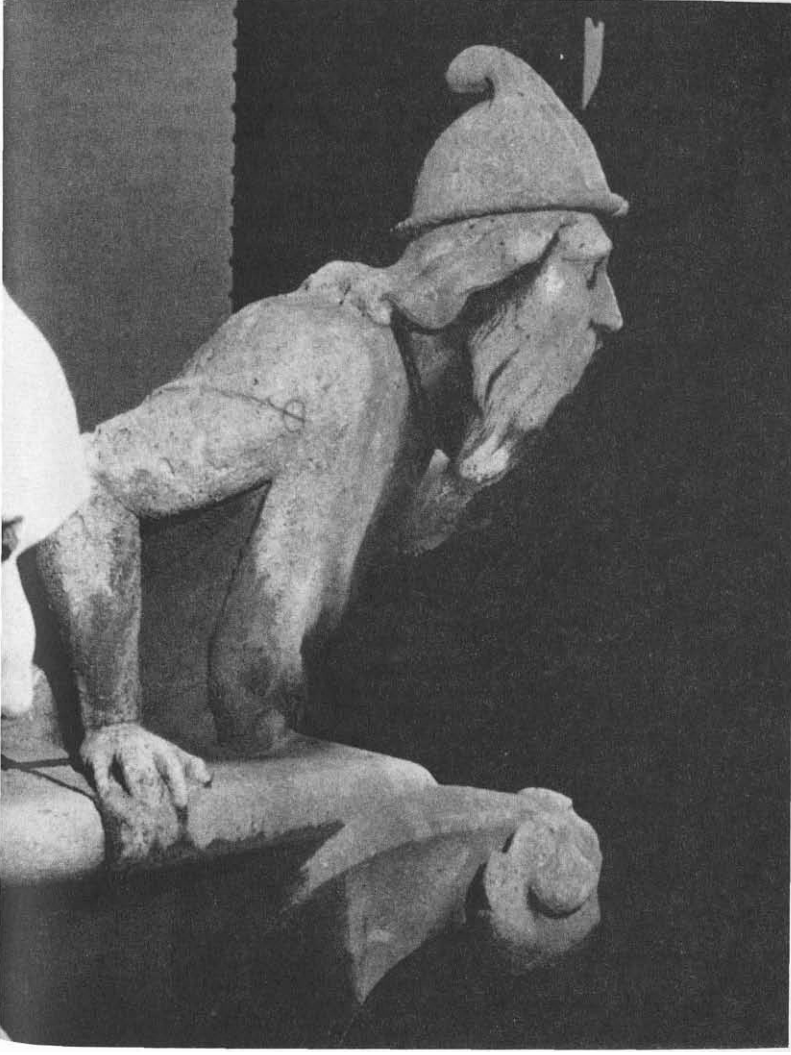
Bunlar, ziyaretçiyi bazilikanın sundurması altında karşılayan etkileyici kısma tarafından önerilen yansımalarıdır. Hermetik felsefe, eski spagyric sanatı, onu *mükemmel bir simya tapınağı olan gotik kiliseye davet ediyor*. Çünkü tüm katedral, Hermes'in eski bilimine görüntülerde sadece sessiz bir tanıktır ve hatta eski

ustalarından birini korumayı başarmıştır. Notre Dame gerçekten de simyagerini elinde tuttu.

Merakla hareket ediyor ya da sadece bir yaz yürüyüşüne bir amaç vermek istiyorsanız, binanın yüksek kısımlarına çıkan sarmal merdivenleri tırmanıyorsanız, yolun tepesinde bir kanal gibi oyulmuş patika boyunca yavaşça ilerlemelisiniz. ikinci galeri. Görkemli yapının ana eksenine yaklaştığınızda, Kuzey Kule'nin yeniden giriş açısında, canavarlar alayının ortasında, yaşlı bir adamın büyük ve çarpıcı bir taş kabartmasını göreceksiniz. Bu o—Notre Dame'ın simyacısı (lev. III).

Adept'in özelliği olan Frig şapkası takan, ⁴ uzun, sık kıvrıkcık saçlarına dikkatsizce yerleştirilmiş, bilgin,

4 Sans-culottes tarafından giyilen ve devrimci katliamın ortasında bir tür koruyucu tılsım görevi gören Frig şapkası, İnisiyelerin ayırt edici bir işaretiydi. Bilgin Pierre Dujols , Lombard'ın (de Langres) *Histoire des Jacobins, depuis 1789 jusqu'à ce jour, ou Etat de l'Europe en novembre 1820* (Paris 1820) başlıklı bir çalışmasından yaptığı analizde şunları yazıyor: Epop'tun derecesi (Eleusis Gizemlerinde) yeni üyeye BÜYÜK İŞ'e elini koymak için gerekli gücü, iradesi ve bağlılığı kendisinde hissedip hissetmediği soruldu. Daha sonra kafasına kırmızı bir başlık geçirilirken şu formül telaffuz edildi: 'Bu şapkayla kendinizi örtün, bir kralın tacından daha değerlidir'. *Mithraik ayinlerde liberya* olarak adlandırılan ve daha önce azat edilmiş köleleri ifade eden bu şapkanın masonik bir sembol ve İnisiyasyonun en yüksek işareti olduğundan çok az kişi şüphelendi. Bu nedenle, madeni paralarımızda ve halka açık anıtlarımızda temsil edildiğini görmek şaşırtıcı değildir.

III. NOTRE-DAME, PARİS

Paris

73

iş pelerini, bir eliyle korkuluğa yaslanmış, diğeriyle dolgun ipeksi sakalını okşuyor. Meditasyon yapmıyor, gözlemliyor. Gözü sabittir; görünüşü garip bir şekilde keskin. Filozofun tüm tutumu aşırı duyguyu akla getiriyor. Omuzlarının eğimi, başının ve göğsünün öne doğru atılması gerçekten de en büyük sürprizi ele veriyor. Elbet o taşın eli canlanıyor. İllüzyon mu? Titrediğini gördüğünü sanırsın, . . .

Ne muhteşem bir figür, bu yaşlı usta! Endişeli ve dikkatli bir şekilde maden yaşamının evrimini inceliyor ve araştırıyor ve sonunda, yalnızca inancının algılamasına izin verdiği mucizeyi hayretle seyrediyor. Ve bilgin insanlarımızın modern heykelleri ne kadar zavallıdır - ister bronzdan yapılmış olsunlar, ister mermerden yontulmuş olsunlar - bu saygıdeğer figürün yanına yerleştirilmiş, çok basit ama çok güçlü bir şekilde gerçekçi.

Üç sundurmanın altında uzanan cephenin bodrum katı tamamen bilimimize adanmıştır ve öğretici oldukları kadar garip olan bu görüntüler koleksiyonu, hermetik gizemleri çözen herkes için gerçek bir şölendir.

Bilge konusunun adını burada taşa bulacağız ; burada gizli çözücünün işlenmesine tanık olacağız ve son olarak, kalsinasyondan nihai karışıma kadar adım adım İksir yapma işini takip edeceğiz.

Ancak, bu çalışmada bir tür yöntemi korumak için, müminlerin tapınağa girerken yapacağı gibi, dıştan sundurmanın kapısına doğru ilerleyen figürlerin birbirini takip ettiği sırayı her zaman gözlemleyeceğiz. Büyük kapının her iki yanındaki payandaların yan yüzeylerinde, her biri sivri bir kemere oturan iki küçük kabartma bulacaksınız. Soldaki sütun bize, Le Trévisan'ın *la Philosophie naturelle des Métaux* hakkındaki kitabının son *Meseline*de anlattığı gizemli Çeşme'yi keşfeden simyacıyı gösteriyor.³

5 Bkz. J. Mangin de Richebourg, *Bibliothèque des Philosophes Chimiques*. Paris, 1741, bk. II, inceleme VII.

74

Paris

Sanatçı uzun bir yol kat etti; yanlış yollara saptı ve şüpheli yollarda dolaştı; ama sonunda neşesi ortaya çıkıyor! Ayaklarının dibinden *diri sular* akıyor; *eski içi boş meşeden* köpüren fişkırıyor mu? Ustamız hedefe ulaştı. Ve böylece, Cadmus gibi yılanı deldiği yayı ve okları küçümseyerek, ağaca tünemiş bir kuş tarafından kendisine çözücü ve uçucu ruhu kendisine gösterilen bu berrak pınarın fişkırmasını izler. bkz. IV).

Ama nedir bu okült Çeşme! Her metale - özellikle de altına - nüfuz edebilen ve çözünmüş cismin yardımıyla büyük görevi bütünüyle yerine getirebilen bu güçlü çözücünün doğası nedir? Bunlar o kadar derin bilmecelerdir ki, önemli sayıda arayıcının cesaretini kırmıştır. Hepsi ya da hemen hemen hepsi, Filozofların kalelerini korumak için kurdukları aşılmaz duvara kafalarını vurdular.

Mitolojide *Libethra*⁷ olarak adlandırılır ve *Magnesia'nın* bir çeşmesi olduğu söylenir . Yakınında *Kaya* denilen başka bir pınar vardı . Her ikisi de bir kadının göğsüne benzeyen *büyük bir kayadan çıktı, su iki göğsünden süt gibi akıyor gibiydi* . Artık eski yazarların işin maddesine *Magnesia* adını verdiklerini ve bu magnezyadan çıkarılan sıvıya *Bakire Sütü dendiğini biliyoruz*. Burada bir ipucu var. Bilgenin Kaosundan çıkan bu ilkel suyun, doğası gereği farklı (aynı türden olsa da) ikinci bir su ile karıştırılması veya birleştirilmesi alegorisine gelince, bu alegori yeterince açık ve yeterince açıklayıcıdır. Bu kombinasyon , Filozofların bu suyun *niteliğine* veya *fiziksel yönüne* göre kimi zaman *Merkür*; kimi zaman *Kükürt* adını verdikleri , *elleri ıslatmayan üçüncü bir suyu meydana getirir*.

Azoth üzerine incelemede,⁸ Erfurth'un ünlü keşişi Basil Valentine'e atfedilir, ancak daha çok¹³

IV. NOTRE-DAME, PARİS

Eski Meşe'nin dibindeki gizemli Çeşme.

Paris

75

Kıdemli Zadith'in eserinde, denizde yüzen ve dalgalara karışmak için yuvarlak göğüslerinden iki fiskiye sütü fişkirtan taçlı bir periyi veya sireni temsil eden bir gravür var.

Arap yazarlar buna *Holmat Çeşmesi* adını verdiler. Ayrıca, sularının İlyas peygambere (HXtoç, güneş) ölümsüzlük bahsettiğini anlatırlar. Bu ünlü pınarı, kökü *karanlık ve kasvetli deniz anlamına gelen ve Bilgelerin Kaoslarına* veya ilk maddelerine atfettiği temel karışıklığı açıkça ortaya çıkaran bir kelime olan

¹³ , *Hiyeroglif Figürler Kitabında* basitçe 'Bu meşeye dikkat edin' diyor .

Bkz. Noel, *Fable Sözlüğü*. Paris, Norman, 1801.

⁸ *Azot* veya *Filozofların Gizli Altınını Yapmanın Yolları* Basil Valentine. Paris, Pierre Moet, 1659, s. 51.

Modhallam'da buldular .

Brixen'deki (Tirol) küçük kilisede az önce bahsettiğim masalın boyalı bir versiyonu vardı. Misson tarafından açıklanan ve Witkowski'nin bahsettiği bu garip resim, ⁸ aynı kimyasal temanın dini bir versiyonu gibi görünüyor. 'İsa, Longinus'un mızrağıyla delinmiş olan kanını kendi yanından büyük bir kaseye akıtır; Bakire göğüslerini sıkar ve onlardan fışkıran süt aynı kaba düşer. Taşma ikinci bir kaba gider ve bir alev uçurumunda kaybolur. Orada, Araf'taki ruhlar -her iki cinsiyetten ve göğüsleri çıplak- kendilerini rahatlatan ve tazeleyen bu değerli sıvıyı almak için acele ederler.'

Bu eski resmin altında Kilise Latincesinde bir yazıt var:

Dum fluit e Christi benedicto Vulnere sanguis,

Et dum Virgineum lac pia Virgo premit, Lac fuit et sanguis, sanguis conjungitur et lac, Et sit Fons Vitae, Fons et Origo boni. ¹⁰

Adept Nicholas Flamel'in, yazarının kabininde sergilediği Yahudi İbrahim'in Sembolik Figürlerini veren bir kitaba ^{sahip} olduğu söylenir . Bu figürlere eşlik eden betimlemeler arasında *gizemli olana* atıfta bulunan iki tanesinden bahsedeceğim.

9 GJ Witkowski, *L' Art saygısız ve l'Eglise*. Etranger, s. 63.

10 İsa'nın kutsanmış yarasından kan akarken ve Kutsal Bakire bakire göğsünü bastırırken, süt ve kan fışkırır ve karışır ve Yaşam Çeşmesi ve Esenlik Pınarı olur.

11 *Recueil de Sept Rakamlar*. İncil. de l'Arsenal, hayır. 3047 (153 SAF).

76

Paris

Çeşme ve bileşenleri. İşte bu iki başlığın orijinal metni:

'Üçüncü şekil, bir çitle çevrili ve çok sayıda yatağı olan bir bahçeyi betimler ve temsil eder. Ortada *eski, içi boş bir meşe*, dibinde bir yanda *altın yapraklı , beyaz ve kırmızı güllü bir gül ağacı* var. Bu gül ağacı, meşeyi, dallarına yakın bir yere kadar çevreler. *Bu içi boş meşenin dibinde*, gümüş gibi berrak bir çeşme kabırır ve toprakta kaybolur. Onu arayanlar arasında çapalayan dört kör, kazmadan arayan dört kör vardır. Önlerinde *çeşme* var; ancak suyu elinde tartan bir adam dışında onu bulamıyorlar.'

Paris'teki Notre Dame'deki heykel motifine konu olan bu son karakterdir. Söz konusu çözücünün hazırlanması, bir sonraki şekle eşlik eden açıklama ile ilgilidir:

'Dördüncü rakam. Yahudi tarzında *kırmızı giyinmiş taç giymiş bir kralın çıplak bir kılıç tuttuğu bir tarla* tasvir edilmiştir . İki asker iki annenin çocuklarını öldürüyor, anneler ise yerde oturmuş küçükleri için ağlıyor. Diğer iki asker, kanla dolu büyük bir kaseye kan dökerken, *güneş ve ay gökyüzünden ya da bulutlardan banyo yapmak için iner* . Beyaz zırhlara bürünmüş altı asker var, yedincisini kral yapıyor, ayrıca *yedi ölü masum ve iki anne var*, biri ağlayarak ve bir mendille yüzünü silerek *maviler giymiş* , diğeri de ağlıyor. , *kırmızı giyinmiş.*'

İbrahim'in üçüncü figürüne az çok benzeyen Trismosin'in kitabındaki ¹² bir figürden de bahsetmeme izin verin. Altın bir taçla çevrelenmiş ayağından uzaklara doğru akan gizli bir dere veren bir meşeyi gösterir. Ağacın yapraklarında, uykuda gibi görünen ve merdivende kötü giyimli bir adamın yakalamak üzere olduğu bir karga dışında, beyaz kuşlar kendilerini kaydırıyorlar. Bu rustik sahnenin ön planında, şatafatlı malzemelerle zarif bir şekilde giyinmiş iki sofist, arkasındaki meşe ağacını fark etmeden ve ayaklarının dibinde akan Çeşmeyi görmeden bilimsel bir noktayı tartışıp tartışıyorlar. . .

12 ct. Trismosin, *La Toysan d'Or*. Paris, Ç. Sevestre, 1612, s. 52.

Paris

77

Yaşam Çeşmesi veya *Gençlik Çeşmesi'nin ezoterik geleneğinin* , Orta Çağ'daki çoğu gotik kiliseyle ilişkili *kutsal Kuyularda* maddi biçimde bulunabileceğini eklememe izin verin . Bunlardan elde edilen suyun genellikle şifalı olduğu düşünülür ve bazı hastalıkların tedavisinde kullanılırdı. Abbon, Normanlar tarafından Paris Kuşatması üzerine şiirinde, ünlü manastırın kutsal alanının arkasında sıkılmış olan St. kilise. Benzer şekilde, Gregory of Tours'a göre, Paris'teki St. Marcellus kuyusundan, saygıdeğer piskoposun mezar taşının yanındaki kiliseye kazılmış olan su, çeşitli hastalıklar için güçlü bir çare olarak bulundu. Lepine'deki (Marne) Gotik Notre Dame kilisesinin içinde Kutsal Bakire Kuyusu adı verilen mucizevi bir kutsal kuyu ve Limoux'daki (Aude) Notre Dame korosunun ortasındaki benzer bir kuyu bugüne kadar vardır. suyun tüm hastalıkları iyileştirdiği söylenir. Bu yazıt taşır:

Omnis qui bibit hanc aquam, bkz. fidem addit, salvus erit.

Kim bu sudan içerse, o da iman ederse şifa bulur.

Filozofların az ya da çok müstehcen adlar verdikleri bu *Pontus suyuna* yakında tekrar başvurma fırsatım olacak.

Karşı iskelede, gizli ajanın özelliklerini ve doğasını açıklayan oyma motifin karşısında, felsefi *kompostun karışımını izleyebiliriz*. Bu kez sanatçı, emeğinin ürününü gözetir. Zırh kuşanmış, bacaklarında baltalar,

kolunda kalkanı olan şövalyemiz, etrafını saran siperlere bakılırsa bir kalenin surlarına benzeyen bir yerde yerini almış. Savunmacı bir hareketle ciritini belli belirsiz bir forma (ışınlar mı? alev dilleri mi?) karşı tutar; bu, ne yazık ki, kalıplama çok bozuk olduğu için tespit edilmesi imkansızdır. Savaşçının arkasında, dört sütun üzerinde desteklenen mazgallı, kemerli bir kaideden oluşan garip bir küçük yapı, küresel bir kilit taşına sahip parçalı bir kubbe ile taçlandırılmıştır.

78

Paris

Alt kemerin altındaki sivri ve alevli bir kütle, bunun ne amaçla kullanılacağını açıkça göstermektedir. Mînyatür bir kale olan bu ilginç kule, Büyük *Eser'in*, *Athenor'un*, iki alevli - potansiyel ve gerçek - okült fırının tüm müritleri tarafından bilinen, ancak ondan yapılan çok sayıda açıklama ve resim tarafından alçaltılmış bir enstrümandır (pl. .V).

Bu rakamların hemen üzerinde, onları tamamlayıcı gibi görünen iki konu yeniden verilmiştir, ancak ezoterik anlam burada kutsal konuların ve İncil'den sahnelerin arkasına gizlendiğinden, keyfi bir yorum için sitem etmekten kaçınmak için onlar hakkında konuşmaktan kaçınacağım. . Kadim ustalar arasındaki bazı büyük bilginler, pek çok şekilde yorumlanabilecekleri için, kutsal metinlerdeki benzetmeleri simyasal terimlerle açıklamaktan korkmamışlardır. Hermetik Felsefe, Çalışma'nın ilk görevine bir benzetme olarak genellikle Yaratılış'ın otoritesine başvurur. Eski ve Yeni Ahit'ten bir dizi alegori, simya ile ilgili olduğunda beklenmedik bir görünüm kazanır. Bu tür emsaller hem beni cesaretlendirmeli hem de bana bir mazeret sunmalıdır. Bununla birlikte, nazik araştırmacıların diğerleri hakkında kendi sonuçlarını çıkarmasına izin vererek, tartışmasız bir şekilde saygısız nitelikte olan temaları kullanmayı tercih ediyorum.

3

Stylobat üzerindeki hermetik süjeler, sundurmanın sağında ve solunda üst üste iki sıra halinde uzanır. Alt sıra on iki madalyon ve üst sıra on iki figürden oluşmaktadır. İkincisi, trilobat kemerlerin sütunları arasına yerleştirilmiş, bazen girintili, bazen kabartmalı, yivli süslemeli, sağlam kaideler üzerine oturan şahsiyetleri temsil eder. Tüm figürlerde simya işiyle ilgili çeşitli amblemlerle süslenmiş diskler bulunur.

Sol taraftaki üst sıradan başlayarak, ilk kısma *siyah rengin sembolü olan karga görüntüsünü gösterir*. Kucağında tutan kadın *Çürümeyi simgeliyor*.

V. NOTRE-DAME, PARİS—MAHKEME SUNDUĞU Simyacı, Athenor'u dış etkilere karşı korur.

VI. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH The Crow—Putrefaction.

Paris

79

Karga'nın hiyeroglifinde bir an duralım , çünkü bilimimizin önemli bir noktasını gizlemektedir. Aslında, felsefî Rebis'in derlemesinde, yumurtanın maddelerinin mükemmel karışımından kaynaklanan *siyah rengi* veya *ayrışmanın ilk görünümünü temsil eder* . Filozoflara göre bu, gelecekteki başarının kesin bir göstergesidir; kompostun tam olarak hazırlandığının dış işareti. *Karga* , bir anlamda, yıldızın ilk öznenin imzası olması gibi, Çalışma'nın resmi mührüdür.

Ancak Ressamın elde etmeyi umduğu, heyecanla beklediği, görüntüsüyle arzularını tatmin eden ve onu neşelendiren bu karanlık, sadece kurgu sırasında ortaya çıkmaz. Kara kuş kendini birkaç kez gösterir ve bu sıklık, yazarların operasyonların sırasına karışıklık getirmesini mümkün kılar.

Le Breton'a göre, ¹⁴ Felsefi çalışmada *dört çürüme vardır*. Birincisi, ilk ayrılıktır; ilk birliktelikte ikincisi; üçüncüsü, tuzu ile ağır suyun ikinci birleşiminde; son olarak, kükürt fiksasyonunda dördüncü. Bu çürümelerin her birinde karanlık gelir.'

Bu yüzden eski ustalarımız, siyah rengi gösteren dört işlem sırasında, çeşitli maddelerin belirli niteliklerini karıştırarak, sırrı ağır bir örtü ile örtmekle eğlendiler. Böylece onları ayırmak ve her birine neyin ait olduğunu açıkça belirlemek çok zahmetli hale geliyor.

İşte araştırmacıyı aydınlatabilecek ve bu karanlık labirentte yolunu bulmasını sağlayabilecek bazı alıntılar.

İkinci işlemde," diye yazıyor Le Chevalier Inconnu, ¹⁵"bilge sanatçı dünyanın genel ruhunu ortak altınla sabitler ve dünyevi ve hareketsiz ruhu arındırır. Bu operasyonda *Karga Başı* dedikleri çürüme çok uzun sürüyor. Bunu, felsefi maddeyi veya dünyanın genel ruhunu ekleyerek üçüncü bir çarpma takip eder.'

Ardışık iki işlem burada açıkça belirtilmiştir, ilki

80

Paris

bu biter ve ikincisi siyah renklenmenin ortaya çıkmasından sonra başlar - bu, kompresyonda durum böyle değildir.

On sekizinci yüzyıla ait değerli bir anonim el yazması¹⁵, diğerleriyle karıştırılmaması gereken bu ilk ^{kokuşmadan} şöyle bahseder :

Bu eser, 'Eğer mesele tahrif edilmemiş ve rezil olmamışsa, bizim unsurlarımızı ve ilkelerimizi çıkaramazsınız; ve bu zorlukta size yardım etmek için, onu tanımanız için size işaretler vereceğim. Bazı filozoflar da buna işaret etmişlerdir. Morien şöyle diyor: "Biraz asit göstermeli ve belli bir *mezar kokusuna sahip olmalı*." Philalethes, *balık gözü gibi*, yani yüzeyde küçük baloncuklar gibi görünmesi gerektiğini ve köpürüyormuş gibi görünmesi gerektiğini söylüyor; çünkü bu, maddenin mayalandığının ve kaynadığının bir işaretidir. Bu fermantasyon son derece uzundur ve çok sabırlı olmanız gerekir, çünkü bu, açma, yüceltme ve kokuşma yeteneğine sahip tek ajan olan *gizli ateşimiz tarafından yapılır*.'

Ancak, tüm tanımlamalar arasında, karışımın *kargasına* (veya siyah rengine) atıfta bulunanlar, diğer tüm işlemlerin karakterini kucakladıkları için açık ara en çok sayıda ve en temel olanlardır.

Bernard Trévisan kendini şöyle ifade ediyor:

¹⁴ Le Breton, *Spagyric Felsefesinin Anahtarları*. Paris, Jombert, 1722, s. 282.

¹⁵ Le Chevalier Inconnu tarafından *ortaya çıkarılan* doğa . Aix, 1669.

'Unutmayın ki, kompostumuz kalıcı suyumuzda demlenmeye başladığında, tüm kompost erimiş zift gibi olur ve kömür gibi kararır. Ve bu noktada kompostumuz : *kara zift, yanmış tuz, erimiş kurşun, saf olmayan latten, Magnesia ve John's Blackbird*. Şimdilik *kara bir bulut* görülüyor, geminin orta kısmından tatlı ve nazikçe süzülüyor ve geminin üzerinde yükseliyor; ve sonuncunun dibinde, zift gibi erimiş ve tamamen çözülmüş halde kalan madde vardır. Jacques du Bourg St. Saturnin bu buluttan bahseder ve şöyle der: "Ey bizim gemimizde yüzen kutlu bulut!" Bu, Raymond ^{18'in} bahsettiği güneş tutulması . Ve bu kütle bu şekilde karardığında ölü ve biçiminden yoksun olduğu söylenir. . . . Nem, hızlı gümüş, siyah ve kokuşmuş gibi renkli olarak gösterilir. Önceleri kuru, beyaz, tatlı kokulu ve ateşliydi, ilk etapta kükürtten arınmıştı.

18 *La Clef du Kabine hermetiği*. On sekizinci yüzyıl Ms. Anon.

¹⁸ Yazar, Raymond Lully'yi (Doktor Illuminatus) kastetmektedir.

Paris

81

operasyon ve şimdi bu ikinci operasyonla saflaştırılacak. Bu yüzden bu beden, kaybettiği ruhundan ve ilk başta sahip olduğu ihtişam ve muhteşem berraklıktan yoksundur ve şimdi siyah ve çirkindir. . . . Siyahlaşan veya bu şekilde kararan bu kütle, ¹⁶değerli taşımızın ikinci prosesinin mükemmel bir şekilde işlenmesinin keşfinin anahtarı, başlangıcı ve işaretidir. "Bu nedenle" diyor Hennes, "karanlık görüldüğünde, doğru yolda olduğunuza ve doğru yolda olduğunuza inanın".'

Bazıları tarafından klasik bir eserin yazarı olduğu varsayılan Batsdorff,¹⁷ Başkalarının Gaston de Claves'e atfettiği, çürüme hizipinin, karanlığın ortaya çıkmasıyla başladığını ve o zaman tam olarak ve doğaya uygun olarak yapılan bir görevin işareti olduğunu öğretir. Filozoflar ona *Batu, Gölgele, Tutulma, Lepre, Karga Baş, Ölüm*, Merkür'ün *Mortifikasyonu* gibi çeşitli isimler vermişlerdir. ... Öyle görünüyor ki, bu kokuşma yoluyla saf ve saf olmayan arasında bir ayrım yapılıyor. Ayrıca, iyi ve gerçek bir çürümenin işaretleri, çok yoğun veya derin bir karanlık ve Filozoflar tarafından *toxicum et venenum* olarak adlandırılan kötü ve rahatsız edici bir *kokudur* , ancak bir koku, ancak burun tarafından değil, yalnızca akıl tarafından algılanabilir. '

Bu alıntılara devam etmek öğrencinin daha fazla işine yaramaz, bu yüzden şimdi onları durduralım ve Notre Dame'ın hermetik figürlerine dönelim.

İkinci Bas-refief bize felsefi Merkür'ün tasvirini gösterir: altın bir asa etrafına dolanmış bir yılan. Eleazor olarak da bilinen Yahudi Abraham, Flamel'in eline geçen kitapta bunu kullanmıştır - ki bu hiç de şaşırtıcı

¹⁶ *Anahtar* adı her radikal (yani indirgenemez) simyasal çözüme verilir ve bu terim bazen Menstrua'yı veya onu meydana getirebilen çözücülerini de kapsar.

¹⁷ *Le Filet d'Ariadne*. Paris, d'Houry, 1695, s. 99.

değildir, çünkü bu sembole tüm ortaçağ döneminde rastlamaktayız (lev. VII).

daha sonra kohezyonun üstesinden gelinemeyecek kadar güçlü tutan Merkür'ün keskin ve çözücü yapısını gösterir . Bu, 'zehriyle her şeye bulaşan zehirli solucan', beyler-

82

Paris

Guerre des Chevaliers'de yer aldı. ¹⁶Bu sürüngen, *Merkür'ün ilk halindeki veçhesidir* ve altın asa, ona eklenen bedensel kükürttür. Kükürtün çözülmesi veya başka bir deyişle cıva tarafından emilmesi, büyük bir amblem çeşitliliğine yol açmıştır; ancak ortaya çıkan, homojen ve mükemmel hazırlanmış gövde, adı olarak *Filozofların Merkürünü* ve sembolü olarak caduceus'u korur. Önce *kırmızı kükürte*, sonra *İksir'e* ve üçüncü kez *evrensel Tıbbı* dönüştürülmek için yalnızca kademeli pişirme gerektiren , birinci sınıf madde veya *bileşik*, *vitriolize yumurtadır* . Bizim çalışmamızda," diye onaylıyor Filozoflar, "Yalnızca Merkür yeterlidir."

Sonra uzun saçları alev gibi dalgalanan bir kadın gelir. *Kalsinasyonu* kişileştirir ve göğsüne "ateşte yaşayan ve ateşle beslenen" *Semender diskini tutar*. Bu muhteşem kertenkele, kalsine edilmiş metallerin küllerinde bile doğasını koruyan ve eskilerin *metalik tohum dedikleri*, *yanmaz ve sabit merkezi tuzdan başka bir şey ifade etmez*. Vücudun yanabilecek kısımları, magmatik sürecin şiddetiyle yok edilir; sadece saf, değiştirilemez parçalar direnir ve çok sabit olmalarına rağmen süzülerek çıkarılabilirler.

Bu, en azından, kalsinasyonun *spagyric* ifadesidir, yazarlar tarafından hermetik çalışma hakkında sahip olunması gereken genel fikri örnekleme için kullanılan bir benzetmedir. Bununla birlikte, Sanattaki ustalarımız, okuyucunun dikkatini, kimya laboratuvarlarında gerçekleştirilen gibi sıradan kalsinasyon ile İnisyenin filozofun dolabında çalıştırdığı arasında var olan temel farka çekmek için dikkatli olmuştur. İkinci tür kalsinasyon, herhangi bir sıradan ateşle elde edilmez ve herhangi bir yansıtıcının yardımına ihtiyaç duymaz, ancak şekli hakkında bir ipucu vermek için daha çok suya benzeyen *gizli bir ateşin*, *okült* ajanın yardımını gerektirir. alevden daha. Bu *ateş* ya da *yanan su* , Yaradan tarafından atıl maddeye iletilen yaşamsal kıvılcımdır, şeylerin içinde bulunan *ruhtur* ,

19 *Triomphe hermétique* veya *Pierre philosophale victorieuse'de* Limojon de St Didier'in bir yorumunun eklenmesiyle . Amster barajı, Weitsten, 1699 ve Desbordes, 1710.

Atlantis tarafından yeniden düzenlendi ve eski kopyalarda genellikle atlanan sembolik ön yüzü ve açıklamasını içeriyor.

VII. NOTRE-DAME, PARIS—CENTRAL PORTCH Philosophie Mercury.

VIII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH The Salamander—Kalsinasyon.

Paris

83

karanlık, biçimsiz ve soğuk maddenin dibine hapsedilmiş yok edilemez *ateşli ışın* . Burada Çalışma'nın en büyük sırrına değiniyorum. Ne yazık ki, yirmi yıldan fazla bir süredir bu zorlukla boğuştuğumu hatırlayarak, ifşası *Baba'ya* ait olan bir gizemi bozmama izin verilirse, bu Gordian düğümünü Bilimimize hevesli olanların yararına seve seve keserdim. *Işıklar*. Ne yazık ki, tehlikeyi belirtmekten başka bir şey yapamıyorum ve en seçkin filozoflarla birlikte size Artephius,²⁰ Pontanus²¹ ve *Epistola de Igne Philosophorum* başlıklı küçük eseri dikkatle okumanızı tavsiye ediyorum.²² Orada bu *sulu ateşin* veya *ateşli suyun* doğası ve özellikleri hakkında değerli işaretler bulacaksınız . Bu öğretiler aşağıdaki iki metinle tamamlanabilir.

Préceptes du Père Abraham'ın isimsiz yazarı şöyle diyor: 'Bu *ilkel* ve göksel *su* , bulunduğu vücuttan çıkarılmalıdır, bence bu cisim yedi harfle ifade edilir, tüm varlıkların sebebini gösterir, bir neden değil. oğlunu doğurmak için özellikle Koç evi ile sınırlıdır. Filozofların bu kadar çok isim verdikleri bu suya, evrensel çözücü, her şeyin yaşamı ve sağlığıdır. Filozoflar, güneşin ve ayın bu suda yıkandığını ve ilk kökenleri olan bu suda kendiliklerinden çözüldüklerini söylerler. Bu çözülme sayesinde öldükleri söylenir, ancak ruhları, içinde yutuldukları bu denizin sularında taşınır. . . . İnsanlar, bu bedenleri ilk maddelerine ayırmanın başka yolları olduğu konusunda ne derse desin, sana söylediklerime sımsıkı sarıl, çünkü bunu deneyimlerden ve Kadimlerin aktarımından biliyorum.'

Limojon de St. Didier de aynı şekilde yazar: 'Bilgenin *gizli ateşi* , Sanatçının Sanata göre hazırladığı veya her halükarda mükemmel kimya bilgisine sahip kişiler tarafından hazırlayabileceği bir ateştir. Bu ateş gerçekten sıcak değildir, ancak Taş ile aynı doğaya sahip bir özneye sokulan *ateşli bir ruhtur* ; ve dış ateş tarafından orta derecede heyecanlanarak kireçlenir

20 *Le Secret Livre d' Artephius, Trois Traitez de la Philosophie naturelle'de*. Paris, Marette, 1612.

21 Pontanus, *De Lapide Philosophico*, Frankfurt, 1614.

22 Bayan Bibliothèque Nationale, 1969.

84

Paris

Cosmopolite'in dediği gibi Taş onu çözer, yüceltir ve *kuru suya dönüştürür* .'

evrensel çözücüyu oluşturan *su içinde saklı bu gizli ateşin* ya üretimine ya da niteliklerine ilişkin başka rakamlar da yakında bulacağız . Şimdi, onu hazırlamak için kullanılan madde, dördüncü motifin nesnesidir: bir adam Koç'un bir görüntüsünü gösterir ve sağ elinde ne yazık ki bugün ayırt edilemeyen bir nesneyi tutar (lev. IX). Bir mineral mi, bir amblem parçası mı, bir mutfak eşyası mı yoksa bir malzeme parçası mı? Bilmiyorum. Zaman ve vandalizm kendi yolunu buldu. Her halükarda, *Koç* kalır ve erkek metalik prensibin hiyeroglifi olan adam onu kişileştirir. Bu, Pemety'nin şu sözlerini anlamamıza yardımcı olur: 'Üstatlar çeliklerini Koç'un karnından aldıklarını söylüyorlar ve bu *çeliğe* de mihenk taşı diyorlar ?

Bunu, tüm klasik eserlerde (lev. X) tanımlanan *Çalışma'nın üçlü renklerini* , üç flaması ile oriflamme'yi gösteren *Evrin takip eder*.

siyahtan beyaza ve *kırmızıya* doğru değişmeyen bir sırayla birbirini takip eder. Ancak, eski bir deyiş olan *Natura non facit saltus'a göre* - doğa bir sıçrama ile ilerlemediğinden, bu üç ana aşama arasında birçok ara aşama vardır. Sanatçı, yüzeysel ve geçici oldukları için onlara fazla önem vermez. Sadece içsel değişimlerin sürekliliğine ve ilerlemesine tanıklık ederler. Ana renklere gelince, bu geçici renklerden daha uzun süre

dayanırlar ve maddenin kendisi üzerinde derin bir etkiye sahiptirler, kimyasal oluşum halinde bir hal değişimine işaret ederler. Küvetin yüzeyinde oynayan o firari ve az çok parlak renk tonlarından hiçbiri burada kastedilmemiştir; daha ziyade vücudun kendi içindeki, dışarıya çevrilen ve diğerlerini emen renkler. Bu önemli noktayı vurgulamanın akıllıca olduğuna inanıyorum.

Özellikle Büyük Çalışma'daki kurgu aşamasına atıfta bulunan bu renkli aşamalar, her zaman sembolik bir prototip işlevi görmüştür. Arkasında belirli somut gerçeklerin verilebilmesi için bir perde olarak kullanılabilmeleri için her birine kesin ve bazen oldukça uzun bir anlam yüklendi. Bu şekilde , dinle yakından bağlantılı bir *renk dili*,

IX. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Evrensel Çözücünün Hazırlanması.

X. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORCH Evrimi—Büyük Çalışma'nın renkleri ve süreçleri.

varlığı her an. Portal ²⁸ bunu belirtir ve Orta Çağ'da gotik katedrallerin vitray pencerelerinde yeniden görünür.

siyah renk verildi . Spagyric sanatında *kurşunun hiyeroglifidir*; astrolojide, zararlı bir gezegen; hermetizmde, *kara ejderha* veya *Filozofların Kurşunu*; *sihirde* , *kara Tavuk*, vb. Mısır tapınaklarında, yeni bir üye inisiyasyon sınavlarına girmek üzereyken, bir rahip ona yaklaştı ve kulağına şu gizemli cümleyi fısıldadı: 'Osiris'in *kara bir tanrı olduğunu hatırla I'* Bu gölgelerin ve siyah güllerin sunulduğu Şeytan'ın rengi olan *Kimmer karanlığının* sembolik rengidir . Aynı zamanda her şeyin tohumlarının karıştığı ve karıştığı ilkel *Kaosun rengidir*. *Hanedanlık armaları* biliminin *samurudur* ve *toprak elementinin* , *gecenin* ve *ölümün* *amblemidir*.

Genesis'te gündüzün geceyi geçmesi gibi, ışığın da karanlığın yerini alması gibi. İmzası *Beyaz* renktir . Bilge, maddeleri bu dereceye ulaştığında, her türlü pislikten arındığını, mükemmel bir şekilde arındığını ve tam olarak arındığını bize temin eder. Daha sonra elmas gibi yansıyan ve göz kamaştırıcı bir beyazlığa sahip katı tanecikler veya parlayan zerrecikler görünümünü alır. Beyaz aynı zamanda saflığı, sadeliği ve masumiyeti ifade etmek için de kullanılmıştır. Beyaz, İnisyelerin rengidir, çünkü ışığı takip etmek için karanlığı terk eden adam, dindışı durumdan *İnisiyenin*, *Saf* olanın durumuna geçer. Ruhsal olarak yenilenir. Bu beyaz terimi," diyor Pierre Dujols, "çok derin psikolojik nedenlerle seçilmiştir. Beyaz renk, çoğu dilin onayladığı gibi, her zaman *asalet*, *samimiyet* ve *saflığı* ifade etmiştir. *Gesenius'un* ünlü *Dictionnaire-Manuel hébreu et chaldéen'*ine göre, *hur*, *heur*, *beyaz olmak* anlamına gelir ; *hurim*, *heurim*, *soyluları*, *beyazları* , *saf* olanları belirtir . İbranice'nin (*hur*, *heur*, *hurim*, *heurim*) bu az çok değişken transkripsiyonu bizi Fransızca *heureux* (mutlu) kelimesine götürür. *Bienheureux* (kutsananlar) -Kuzu'nun kanında yeniden doğmuş ve yıkanmış olanlar- her zaman beyaz giysilerle temsil edilir . *Bienheureux'un* (kutsanmış olan) aynı zamanda *İnisiye* , *asil* ,

²³ Frédéric Portal, *Sembolik Renkler*. Paris, Treuttel ve Würtz, 1857, s. 2.

Paris

saf olan. İnisyeler yine *beyaz* giydi. Soylular aynı renkte giyinirdi. Mısır'da, gölgeler benzer şekilde *beyaz* giyinmişti. Yenileyici Ptah da *Saf Olanlar* veya *Beyaz Olanlar'*ın yeni doğuşunu göstermek için beyaza bürünmüştü . Floransalı *Bianchi'nin ait* olduğu bir tarikat olan Catharlar , *Saf Olanlardı* (Yunanca KaOapéc'ten). . . . Öte yandan, İbranice *schher* bir geçiş siyahını temsil eder, yani *Ariadne*, ağının ortasındaki *örümcek* - boş *kabuk*, cenaze törenlerinin başlangıcı," diyor Portal, "ruhun bu durumunu temsil eder. geceden gündüze, ölümden yaşama geçiştir".

olan *kırmızı ise* , yüceliği, ruhun maddeye üstünlüğünü, egemenliği, gücü ve elçiliği gösterir. Uçucu ve eriyebilir kristal veya kırmızı toz formunda elde edilen Felsefe Taşı, nüfuz eder ve cüzamı iyileştirebilir; yani paslanma eğilimi onları daha aşağı, kusurlu, "hasta veya sakat" kılan sıradan metalleri altına dönüştürmektir.

Paracelsus, *İmgeler Kitabında*, Çalışma'nın birbirini izleyen renklerinden şöyle bahseder: "Birkaç temel renk olmasına rağmen -mavi renk özellikle toprağa, yeşil suya, sarı havaya ve kırmızı ateşe aittir- yine de renkler beyazdır. ve siyah, dört ilkel rengin, yani siyah, beyaz, sarı ve kırmızının da bulunduğu spagyric sanatına doğrudan atıfta bulunur. Siyah, ayrıca, diğer renklerin *kökü ve kökenidir* ; çünkü her siyah madde, diğer üç rengin her biri sırayla görüneceği şekilde, kendisi için gerekli olan süre boyunca yankılanabilir. Beyaz siyahın yerini alır, sarı beyazın yerini alır ve kırmızı sarının yerini alır. Ve yankılanma yoluyla dördüncü renge ulaşan her madde , kendi türünden şeylerin, yani doğasının tentürüdür. '

Bu renk sembolizminin ve özellikle Çalışma'nın üç ana renginin kapsamı hakkında bir fikir vermek için, *Bakire'nin her zaman mavi* (daha sonra göstereceğim gibi siyaha tekabül eder) *örtülü* olarak temsil edildiğini belirtebiliriz . *beyaz ve İsa kırmızı* . Bunlar, ayrıca duvar ustası Louis David tarafından icat edilen Fransız bayrağının ulusal renkleridir. İçinde *lacivert veya siyah* orta sınıfı temsil eder; beyaz için ayrılmıştır

Paris

87

insanlar, *pierrots* veya köylüler ve yönetici veya kraliyet için kırmızı. Keldani'de, bir örneği ünlü *Babil Kulesi* olan, genellikle üç katmanlı kuleler olan Zigguratlar, üç renkte karşı karşıya kaldı: *siyah, beyaz ve kırmızımsı-mor*.

Felsefe doktrinine ve geleneksel kullanıma uygun hareket etmek için, benden önce Üstatların yaptığı gibi, şimdiye kadar renklerden teorik olarak bahsettim. Belki de şimdi, Bilim Oğulları'nın yararına spekülasyon bir yoldan ziyade pratik bir şekilde yazmak ve böylece mesel ile gerçeklik arasındaki farkı keşfetmek için olabilir.

Çok az Filozof bu kaygan zemine girmeye cesaret edebildi. Etteilla, ¹⁸elinde olduğunu iddia ettiği hermetik bir resmi anlatırken , altında görünen efsaneyi korumuştur. ¹⁹Şaşırtıcı bir şekilde, şu tavsiye de yer alıyor: 'Renge çok fazla dikkat etmeyin.' Ne anlama geliyor? Antik yazarlar okuyucularını kasten aldatıyor olabilir mi? Ve Hermes'in müritleri, doğru yolu tanımak ve takip etmek için, gözden düşmüş renklerin yerine hangi belirtiyi koymalıdır?

Kardeşlerim, cesaretiniz kırılmadan arayın, çünkü hem burada hem de diğer belirsiz noktalarda çok çaba sarf etmelisiniz. Filozofların ancak inisiye olmayanların dikkatini Yuvarlak Masalarından başka yöne çekmek

¹⁸ Bkz. *Le Denier du Pauvre* veya *La Perfection des Métaux*. Paris, (yaklaşık 1785), s. 58.

¹⁹ Bu resmin on yedinci yüzyılın ortalarına doğru boyandığı söylenir.

istediklerinde açıkça konuştuklarını, yapıtlarınızın çeşitli yerlerinde okumuşsunuzdur. Süreçlerine ilişkin yaptıkları açıklamalar ve onlara yükledikleri sembolik renkler son derece nettir. Bu nedenle, tam olarak açıklanan bu gözlemlerin yanlış ve yanıltıcı olması gerektiği sonucuna varabilirsiniz. Kitaplarınız Kıyamet kitabı gibi mühürlü; Kabalistik mühürlerle mühürlenirler. Onları birer birer kırmalısın. Görev zor, biliyorum, ama tehlikesiz fethetmek, zafer olmadan zafer kazanmaktır.

Öyleyse, bir rengin diğerinden nasıl farklı olduğunu değil, bir sürecin onu takip edenden nasıl ayırt edileceğini öğrenin. Ve her şeyden önce, süreç nedir? Oldukça basit bir şekilde, bu

88

Paris

taşınızın doğumundan bu yana aldığı ömrü *büyütmek, yönlendirmek ve arttırmak*. Bu, farklı renklerin birbirini takip etmesiyle çevrilmesi zorunlu olmayan bir *işleyiş biçimidir*. Philalethes, "Süreci bilen kişi, dünyanın prensleri ve büyükleri tarafından onurlandırılacaktır" diye yazıyor. Aynı yazar şunu da ekliyor: 'Süreç dışında sizden hiçbir şey gizlemiyoruz.' Ancak, felsefecilerin lânetini üzerime çekmemek için, onların gizlemeyi vazife zannettiklerini ifşa ederek, *taşın sürecinin*, yani onun icadı olduğunu belirtmekle yetineceğim. , *birkaç tane daha içerir*; yani aynı işlem yönteminin birkaç tekrarı. Düşünün, analogiden yararlanın ve hepsinden önemlisi, doğanın basit ilkelerini terk etmeyin. Canlılığınızı korumak için her gün nasıl yemeniz gerektiğini düşünün ; Uyku sizin için ne kadar da vazgeçilmez, çünkü bir yandan yiyeceklerin sindirimini ve asimilasyonunu, diğer yandan günlük işlerde tüketilen hücrelerin yenilenmesini teşvik ediyor. Dahası, özümselemeyen çeşitli atık ürünleri sık sık dışarı atmanız gerekmez mi?

Aynı şekilde taşınızın gücünü artırmak için beslenmeye ihtiyacı vardır ve bu beslenmenin belirli zamanlarda derecelendirilmesi, hatta değiştirilmesi gerekir. Önce süt verin; daha önemli et diyeti daha sonra gelecektir. Ve her sindirimden sonra, taşınıza bulaşabileceğinden, dışkıları çıkarmayı ihmal etmeyin. . . . Doğayı bu şekilde takip edin ve ona olabildiğince sadakatle itaat edin. İşlem hakkında mükemmel bilgi edindiğinizde, karışımı gerçekleştirmenin ne şekilde uygun olduğunu anlayacaksınız. Bu şekilde ^{Tollius'un ponponlara}, kelimenin tam anlamıyla kölelere verdiği nasihati daha iyi anlayacaksınız : 'Hemen yola çıkın, cam kaplarınızda farklı renklerinizi gayretle arayanlar. Kara kargayla kulaklarımı *yoruyorsun*; *eski hikayedeki, tiyatroda tek başına olduğu halde* alkışlayan adam kadar delisin, çünkü gözlerinin önünde her zaman yeni bir gösteri hayal etti. Sevinç gözyaşları döktüğünüzde, kaplarınızda beyaz *güvercininizi*, sarı *kartalınızı* ve kırmızı sülününüzü gördüğünüzü hayal ettiğinizde aynısını yaparsınız . Git, diyorum ve devam et

²⁶ J. Tollius, *Le Chemin du Ciel Chymique. Manuductio ad Coelum Chemicum'dan* Trans ., Amstelami, Janss. Waesbergios, 1688.

XI. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Dört Element ve iki Doğa.

XII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Athenor ve Taş.

Paris

89

benden uzakta, eğer sabit bir şeyde felsefi taşı arıyorsan... çünkü ikincisi metal cisimlere, bir insan bedeninin sağlam duvarlardan geçmesinden daha fazla nüfuz etmeyecektir...

renkler hakkında söylemek zorunda olduğum şey buydu , böylece gelecekte gereksiz işlerinden kurtulasın; buna kokuyla ilgili bir kelime ekleyeceğim.

'Dünya siyahtır; Su beyazdır; Hava, Güneş'e yaklaştıkça daha sarı hale gelir; Eter tamamen kırmızıdır. Aynı şekilde ölümün siyah olduğu, hayatın ışıkla dolu olduğu söylenir; ışık ne kadar safsa, ateşin saf ruhları olan meleklerin doğasına o kadar yaklaşır. Şimdi, ölüm kokusu ya da bir ceset kokusu nahoş ve nahoş değil mi? Dolayısıyla, Filozoflarda kötü bir koku saplantıyı ifade eder; hoş bir koku ise canlılığa ve sıcaklığa daha

yakın olduğu için uçuculuđu gösterir.'

diski bir haç figürünü taşıyan *Felsefenin* alçak kabartmasını bulacağız . Bu, Hennes'e göre taşın babası ve annesi olan dört elementin ifadesi ve iki metalik ilkenin, *güneş* ve *ay veya kükürt ve cıvanın işaretidir* (lev. XI).

4

Sağ tarafı süsleyen motifler deşifre etmek için daha az ödüllendiricidir. Esas olarak sundurmanın bu bölümünün baktığı yön nedeniyle bozuldukları için kararmış ve yıpranmışlardır. Batı rüzgarları tarafından süpürülen yedi yüzyıllık fırtına, bazılarını bulanık ve belirsiz ana hatlardan daha fazla olmayan bir noktaya kadar yıprattı.

Dizinin yedinci kısmında -sağdaki ilki- Athenor'un dikey bir kesitini ve Filozofların yumurtasını desteklemeye yönelik iç aygıtı görüyoruz. İnsan figürü sağ elinde bir taş tutmaktadır.

Bir sonraki dairede gösterilen bir griffindir. Başlı ve göğsü kartal olan bu efsanevi canavar

90

Paris

vücudunun geri kalanını aslandan alır, araştırmacıya felsefi maddede bir araya getirmesi gereken çelişkili nitelikleri öğretir (lev. XIII). Bu resimde , filozofların Kartalları olarak adlandırdıkları bu acılı ve meşakkatli görevle aynı kademeli hızda ancak yavaş yavaş gerçekleşen *ilk kavuşumun hiyeroglifini buluyoruz* . Tamamlandığında, kükürt ve cıvanın yakın birliğine yol açan bir dizi işlem, aynı zamanda *Süblimasyon olarak da adlandırılır*. Yüce cıva, kendisini kaba ve dünyevi parçalarından, gereksiz neminden kurtarır ve sabit gövdenin çözdüğü, emdiği ve özümsemiği bir bölümünü ele geçirmesi, *Kartalların veya felsefi Yüceltmelerin* tekrarıyla olur. Hermetik ifadenin dediği gibi *kartal uçurmak*, mezardan ışık çekip onu yüzeye çıkarmaktır - her *gerçek yüceltmenin özelliğidir*. Theseus ve Ariadne masalının bize öğrettiği şey budur. Bu durumda Theseus, ağının ortasındaki örümcek olan *Ariadne'den -boş kabuk*, koza , kelebeğin (Psyche) *kılıfından ayrılan organize, tezahür eden ışık Oea-eloç'tur*. 'Bilin kardeşim,' diye yazıyor Philaethes, ²⁷ 'uçan Kartalların tam olarak hazırlanması mükemmelliğin birinci derecesidir ve bunu bilmek çalışkan ve yetenekli bir ruh gerektirir... Oraya varmak için çok ter döktük ve emek verdik, uykusuz geceler bile geçirdik . Yani henüz yolun başında olan sizler, emin olun çok emek harcamadan ilk operasyonda başarılı olamayacaksınız. . . . 'Öyleyse, kardeşim, Bilge'nin sözlerini anlayın ve aslanı yutmak için kartallarını topladıklarına dikkat edin; ve kartallar ne kadar az kullanılırsa, savaş o kadar şiddetli ve zaferi kazanmanın zorluğu o kadar büyük olur. Çalışmamızı mükemmelleştirmek için en az *yedi kartal* gereklidir ve hatta *dokuz kartal* gerçekten

kullanılmalıdır. Felsefi Merkürümüz, *kaz*, kuğu ve bazen de *sülüin* olarak da adlandırılan *Hermes'in kuşudur*.'

Bunlar, Callimachus'un *Hymn to Delos*'ta (v. 250. 255), *kuğulardan bahsederken* şöyle dediği *yüceltmelerdir* :

'Kuğular Delos'un etrafında *yedi kez döndüler*. . . ve Apollo doğduğunda henüz sekizinci kez şarkı söylememişlerdi.'

²⁷ Lenglet-Dufresnoy, *Histoire de la Philosophie Hermétique. E Entrée au Palais Fermé du Roy*, bk. II, s. 35. Paris, Coustelier, 1742.

XIII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Kükürt ve Cıvanın Birleşimi.

Paris

duvarları sekizinci seferden önce yıkılan Jericho'nun etrafında *yedi kez* sipariş ettiği alayının bir çeşididir (Joshua ch. VI, v. 16).

Bilgeler, kavuşmamızdan önce gelen savaşın şiddetini belirtmek için, güçte eşit, ancak zıt doğaya sahip *iki doğanın*, Kartal ve Aslan'ı *simgeler olarak kullandılar*. Aslan, karasal ve sabit gücü temsil ederken, kartal havadar ve uçucu gücü ifade eder. Karşı karşıya geldiklerinde, iki şampiyon birbirlerine saldırır ve birbirlerini iterler ve birbirlerini şiddetle yırtarlar, ta ki kartal kanatlarını ve aslanın kafasını kaybedene kadar, düşmanlar tek bir vücut, *hareketli cıvadan* oluşan bir vücut oluştururlar. iki doğa ve özde homojen.

Uzun zaman önce, yüce Bilimin bir öğrencisi olarak, kendimi zor bilmecelerle dolu bu gizeme adadığım zaman, güzel bir evin inşa edildiğini gördüğümü hatırlıyorum. Hermetik uğraşlarımı yansıtan dekorasyonu beni şaşırtmaktan geri duramadı. Ana kapının üzerinde iki küçük çocuk, bir erkek ve bir kız, iç içe geçmiş, yanlarına çekilip üstlerini örten perdeyi kaldırmışlardı. Vücutlarının üst kısmı bir çiçek, yaprak ve meyve kütesinden ortaya çıktı. Köşe, az önce bahsettiğim kartal ve aslan arasındaki sembolik mücadeleyi gösteren bir kısma ile süslenmiştir. Mimarın bu kadar hantal bir amblemi yerleştirmekte zorlandığı kolayca tahmin edilebilir, şüphesiz tavizsiz müşterisinin öngördüğü gibi... ,²⁸

²⁸ Kesme taştan inşa edilmiş bu altı katlı ev, on yedinci bölgede, Boulevard Péreire ve Rue de Monbell'in köşesinde yer almaktadır. Benzer şekilde, Malesherbes (Seine-et-Oise) yakınlarındaki Tousson'da, iyi görünümlü eski bir on sekizinci yüzyıl evinin cephesine dönemin harfleriyle aşağıdaki yazıt kazınmıştır:

bir işçi tarafından

İlgisiz ve gayretli yaratıldım,

Bana PIERRE BELLE (güzel taş) dedi

1762 yılında

(Simya hala *göksel tarım* olarak adlandırılıyordu ve *Ustaları Emekçiler* olarak adlandırılıyordu)

92

Paris

evrensel çözücü yapmanın sırrını yeniden öğrenme fırsatı veriyor . İçinde bir kadın - alegorik olarak - hermetik *geminin inşası için gerekli malzemeleri gösterir*. *Kalkanda* taşınan *meşe dalı* tarafından doğası ortaya çıkan, bir fiçinin çitasına benzeyen küçük bir tahta parçası tutar . Burada yine sundurmanın iskelesine oyulmuş *gizemli pınarı buluyoruz* , ancak kadının hareketi bu maddenin maneviyatını ortaya koyuyor, bu

doğanın ateşi (lev. XIV), onsuz burada hiçbir şey büyüyemez. İnce ve usta sanatçının ortaya çıktığı anda ve ortaya çıktığında yakalaması gereken, kürenin yüzeyine yayılmış bu ruhtur. Ayrıca şunu da eklemeliyim ki, bir hazne görevi görecektir belirli bir gövdeye ihtiyaç vardır; ruhu alma ve onu 'bedenleştirme' yeteneğine sahip bir ilke içeren çekici bir ortam. Bilge, "Vücutlarımızın kökleri havada, kafaları yerdedir" der. Ruh, doğduğu anda hız ve beceri ile yakalanması gereken Koç'un karnına mühürlenmiş bir mıknaş taşıdır.

Clef du Cabinet Hermétique'in anonim yazarı, "Kullandığımız su, göğün ve yerin tüm erdemlerini içeren bir sudur; bu yüzden tüm Doğanın genel çözücüsüdür. Kraliyet hermetik odamızın kapılarını açan budur. İçinde kralımız ve kraliçemiz kapalıdır ve bu yüzden onların banyosudur. ... Trévisan Çeşmesi, Kral'ın siyah elbise giymek için mor pelerinin kurtulduğu yerdir. ... Bu suya sahip olmanın zor olduğu doğru. Cosmopolite'in Enigma'sında adada bunun nadir olduğunu söylemesinin nedeni budur. . . . Bu müellif, özellikle şu sözlerle dikkatimizi çeker: "Görünüşü aynı olduğu halde, bulutlardan akan su gibi değildir." Başka bir yerde, göklerin, güneşin, ayın ve yıldızların tüm etkilerini kendisine iletmek için kendine çeken gerçek bir mıknaş olduğu için *çelik* ve *mıknaş* adı altında bize anlatır . Dünya. Bu *çeliğin* , güneşin Koç burcundan geçtiği baharın başlangıcını da işaret eden *Koç burcunda* bulunduğunu söylüyor . . . *Flamel, Figures d'Abraham le Juif*'te bize bunun oldukça doğru bir resmini verir . Bizim için eski, içi boş bir meşe tasvir ediyor ,²⁹

²⁹ Video yukarı, s. 96.

XIV. NOTRE-DAME, PARIS—CENTRAL PORTCH Çözücü yapmak için gerekli malzemeler.

Paris

93

Bir bahçıvanın suyunu bir yatağın bitki ve çiçeklerinde kullandığı bir çeşme. *İçi boş* olan yaşlı *meşe*, bitkilerde kullanılacak suyu çürütmesi gereken ve sıradan sudan çok daha iyi olan meşeden yapılmış fiçıyı *temsil* eder . . . Şimdi, bu Sanatın Filozofların gizlediği büyük sırlarından birinin ortaya çıkacağı yer burasıdır. Bu, onsuz elementlerimizin çürümesini ve saflaştırılmasını gerçekleştiremeyeceğiniz, bir fiçıda mayalanmadan şarap yapabileceğiniz bir kaptır. Şimdi, fiçı meşeden yapıldığına göre, tekne eski meşeden olmalı, içi yarım bir küre gibi yuvarlatılmış, kenarları iyi ve sağlam; başarısız olan, iki fiçı, birbiri ardına. Bu işlem için kesinlikle gerekli olan bu *gemiden* hemen hemen tüm filozoflar bahsetmiştir . Philaethes bunu Cadmus'un bir meşe ağacına karşı delip geçtiği yılan Python masalıyla anlatır. *Douze Clefs* ³⁰ kitabında bir figür var. aynı işlemi ve gerçekleştiği *gemi*yi *temsil eder* . Bundan, bu suyun fermantasyonunu ve köpürmesini belirleyen büyük bir duman bulutu çıkar. Bu duman gökyüzünün görülebileceği bir pencerede son bulur. Gökyüzünde, *bu suyun*

kökenini ve içerdiği erdemleri gösteren güneş ve ay tasvir edilmiştir . Gökten yere inen ve yerden göğe yükselen cıva *sirkemizdir* . '

Bunun metnini verdik, çünkü her zaman sağduyuyla okumayı ve bilgelikle anlamayı bilmek işe yarayabilir. Burada, Üstatlar için çok değerli olan o özdeyişin bir kez daha tekrarlanması söz konusudur; ruh hayat verir ama mektup öldürür.

Son derece karmaşık bir sembolle karşı karşıyayız, aslan sembolü. Karmaşık, çünkü taşın şu anki çıplak durumu göz önüne alındığında, tek bir açıklama ile yetinemeyiz. Bilgeler, ya işledikleri maddelerin görünüşünü ifade etmek ya da onların özel ve baskın bir yönünü vurgulamak için aslana çeşitli unvanlar vermişlerdir. Griffin ambleminde (sekizinci motif), dünyevi hayvanların kralı olan aslanın bir bileşiğin sabit, temel parçasını temsil ettiğini gördük; bu, karşıt oynaklıkla temas ettiğinde kendisinin daha iyi kısmını yitirdi. Demek ki kaybetti

³⁰ Bkz . Basil Valentine *Felsefesinin On İki Anahtarı* . Paris, Moet, 1659, anahtar 12. (Editions de Minuit, 1956 tarafından yeniden düzenlendi.)

94

Paris

biçimini veya hiyeroglif dilinde başını karakterize eden kısım. Bu sefer hayvanı kendi başına incelememiz gerekiyor ve orijinal olarak hangi renge boyandığını bilmiyoruz. Genellikle *aslan* hem simyasal hem de doğal *altının işaretidir* . Böylece bu maddelerin fiziko-kimyasal özelliklerini temsil eder. Ancak metinler , çözücünün işlenmesi sırasında *evrensel ruhu*, gizli *ateşi* alan maddeye aynı adı verir . Her iki durumda da gücü, bozulmazlığı ve mükemmelliği temsil eder, bunlar ayrıca, simya canavarının kralını gösteren zırhlı şövalye, kılıcını çekmiş savaşçı tarafından yeterince açık bir şekilde belirtilir (lev. XV).

Çözücüyü hazırlamak için kullanılan ilk manyetik ajan - bazıları tarafından Alkahest olarak adlandırılır - *yeşil Aslan olarak adlandırılır*, rengi yeşil olduğu için değil, kimyada diğer mineralleri ayırt eden mineral özelliklerini henüz kazanmadığı için. olgunlaşmamış olandan yetişkin hali. *Kırmızı, olgun meyve* ile karşılaştırıldığında *yeşil ve ekşi* bir meyvedir . Bu, Evrim'in henüz üzerinde çalışmadığı, ancak daha sonra gelişmeye çağrılacak olan gerçek enerjinin gizli tohumunu içeren metalik gençliktir. Gümüş ve altın bakımından arsenik ve kurşundur. Gelecekteki büyük mükemmelliğin ortaya çıkacağı, mevcut kusurdur; embriomuzun temeli, taşımızın embriyosu, iksirimizin taşı. Aralarında Basil Valentine'in da bulunduğu bazı Üstatlar, sıcak, yakıcı ve tuzlu yapısını ortaya çıkarmak için ona *yeşil vitriol adını vermişlerdir*. Diğerleri ona *Filozofların Zümrüdü*, *Mayıs Çiyi* , *Satürn Bitkisi*, *Sebze Taşı vb* . adını verdiler. 'Suyumuz tüm ağaçların yapraklarının, ağaçların kendilerinin ve yeşil renkli her şeyin adını alır. , aptalları yanıltmak için," diyor

Villanova'dan Usta Arnold.

Red Lion'a gelince , Filozoflara göre bu, aynı maddeden ya da hermetik altını ya da *Red Lion'u* karakterize eden bu özel niteliğe belirli işlemlerle getirilen ' *Yeşil Aslan'dan başka bir şey değildir*. Bu, Basil Valentine'in şu tavsiyeyi vermesine yol açtı: 'Gerçek aslanı yeşil aslanın kanıyla eritin ve besleyin, çünkü kırmızı Aslan'ın sabit kanı yeşil olanın uçucu kanından yapılır, bu da onları her ikisini de yapar. aynı doğa.'

XV. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Sabit Gövde.

XVI. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Sabit ve Uçucunun Birliği.

Paris

Bu yorumlardan hangisi doğru? Bunun çözemediğim bir soru olduğunu itiraf etmeliyim. Şüphesiz bu sembolik aslan ya boyanmıştır ya da yaldızlanmıştır. Herhangi bir zinober, malakit veya metal izi,

şüphelerimizi hemen giderirdi; ama kadın ve tahrif edilmiş gri kireç taşından başka bir şey kalmamıştır. Taş aslan sırrını koruyor!

Kırmızı ve yanmaz kükürtün çıkarılması, hem horoz hem de tilki şeklini birleştiren bir canavar figürü ile gösterilmiştir. Basil Valentine'in *Douze Clefs'inin* üçüncüsünde kullandığı sembolün aynısıdır . Usta, "Yıldızların tuzuyla kaplı muhteşem pelerindir," der, "bu göksel kükürtün peşinden gider, bozulur korkusuyla yakından korunur ve gerektiğinde onları bir kuş gibi uçurur. Horoz tilkiyi yiyecek ve suda boğulup boğulacak. Sonra ateşten can alarak tilki tarafından yutulur (herkesin sırası olsun diye), (lev. XVI).

Tilki horozunun yerini *Bull* (lev. XVII) almıştır. Zodyak'ın bir işareti olarak kabul edilen bu, ilk eserdeki hazırlık operasyonlarının ikinci ayı, ikincisinde ise elementer ateşin ilk süreci. Boğa ve öküz güneş için kutsal olduğu için, inek aya olduğu gibi, boğa sembol olarak Kükürt'ü, erkek prensibi temsil eder, güneş Hermes tarafından Taşın Babası olarak tanımlanır. Boğa ve inek, güneş ve ay, kükürt ve cıva, anlam ve birleşmelerinden önceki ilkel, karşıt doğaları işaret eden hiyerogliflerdir . Bu doğalar Sanat tarafından kusurlu karışımlardan çıkarılır.

5

Kaidenin alt sırasını süsleyen on iki madalyondan on tanesine odaklanacağız, çünkü konulardan ikisi anlamlarını yeniden kurmak için çok kötü bir şekilde sakatlanmıştır. Bu nedenle, beşinci (soldaki) ve onbirinci (sağdaki) madalyonun biçimsiz kalıntılarını üzümlere geçeceğiz.

Orta sundurma ile avluyu ayıran iskelenin yanında

96

Paris

kuzey portali ilk motif, atsız bir şövalyeyi ruhlu bir atın yelesine tutunmuş olarak gösterir (lev. XVIII). Bu alegori, felsefi Çözümle'de sabit merkezi ve saf kısımların uçucu veya eterik olanlar tarafından çıkarılmasıyla ilgilidir . Daha doğrusu elde edilen ruhun ıslahı ve bu ruhun ağır madde üzerindeki etkisidir. Hız ve hafifliğin simgesi olan şarj aleti, manevi cevheri temsil eder; binicisi brüt, metalik gövdenin ağırlığını gösterir. Her kohobasyonda ²⁰at binicisini fırlatır, uçucu sabit olanı terk eder; ama süvari, artık yenilmiş ve itaatkar olan bitkin hayvan bu inatçı yükü taşımayı kabul edene ve bir daha ondan kurtulamayana kadar hemen hakkını tekrar ileri sürer. Sabitin uçucu tarafından emilimi yavaş ve güçlükle gerçekleştirilir. Başarı, çok sabır ve azim ve suyun toprağa, ruhun bedene tekrar tekrar dökülmesini gerektirir. Sadece bu teknikle, gerçekten uzun ve sıkıcı bir teknikle, *yeşil aslanın* ruhunun yardımıyla kırmızı *aslandan okült tuzu çıkarmayı başarabiliriz*.

²⁰ *Çevirmenin notu:* Birlikte çalışma, distilatın kalıntısına geri döndürülmesi ve ardından yeniden damıtılması işlemidir.

Notre Dame'ın şarj cihazı, masalın kanatlı Pegasus'u (kök rcTjp), kaynak), şarj cihazı gibi, Perseus veya Bellerophon olarak adlandırılın, binicilerini fırlatır. Aynı zamanda *Perseus'u* hava yoluyla *Hesperides'e* taşıyan ve toynağını bir darbeyle Helikon Dağı'ndaki *Hipokren çeşmesini akıtan da odur*. Bu çeşmenin Cadmus tarafından keşfedildiği söylenir.

İkinci madalyonda, İnisiye bir eliyle *aynayı* , diğeriyle Amalthea'nın boynuzunu tutar (lev. XIX). Yanında *Hayat Ağacı görülür*. Ayna sembolü işin başlangıcını, Hayat Ağacı sonunu ve bereket boynuzu sonucu temsil eder.

Simyasal olarak, sanatçının işe başlamak için seçmesi gereken ilk maddeye *Sanatın Aynası* denir. "Genellikle Filozoflar arasında", diyor Moras de Respour,²¹ *Sanatın Aynası* olarak bilinir, çünkü esas olarak

XVII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Philosophie Sulphur.

²¹ De Respour, *Rares Expériences sur l'Esprit minerali*. Paris, Langlois ve Barbin, 1668.

XVIII. NOTRE-DAME, PARIS—CENTRAL PORTCH Cohobation.

XIX. NOTRE-DAME, PARİS—Merkezi Sundurma Taşın Kökeni ve Sonucu.

XX. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Ağırlık Bilgisi.

Paris

97

yerkürenin damarlarındaki metallerin bileşimi öğrenilmiştir. . . . Ayrıca, yalnızca doğanın göstergesinin bize talimat verebileceği söylenmiştir.' Cosmopolite ³³ün Kükürt'ten bahsederken de öğrettiği şey tam olarak budur : Onun krallığında bütün dünyanın görüldüğü bir ayna vardır. Bu aynaya bakan herkes tüm dünyanın Bilgeliğinin üç parçasını görebilir ve öğrenebilir ve bu şekilde Aristoteles, İbn Sina ve diğerleri gibi bu üç krallıkta çok bilge olacaktır. Kendilerinden öncekiler gibi onlar da bu *aynada* dünyanın nasıl yaratıldığını gördüler.' Basil Valentine, *Testamentum'unda* benzer şekilde şöyle yazar: ' *Vitriol'ün tüm gövdesi yalnızca felsefi Bilimin bir Aynası olarak kabul edilmelidir Merkürümüzün, Güneşimizin ve Ayımızın belirip parladığını gördüğünüz bir Aynadır; bu sayede anında gösterebilir ve Doubting Thomas'a kaba cehaletinin körlüğünü kanıtlayabilirsiniz.*' Pemety, *Dictionnaire Mytho-hermétique'inde bu terimden*, ya bilmediği için ya da gönüllü olarak atladığı için bahsetmez. Bu çok yaygın ve çok hor görülen konu daha sonra *Hayat Ağacı olur*; İksir veya Felsefe Taşı; insan endüstrisi tarafından desteklenen doğanın başyapıtı; simyanın saf ve zengin mücevheri. Bu mutlak bir metalhc sentezidir ve bu hazinenin talihli sahibine bilgi, talih ve sağlıktan

oluşan üçlü bahşetmeyi garanti eder. Bolluk boynuzu, dünyevi dünyamızda tükenmez maddi mutluluğun kaynağıdır. Son olarak, *aynanın* tüm Yunan şairleri ve *mitologları için Hakikat, Sağduyu ve Bilginin* niteliği olduğunu hatırlayalım .

teraziyi örterek peçeyi geri çektiği *doğanın ağırlığı* alegorisi gelir (lev. XX).

Filozofların hiçbirinin ağırlıkların sırrı hakkında söyleyecek fazla bir şeyi yoktur. Basil Valentine, Huginus à Barma'nın *Sigilium Sapientum'una* karşılık gelen 'iki kez ateşlenen bir adama beyaz bir kuğu vermenin' gerekli olduğunu belirtmekle yetindi. Burada sanatçı, bir terazinin görünürde ikiye bir oranında diğerinden daha ağır bastığı bir dengeye sahiptir. Kozmopolit, *Tuz Üzerine İnceleme'sinde* daha da az kesindir: "Suyun ağırlığı" der, "

⁸⁸ *Nouvelle Lumière kimiği. Traité du Soufre*, s. 78. Paris, d'Houry, 1649.

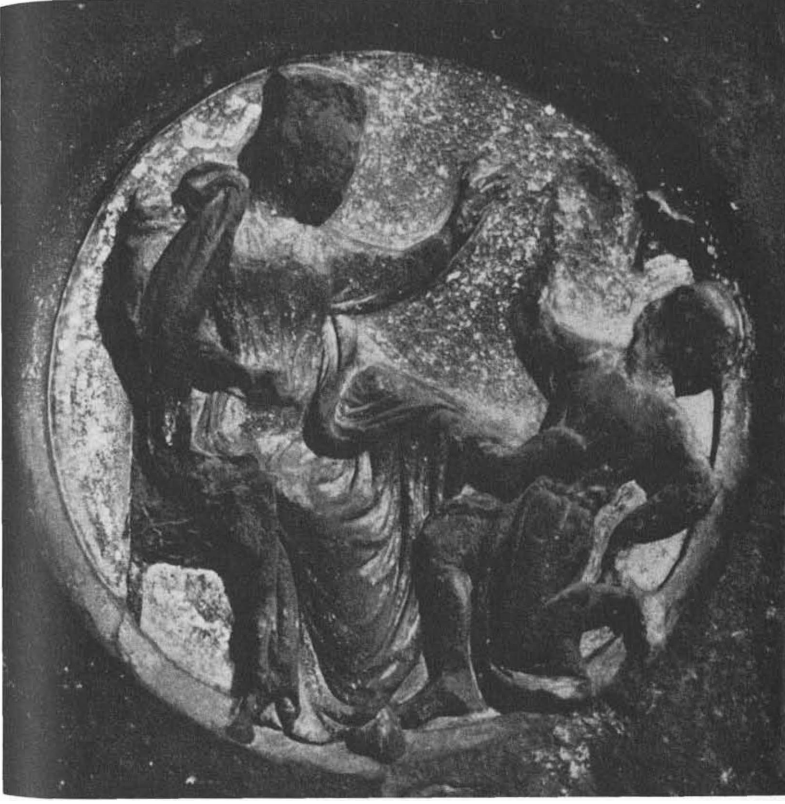
98

Paris

çoğul olmalı ve beyaz veya kırmızı renkli dünyanınki tekil olmalıdır.' *Aphorismes Basiliens'in* ya da *Canons Hermétiques de l'Esprit et de l'Ame* ³ * 'ün yazarı Canon XVI'da şöyle yazar: yarısıyla neredeyse ruha ve cana eşit olmalıdır.' Raymond Lully ve Philaethes bundan bahsettiyse, çoğu kişi susmayı tercih etti; Bazıları, nicelikleri Sanatta bilinmeyen gizemli bir uyuma göre tek başına doğanın paylaştığını iddia etmiştir. Bu çelişkiler sadece görünüştedir. Gerçekte, felsefi cıvanın, kükürtün belirli bir kısmının belirli bir miktarda cıva tarafından soğurulmasından kaynaklandığını biliyoruz; bu nedenle, eğer biri eski yolu takip ediyorsa, bileşenlerin karşılıklı orantılarını tam olarak bilmek esastır. Bu oranların en samimi yazarlar tarafından bile teşbihlerle sarıldığını ve karanlıkla kaplandığını eklememe gerek yok. Ama öte yandan, metalik kükürt yerine adi altını ikame etmenin mümkün olduğu da belirtilmelidir. Bu durumda, fazla çözücü her zaman damıtma ile ayrılabilirdiğinden, ağırlık basit bir kıvam değerlendirmesine geri getirilir. Ölçeklerin, görünüşe göre altının dışlanması gerekli olduğu eski yolu belirlemek için değerli bir gösterge olduğunu görebilirsiniz. Ne yüceltilme ne de kan nakli yapılmamış, özelliklerini ve fiziksel özelliklerini değiştirerek onu işe uygun hale getiren işlemlerden geçmeyen adi altını kastediyorum.

Özel ve az kullanılan bir çözüm, üzerinde çalıştığımız kartuşlardan biri ile ifade edilmektedir. Filozofların "bizim cıvamız" dediği *ortak cıvayı* elde etmek ve onu geldiği sıvı metalden ayırmak için sıradan cıvanın çözümüdür. Bu konuda genellikle oldukça uzun açıklamalar bulunabilse de, böyle bir işlemin şüpheli değilse bile bana tehlikeli görüldüğü gerçeğini saklamayacağım. Ondan bahseden yazarların kafasında, her türlü kirlilikten arındırılmış ve mükemmel bir şekilde yüceltilmiş sıradan cıva, sahip olmadığı ateşli bir nitelik kazanacak ve sırayla bir çözücü haline gelebilecektir. üzerinde oturan bir kraliçe

³⁴ RP de Castaigne'nin *hem Tıbbi hem de Kimyasal Çalışmalarından* sonra basılmıştır . Paris, de la Kasım, 1681.

XXI. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Kraliçe Merkür'ü, Servus Fugitivus'u tekmeliyor.

XXII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Satürn'ün Hükümdarlığı.

Paris

99

taht, elinde bir kadehle kendisine hizmetlerini sunmak için gelen hizmetçiyi tekmeler (pl. XXI). Bu nedenle, bu teknikte -istenen çözücüyu sağlayabileceğini varsayarak- yalnızca eski yöntemin bir modifikasyonu görülmelidir, özel bir uygulama değil, çünkü ajan her zaman aynı kalır. Ayrıca, felsefi çözücünün yardımı ile elde edilen bir cıva çözeltisinden ne gibi bir avantaj elde edilebileceğini görmüyorum, bu çözücü mükemmel bir baş ve gizli ajan olduğunda. Ancak Sabine Stuart de Chevalier'in ²²iddia ettiği şey şudur:

' *Felsefi cıvaya sahip olmak için mi?* Bu yazar şöyle yazar: "Sıradan cıvanın ağırlığını azaltmadan eritmek gerekir, çünkü tözünün tamamı felsefi suya dönüştürülmelidir. Filozoflar, cıvanın tam kalbine nüfuz eden ve onu içten yok eden doğal bir ateşi bilirler. Ayrıca onu saf ve doğal gümüş suya dönüştüren bir çözücü de biliyorlar. Bu su herhangi bir aşındırıcı madde içermez ve içermemelidir. Cıva bağlarından kurtulup ısıya

²²Sabine Stuart de Chevalier, *Discours philosophiques sur les Trois Principes veya Clef du Sanctuaire felsefesi*. Paris, Quillau, 1781.

³⁹*Çevirmenin notu:* 'İnanmanın' bir yanlış basım olup olmadığı sorusu ortaya çıkacak gibi görünüyor. Anlam 'inanmayı' gerektiriyor gibi görünüyor.

yenik düşer düşmez su şeklini alır ve bu su dünyadaki en değerli şeydir. Sıradan cıvanın bu formu alması için çok az zaman gereklidir.' Aynı fikirde olmadığım için mazur görülmemeliyim, çünkü uygun bir ajandan yoksun bırakılan sıradan cıvanın Çalışma için yararlı bir su olabileceğine ^{inanmak} için *deneyime* dayalı iyi nedenlerim var . İhtiyacımız olan *servus fugitivus* , katı, kırılğan *mineralli* ve madeni , *taş* görünümünde ve çok kolay sıvılaştan bir *sudur* . *Alkahest* ve *evrensel çözücü* olan taşlı bir kütle şeklinde *pıhtılaşmış* bu sudur. Philalethes'in önerdiği gibi, Filozofları bir tuz tanesiyle okumak doğruysa, Stuart de Chevalier çalışırken tüm tuz mahzeni kullanılmalıdır.

Soğuktan kaskatı kesilmiş yaşlı bir adam, bir sonraki madalyonun yayının altında bükülmüş. Zayıf ve çelimsiz, bir taş bloğa yaslanmış, sol eli bir tür manşonun içine gizlenmiş (lev. XXII).

100

Paris

Rebis'in parçalarının yerinden çıkması ve aşağılanma eğiliminde olduğu ikinci çalışmanın ilk aşamasını tanımak kolaydır . Soğuk ve kışla sembolize edilen *çarkın ateşinin* aktif ve yumuşak başlangıcı , felsefi dünyanın rahmine kapatılan tohumların nemin mayalayıcı etkisine maruz kaldığı embriyonik mevsimdir. Ortaya çıkacak olan Satürn'ün saltanatı, radikal çözülmenin, ayrışmanın ve siyah rengin amblemidir . Yaşlıyım, zayıfım ve hastayım," diyen Basil Valentine, "Bu yüzden mezara kapatılmış durumdayım. . . . Ateş bana çok işkence ediyor ve ölüm tenimde ve kemiklerimde gözyaşı döküyor.' Plutarkhos'un aktardığı bir gezgin olan Demetrius -Yunanlılar övünerek bile herkesi dövdüler- İngiltere kıyılarında ziyaret ettiği adalardan birinde Satürn'ün hapsedildiğini ve derin bir uykuya daldığını ciddi bir şekilde anlatıyor. Dev Briareus (Aegaeon), hapishanesinin gardiyanıydı. Ünlü yazarlar, hermetik masalların yardımıyla böyle yazdılar!

Altıncı madalyon, ikincisinin sadece kısmi bir tekrarıdır. Adept, elleri duacı bir tavırla birleştirilmiş olarak görülür ve *aynada* yansıyan bir kadının başı ve omuzları olarak gösterilen Doğa'ya şükreder gibi görünür . Hiyeroglifin , *Bilge'nin öznesini*, 'kişinin tüm doğanın açığa çıktığını gördüğü' aynayı gösterdiğini kabul ediyoruz (pl. XXIII).

Sundurmanın sağındaki yedinci madalyon bize *Gizemli Saray'ın eşiğini geçmeye hazır yaşlı bir adamı gösteriyor*. Girişi bilmeyenlerin gözünden saklayan tenteyi yeni yırttı. Uygulamadaki ilk adım, sabit cismin indirgenmesini gerçekleştirebilen , kabul edilen ifadeye göre, ilk ^{tözüne} benzer bir biçimde onu geri alabilen ajanın keşfedilmesiyle başarılmıştır (pl. XXIV). Simyacılar, *şirketleşmeleri yeniden canlandırmaktan*, yani ölü metallere hayat vermekten söz ederken bu işleme atıfta bulunuyorlar . Philalethes'in *Kapalı Kral Sarayı'na Girişi ve Ripley'nin* ve Basil Valentine'in ilk kapısı, mutlaka görülmesi gereken bir yer.²³

²³Yeniden dahil etmek - ham hale getirmek, olgunluğu karakterize eden bir önceki duruma geri

XXIII. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Bilgenin Öznesi.

XXIV. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Sığınak Girişi.

Paris

101

açmayı bil. Yaşlı adam, doğası, eylem yöntemi, malzemeleri ve hazırlanma zamanı bize birkaç kismada ifşa edilen gizli ajanımız Merkür'den başkası değildir. Saray ise, kıymetini bilene çok kıymetli olmasına rağmen, cahillerin çileden çıkardığı, paçavraların altında saklanan, onu gözlerimizden gizleyen diri, felsefi veya adi altını temsil eder . Bu motifte, *yeşil ve kırmızı aslanlar*, çözücü ve çözülecek beden alegorisinin bir varyasyonunu görüyoruz . Gerçekten de metinlerin Satürn ile özdeşleştirdiği -ki onun çocuklarını yediği söylenir- yaşlı adam eskiden yeşile boyanmıştı, sarayın içi ise mora boyanmıştı. Tüm bu şekillerin anlamını orijinal renkler aracılığıyla yeniden kurmak için hangi kaynağa atıfta bulunulabileceğini daha sonra söyleyeceğim. Çözücü olarak kabul edilen Satürn'ün hiyeroglifinin çok eski olduğunu da belirtmek gerekir. Louvre'daki, Poeris adındaki Teb'li bir rahibin mumyasının bulunduğu bir lahitte, tanrı Shu, tanrı Chnouphis'in (Tanrı'nın ruhu) yardımıyla, sol tarafta gökyüzünü kaldırarak görülebilir. Dünya), ayaklarının dibinde derisi *yeşil olan tanrı Ser (Satürn) çömeliyor*.

Bir sonraki daire, yaşlı adam ve taç giymiş kralın karşılaşmasına tanık olmamızı sağlar; çözücü ve gövde; uçucu ilke ve yanmaz ve saf olan sabit metalik tuz. Bu alegori, Bernard Trevisan'ın, "eski ve yaşlı rahip"in, okült çeşmenin özelliklerini ve sevdiği "ülkenin kralı" üzerindeki etkisini çok iyi bildiğini gösteren benzetmesiyle çok ortak noktaya sahiptir. , çeker ve yutar. Bu yöntemde ve cıvanın canlandığı anda, altın ya da kral azar azar ve şiddete başvurmadan eritilir; İkinci yöntemde bu durum böyle değildir; bu yöntemde, olağan kaynaşmanın aksine , hermetik cıva, kimyasal köpürmeye çok benzeyen karakteristik bir kuvvetle metale saldırır. Bilgeler, bununla ilgili olarak, Kavşakta şiddetli fırtınaların çıktığını ve denizin dalgalarının acı bir 'mücadele' gösterisi sunduğunu söylediler. Bazıları bu tepkiyi birbirine benzemeyen hayvanların ölümüne savaşıarak temsil etmiştir: *kartal ve aslan* (Nicholas Flamel); horoz ve tilki (Basil Valentine); vb. Ama bence en iyi tanım - kesinlikle en başlangıç olanıdır -

102

Paris

o büyük filozof Cyrano de Bergerac'ın gözlerinin önünde *remora ile semender arasındaki korkunç düello hakkında verdiği sözler*. Diğerleri ve en kalabalık olanlarıdır, benzetmeler için geleneksel yaratılış açıklamalarından yararlanmışlardır. Felsefi bileşimin oluşumunu, ateş ve suyun, hava ve toprağın tepkimelerinden ve tepkilerinden kaynaklanan karasal kaosla karşılaştırarak tanımladılar.

Notre Dame'ın tarzı, daha insani ve daha tanıdık olduğu için daha az asil ve etkileyici değil. Burada iki doğa, kavga eden ve acımasızca birbirine vuran saldırgan ve kavgacı çocuklar tarafından temsil edilir. Mücadelenin zirvesinde, biri bir çömlek, diğeri bir taş düşürür (lev. XXV). *Pontus suyunun ağır madde üzerindeki etkisini* daha açık veya basit bir şekilde tarif etmek pek mümkün değildir ve bu madalyon onu tasarlayan ustaya büyük bir değer katar.

bu konu dizisinde, yol gösterici ilkenin Çözüm uygulamasındaki çeşitli noktaları gruplandırmak olduğu açıkça görülmektedir. Gerçekten de, izlenen yolu belirlemek tek başına yeterlidir; Alkahest çözücüsü ile simya altının çözeltisi birinci yolu karakterize eder; *bizim cıvamızdaki* adı altıninki, ikincisini gösterir. İkincisi ile *hareketli cıva* elde edilir.

Son olarak, ikinci bir çözüm, kırmızı veya beyaz Kükürt'ün felsefi su ile çözeltisi, on ikinci ve son kabartmanın konusudur. Bir savaşçı kılıcını düşürür ve ayağında bir koçun yükseldiği bir ağacın önünde suskun durur . Ağacın top gibi üç devasa meyvesi var ve dallardan bir kuş silüeti çıkıyor. Burada , Cosmopolite tarafından *Traité de la Nature'daki meselde tanımlanan güneş ağacı*, suyun çıkarılması gereken ağaç görülür. Savaşçıya gelince, *Herkül'ün emeğini*, bizim hazırlığımızı henüz tamamlamış olan sanatçıyı temsil ediyor. Koç , uygun bir mevsim ve doğru maddeyi seçtiğini gösterir . Kuş, 'karasaldan daha göksel' bileşiğin uçucu yapısını gösterir. Şimdi onun için, Cos mopolite'nin 'bu sudan on parça çizen ve hemen

toplayan Satürn'ü taklit etmekten başka bir şey kalmadı .

XXV. NOTRE-DAME, PARİS—CENTRAL PORTCH Çözölme. İki Doğanın Savaşı.

Paris

103

güneş ağacının meyvesini bu suya koyun. . . . Çünkü bu su, bu ağacın meyvelerini iyileştirme gücüne sahip olan Hayat Suyu'dur, öyle ki o andan itibaren başka bir ekime veya aşıya gerek kalmayacak, çünkü sadece kokusuyla diğer altı ağacı yapabilir. kendisi ile aynı doğayı varsayar.' Ayrıca, bu resim ünlü Argonot seferinin bir kopyasıdır. Orada Jason'ı altın postlu koçla ve Hesperides bahçesinin değerli meyveleriyle ağaçla görüyoruz.

Bu çalışma sırasında, hem budala ikonoklastların tahribatına hem de görkemli katedralimizin sahip olduğu renklerin tamamen ortadan kaybolmasına üzüldük. Hiçbir kütüphanede araştırmacıya yardımcı olabilecek ya da yüzyılların tahribatına kısmen de olsa çare olabilecek hiçbir belge kalmamıştır. Bununla birlikte, eski parşömenlere göz atmaya veya eski baskılara göz atmaya gerek yoktur. Notre Dame, büyük sundurmasının

figürlerinin orijinal rengini korumaktadır.

Sezgi gücünü kutsamamız gereken Guillaume de Paris, zamanın işine vereceği büyük zararı önceden görebiliyordu. Bilge usta gibi. ortadaki gül pencerenin camlarında çoğaltılan madalyonların motifleri vardı. Böylece cam taşı tamamlar ve kırılğan malzemenin yardımıyla gizli anlam ilk saflığına kavuşur.

Heykellerin şüpheli noktaları orada çözülebilir. Örneğin, Cohobation (ilk madalyon) alegorisinde, cam sıradan bir süvariye değil, beyaz tunik ve kırmızı hortumla altınla taçlandırılmış bir prens gösterir. Dövüşen iki çocuktan biri yeşil, diğeri menekşe grisi. Merkür'ü yere seren kraliçe beyaz bir taç, yeşil bir elbise ve mor bir pelerin giyiyor. Hatta cepheden kaybolan bazı resimleri orada görmek bile insanı şaşırtıyor. Örneğin, bu işçi kırmızı bir masada oturmuş, bir çuvaldan büyük altın parçaları çıkarıyor; bu kadın, yeşil bir korsaj ve kırmızı bir tunik giymiş, aynada saçını yapıyor; biri yakuttan, diğeri zümrüitten vb. yapılmış, daha küçük zodyağın bu göksel ikizleri.

Tüm ahengi ve birliği içinde atalarımızın hermetik İdea'sı bize meditasyon için ne derin bir konu sunuyor! Cephede taştan, gül penceresinin devasa küresinde camdan,

104

Paris

sessizlikten vahye, ciddiyetten heyecana, ataletten canlı ifadeye geçer. Dışarıdaki kaba ışıktaki katı, yıpranmış ve soğuk, kristalden çok renkli yüzeylere parıldar ve Nef'e nüfuz eder, canlı, sıcak, yarı saydam ve Gerçeğin kendisi gibi saf.

Ruh, bu daha da paradoksal karşıtlığın varlığından rahatsızlık duymadan edemez: Hristiyan düşüncesinin tapınağını aydınlatan simya düşüncesinin meşalesi.

Büyük verandadan ayrılalım ve kuzey portalına veya Bakire Portalı'na geçelim.

, İsa'nın hayatından bir kesitte yer alan lahiti gözlemleyin . Üzerinde yedi daire göreceksiniz. Bunlar yedi gezegen metalinin sembolleridir (lev. XXVI):

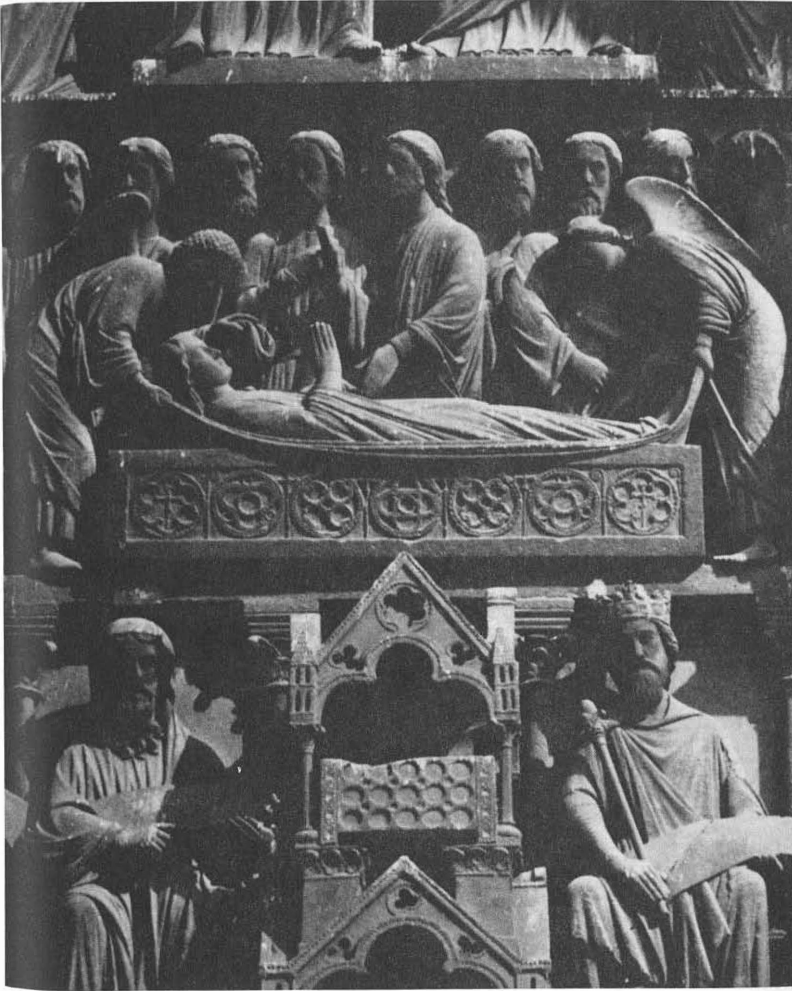
Güneş altını, Merkür cıvayı,

Satürn kurşunu temsil ettiği gibi, Venüs de bakırı temsil eder,

Gümüş için Ay, kalay için Jüpiter,

Ve demir için Mars.²⁴

Merkezi daire belirli bir şekilde dekore edilmiştir, diğer altısı ise ikişer ikişer tekrarlanır - gotik sanatın salt dekoratif motiflerinde asla gerçekleşmeyen bir şey. Dahası, Cosmo kibarının öğrettiği gibi, bu simetri merkezden uçlara doğru gider : 'Gökyüzüne ve gezegenlerin kürelerine bakın' diyor bu yazar, ²⁵Satürn'ün hepsinin en yükseği olduğunu göreceksiniz, başardınız. Jüpiter ve ardından Mars, Güneş, Venüs, Merkür ve son olarak Ay tarafından. Şimdi, gezegenlerin erdemlerinin yükselmediğini, alçaldığını düşünün. Deneyimin kendisi bize Mars'ın kolayca Venüs'e dönüştürülebileceğini, ancak Venüs'ün Mars'a dönüştürülmeyeceğini öğretir - Venüs daha düşük bir küredir. Benzer şekilde Jüpiter kolayca Merkür'e dönüştürülür, çünkü Jüpiter Merkür'den daha yüksektir. Birincisi gök kubbenin altında, ikincisi ise yerin üstündedir. Satürn en yüksek, ay en alçaktır. Güneş her şeye karışır

XXVI. NOTRE-DAME, PARİS— PORTAL OF THE VIRGIN The Planetary Metals.

²⁴ *La Cabale Entelektüel*. Bayan Bibliothèque de l'Arsenal, S. ve A. 72, s. 15.

²⁵ *Nouvelle Lumière kimiği. Traité du Mercure*, bölüm. IX, s. 41. Paris, Jean d'Houry.

XXVII. NOTRE-DAME, PARİS— PORTAL OF THE VIRGIN The Dog and the Doves.

Paris

105

ama asla aşağı olanlar tarafından geliştirilmez. Ayrıca, Satürn ve Ay arasında, Güneş'in aralarında büyük bir yazışma olduğunu fark edeceksiniz. Merkür ile Jüpiter ve Mars ile Venüs arasında da bir yazışma vardır . Hepsinin ortasında Güneş var.'

Metalik gezegenler arasındaki olası değişim örüntüsü böylece en resmi şekilde Notre Dame'ın verandasında gösterilmektedir. Merkezi motif Güneş'i simgelemektedir; uçlardaki güller Satürn ve Ay'ı gösterir; sonra sırasıyla Jüpiter ve Merkür gelir; son olarak, Güneş'in her iki tarafında da Mars ve Venüs bulunur.

Ama daha fazlası gelecek. Güllerin çevrelerini birleştirmiş gibi görünen bu garip çizgiyi incelersek, biri tek sarmal, diğeri iki çift sarmallı olmak üzere birbirini takip eden dört haç ve üç haçtan oluştuğunu görürüz. Bu arada, burada da sadece süsleme amaçlı olsaydı, mükemmel simetriyi korumak için altı veya sekiz özelliğin gerekli olacağını unutmayın. Durum böyle değildir ve amaçlanan simgesel anlamın kanıtı, bir boşluğun - soldakinin - boş kalmasıyla verilir.

Spagyric gösterimde olduğu gibi dört çarpı, kusurlu metalleri temsil eder; çift sarmallı krosiyerler iki mükemmel olanı ve basit krosiyer yarı metal veya yarı mükemmel olan Merkür'ü temsil eder.

Ama kulak zarından ayrılarak gözlerimizi kaidenin beş nişe bölünmüş sol kısmına indirirsek, kemerlerin

dış kıvrımları arasında bazı ilginç figürler görürüz .

Dışarıdan sağa doğru ilerlediğimizde, cıvanın yüceltilmiş animasyonunda ortaya çıkan *köpeği* ve iki *güvercini* (lev. XXVII) buluyoruz. Bu, *Artephius* ve Phil alethes'in kara toz halindeki komposttan nasıl ayrılacağını bilmesi gerektiğini söylediği Corascene köpeğidir. Bunlar, felsefi cıvanın ruhsallaştırılmasını ve yüceltilmesini gizleyen başka bir umutsuz muamma olan *Diana'nın Güvercinleridir* . Bunları, maddenin arsenik prensibinin saflaştırılmasının amblemi olan *kuzu takip eder*. Ardından , sabit olanı ihlal ederek ve uçucu olanı sabitleyerek temel dönüştürme versiyonunun nasıl elde edileceğini öğreten simya düsturunu *çöz ve koagula'yı* iyi örnekleyen *dönen adam gelir* (pl. XXVIII).

106

Paris

Eğer sabit olanı eritmeyi, Ve çözülmüş sinek yapmayı, Sonra tozu toz halinde düzeltmeyi bilersen, Kendini teselli edecek bir şeyin var demektir.

Sundurmanın bu bölümünde, uygulamamızın ana hiyeroglifi olan bir *karga heykeli* bir zamanlar bulunmuştu. Hermetik armanın başlıca figürü olan Notre Dame kargası, her zaman kaba kirpi sürüsü üzerinde güçlü bir çekicilik oluşturmıştır. Bunun nedeni, eski efsaneye göre kutsal bir hazinenin tek ipucu olmasıydı. Hikayeye göre, Guillaume de Paris, dedi Victor Hugo, "binanın geri kalanı tarafından ebediyen söylenen kutsal şiire böylesine cehennemi bir cephe eklediği için şüphesiz lanetlenmişti", filozofların taşını bunlardan birinin altına saklamıştı. büyük nefin sütunları. Ve bu gizemli saklanma yerinin tam yeri, tam olarak karganın görüş açısıyla belirlendi...

Bu nedenle, eski zamanlarda, efsaneye göre, sembolik kuş, hazinenin gizlenmesi gereken gizli sütunun bilinmeyen konumunu dışarıdan işaretledi.

Sütunların dış yüzeyinde, lentoyu destekleyen zodyak işaretleri temsil edilir. Alttan başlayarak, önce *Koç'u*, sonra *Boğa'yı* ve onun üstünde *İkizler'i bulursunuz*. Çalışmaların başladığını ve operasyonlar için uygun zamanı gösteren bahar aylarıdır.

Zodyakın herhangi bir okült anlamı olamayacağı ve oldukça basit bir şekilde takımyıldızların yolunu temsil ettiği itirazı yapılacaktır. Bu mümkün. Ancak bu durumda, atalarımız tarafından kesinlikle bilinen astronomik düzeni, zodyak burçlarının kozmik ardışıklığını bulmamız gerekir. Ancak burada *Aslan* , *İkizler'in* yerini alır ve böylece karşı sütunda reddedilen *Yengeç burcunun* yerini alır . Bu nedenle, *görüntüleyici*, bu kurnaz yer değiştirmeye, felsefi mayanın -ya da Aslan'ın- cıva bileşimiyle, birinci Çalışma'nın dördüncü ayının sonuna doğru ulaşılması gereken bir birleşmeye işaret etmeyi amaçladı.

Bu sundurmanın altında kare şeklinde küçük bir kabartma gör÷lmektedir.

XXVIII. NOTRE-DAME, PARİS—VIRGIN PORTALI “Solve et Coagula”.

XXIX. NOTRE-DAME, PARİS—VIRGIN PORTALI Yıldızların Hamamı. Evrensel Ruhun Yoğunlaşması.

Paris

107

ki bu gerçekten meraklı. Gerçekleşir gerçekleşmez, kimyasal güneş ve ayın içinde yıkanması, doğalarını değiştirmesi ve gençleşmesi gereken ünlü *Yıldızlar Hamamı'nı oluşturan evrensel Ruh'un yoğunlaşmasını* sentezler ve ifade eder . Burada kavanoz büyüklüğünde bir potadan düşen bir çocuk görüyoruz. Bu, masumlara çarpıyor gibi görünen, haleli ve açık kanatlı ayakta duran bir baş melek tarafından desteklenir. Kompozisyonun tüm arka planını yıldızlarla dolu bir gece göğü kaplıyor (lev. XXIX). Bu konuda , yakında Sainte Şapeli'nin bir pencere camında göreceğimiz *Masumlar Katliamı'nın* Nicholas Flamel'in çok sevdiği alegorinin çok basitleştirilmiş bir biçimini görüyoruz.

Bununla birlikte, hiçbir yazarın yapmaya cesaret edemediği işlemsel tekniklerin ayrıntılarına girmeden , Simyasal *Kükürt* adı altında minerallerde vücut bulan *evrensel Ruh'un*, tüm metalik tentürlerin ilkesini ve etkili ajanını oluşturduğunu söyleyeceğim. Ancak bu *Ruh*, çocukların kırmızı kanını, doğanın ilk önce onlarda bir araya getirdiğini çürütmeden elde edemez . Bu nedenle, *ruhu*, madeni *yaşamı* ve orada hapsedilen *göksel Çiy'i* çıkarmak istiyorsa, bedenin yok olması, çarmıha gerilmesi ve ölmesi gerekir . Ve bu öz, saf, sabit ve

mükemmel bir şekilde sindirilmiş bir bedene aktarıldığında, ortaya çıktıkları herhangi birinden daha muhteşem yeni bir yaratık doğuracaktır. Bedenlerin birbirleri üzerinde hiçbir etkisi yoktur, yalnızca ruh etkindir.

Bu nedenle, altının sabit ve hareketsiz gövdesini canlandırmak için ihtiyaç duydukları mineral kanın, her şeyin ruhu olan evrensel Ruh'un yoğunlaşmasından başka bir şey olmadığını bilerek; Ay altı karışımlara nüfuz edebilen ve onları büyütebilen nemli formundaki bu yoğunlaşmanın ancak gece, karanlığın, berrak bir gökyüzünün ve sakin havanın koruması altında gerçekleştirilebildiğini; ve son olarak, en hareketli ve bol tezahür ettiği mevsimin, yeryüzündeki bahara denk geldiği; tüm bu nedenlerle, Bilge ona *Mayıs Çiyi* adını verdi . Benzer şekilde , Rose-Cross'un büyük ustalarına *Frerès de la Rosée* denildiğini iddia eden Thomas Corneille ¹⁰'u bulmak bizi şaşırtmadı.

¹⁰ Dictionnaire des *Arts et des Sciences*, art. Rose-Croix. Paris, Coignard, 1731.

108

Paris

Cuite (Haşlanmış çiğlerin kardeşleri), kendi düzenlerinin baş harflerine kendilerinin verdikleri bir anlam, FRC

Bu son derece önemli konuda daha fazla şey söyleyebilmek ve *Mayıs Çiyi*'nin (Maia, Hermes'in annesiydi) - *Meryem'in, Meryem Ana'nın hayat veren nemi* - nasıl kolayca çıkarılabileceğini göstermek istiyorum. iğrenç ve hor görülen ve özelliklerini daha önce tanımladığım belirli bir bedenden . Bununla birlikte, aşılmanması gereken sınırlar vardır. . . . Çalışma'nın en büyük sırrına dokunuyoruz ve yeminime sadık kalmalıyım. Trévisan'ın *Verhum* dimissum'u, ortaçağ masonlarının *Kayıp Sözü* , tüm hermetik kardeşliklerin bulmayı umduğu şey. Keşfi, tüm çalışmalarının amacı ve varlıklarının varoluş nedeniydi. ⁴¹ *tenebras lux sonrası*. Unutmayalım ki ışık karanlıktan çıkar. Işık karanlıkta, karanlıkta, gündüz gecede olduğu gibi dağılır. Işık, *Kaos'un* karanlığından çıkarıldı ve radyasyonu toplandı. Yaratılış gününde, ilahi Ruh Uçurumun suları üzerinde hareket ettiyse - *Spiritus Domini ferebatur super aquas* - bu görünmez ruh ilk başta sulu kütleden ayırt edilemedi ve onunla karıştırıldı.

Büyük İşini mükemmelleştirmek için *altı gün* sürdüğünü unutmayın ; ilk gün ışığın ayrıldığını ve sonraki günlerin, tıpkı bizimkiler gibi, düzenli ve değişen karanlık ve aydınlık aralıklarıyla belirlendiğini:

Gece yarısı bir *Bakire anne*

Bu *parlayan yıldızı ortaya çıkarır*; Bu mucizevi anda Allah'a kardeşimiz diyoruz.

41 Bu türden en ünlü inisiyasyon merkezleri arasında, *Aydınlatıcıların, Kara Kartalın Şövalyelerinin, İki*

Kartalın, Kıyametin emirlerinden bahsederim; Asya'nın, Filistin'in , Zodyak'ın İniye Kardeşleri ; Kara Kardeşler; Seçilmiş Coen , Mopses, Yedi Kılıç, Görünmez Olanlar , Ölüm Prensleri Cemiyetleri ; Kuğu Şövalyeleri (Elias tarafından kurulmuş), Köpek ve Horoz Şövalyeleri, Yuvarlak Masa Şövalyeleri, Genet , Devediken , Bath , Ölü Canavar , Amaranth , vb.

Paris